BISERICA LUI ISUS HRISTOS A SFINȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ • IANUARIE 2019

Liahona

Ioan: apostol, revelator, martor ocular, p. 18

Povestea Mariei, o poveste despre calitatea de ucenic, p. 12

Credința de a încerca versus credința de a face, p. 24

Joseph Smith: învățăcel al legilor lui Dumnezeu și ale omului, p. 28

NOU ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ÎMPĂRTĂȘIȚI UNUI COPIL **SECȚIUNEA PENTRU COPII** A NOII REVISTE *PRIETENUL*.

BISERICA
ESTE AICI

Tokio

Japonia

În cimitirul Yanaka din Tokio, Japonia, membrii unei familii de sfinți din zilele din urmă, familia Saitōs, vizitează monumentul funerar al familiei. Pentru ei, acesta este un loc de aducere aminte, care este și mai sacru datorită cunoașterii lor bazată pe Evanghelie, și anume că familiile pot fi împreună pentru totdeauna.

Respectul față de familie și strămoși este adânc înrădăcinat în cultura japoneză, iar sfinții din zilele din urmă japonezi se bucură că, acum, poporul lor este binecuvântat cu trei temple: Tokio (primul în Asia, dedicat în anul 1980 și aflat în prezent în renovare), Fukuoka (dedicat în anul 2000) și Sapporo (dedicat în anul 2016). Japonia găzduiește, de asemenea, 64 de centre de istorie a familiei SZU.

Misionarii au ajuns prima dată în Japonia în anul 1901, conduși de vârstnicul Heber J. Grant (1856-1945), pe atunci membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli și, ulterior, al șaptelea președinte al Bisericii. În prezent, în Japonia sunt aproape 130.000 de membri în 261 de congregații.

- Prima traducere a Cărții lui Mormon în japoneză a durat cinci ani și a fost finalizată în anul 1909. O traducere revizuită a fost publicată în anul 1957.

- Prima casă de întruniri SZU în Asia a fost dedicată în Japonia, în anul 1964.

- Printre autoritățile generale cu descendență japoneză se numără Adney Y. Komatsu (1923-2011), născut în Hawaii; Sam K. Shimabukuro (1925-2015), născut în Hawaii; Yoshihiko Kikuchi, autoritate emerită; și Kazuhiko Yamashita.

Ucenicie

Misiunea miraculoasă a profetului Joseph Smith
Președintele Dallin H. Oaks
28

Lumea în care trăim pare menită să ne testeze devotamentul față de calitatea de ucenici. În timp ce vom studia Noul Testament în acest an, vom putea fi inspirați de învățăturile și exemplele lui Isus Hristos și ale ucenicilor Săi, care s-au străduit atât să învețe de la Învățătorul lor, cât și să devină mai asemănători Lui.

În calitate de profesori de Noul Testament la Universitatea Brigham Young, colegul meu Gaye Strathearn și cu mine împărtășim, în acest număr al revistei, unele gânduri despre tiparele uceniciei pe care le putem învăța de la Maria, mama Domnului (pagina 12), precum și de la Ioan cel Iubit (pagina 18). Acești doi oameni s-au numărat printre cei mai măreți martori ai lui Isus Hristos. În afară de Însuși Dumnezeu Tatăl, nimeni nu a știut mai bine ca mama lui Isus că El chiar era Fiul lui Dumnezeu, iar Ioan s-a numărat printre primii Doisprezece și pare să fi fost unul dintre cei mai apropiați prieteni ai Domnului.

Devotamentul acestora și al altor ucenici ne învață cum putem să devenim noi înșine ucenici preaiubiți ai lui Isus Hristos și să ne păstrăm calitatea de ucenici în pofida provocărilor lumii.

Pe măsură ce studiem, cu ajutorul rugăciunii, Noul Testament, putem nu doar să ajungem să știm mai multe *despre* Isus, ci și să-L *cunoaștem mai bine (vedeți* Ioan 17:3).

Cu stimă,

Eric D. Huntsman

Ioan: ucenicul pe care-l iubea Isus
Eric D. Huntsman
18

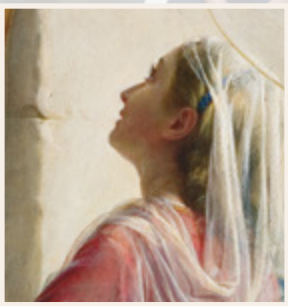

Maria, mama lui Isus
Gaye Strathearn
12

Principii ale slujirii: scopul care va schimba modul în care slujim
8

5 **Simboluri în Noul Testament**
Putem găsi valori în obiectele, cultura, istoria și locurile din Noul Testament.

6 **Portrete ale credinței**
Phan Phon – Phnom Penh, Cambodgia
În ziua care a urmat incendiului, am îngenuncheat pentru a ne ruga și l-am cerut Domnului să ne arate calea și să ne binecuvânteze pentru a putea să găsim o nouă casă.

8 **Principii ale slujirii**
Scopul care va schimba modul în care slujim
Sunt multe lucruri pe care le putem face pentru a aduce oameni la Hristos în timp ce slujim.

12 **Maria, mama lui Isus**
Gaye Strathearn
Sunt multe lucruri pe care le putem învăța din exemplul de credință și devotament al Mariei.

18 **Ioan, ucenicul pe care-l iubea Isus**
Eric D. Huntsman
Asemenea apostolului Ioan, putem deveni ucenici preaiubiți ai lui Isus Hristos.

24 **Două niveluri de credință**
Vârstnicul Wilford W. Andersen
Credința înseamnă mai mult decât doar să acționăm; înseamnă ca voia noastră să coincidă cu cea a lui Dumnezeu.

28 **Misiunea miraculoasă a profetului Joseph Smith**
Președintele Dallin H. Oaks
Mărturii autentice și documente oficiale ne ajută să înțelegem caracterul lui Joseph și ce a fost el capabil să realizeze pe parcursul vieții sale.

38 **Glasuri ale sfinților din zilele din urmă**
Simpatizanți căzând din pomi; ospătarea urgentă din cuvântul lui Dumnezeu; găsirea resurselor financiare; un cuptor funcționând cu credință.

Relatări scurte

Pe copertă
Cina cea de taină,
de Carl Heinrich Bloch.

Secțiuni

Tineri adulți

42

Îngrijirea sănătății noastre mintale și emoționale este vitală pentru **menținerea unei vieți echilibrate și pline de bucurie**. Citiți articolul din această lună despre bizuirea pe forțele proprii din punct de vedere emoțional.

Tineri

50

Învățați cum să vă înțelegeți valoarea și **progresați asemenea Salvatorului în patru domenii importante**. Descoperiți cum vă va face fericiți faptul de a-I arăta Tatălui Ceresc dragostea voastră, în timp ce **studiați Tema activităților comune pentru anul 2019**.

Copii

Secțiunea copiilor a devenit o revistă autonomă, revista *Prietenul*! Sperăm că acest lucru le va oferi copiilor acces mai direct la povestiri care clădesc credința, destinate lor. Dacă nu aveți copii acasă, vă rugăm să oferiți noua revistă *Prietenul* unui copil din episcopia, ramura sau cartierul dumneavoastră.

AFLAȚI MAI MULTE

În aplicația Biblioteca Evangheliei și pe liahona.lds.org, puteți:

- să găsiți numărul curent;
- să găsiți articole doar în format digital;
- să studiați numere anterioare;
- să trimiteți povestirile dumneavoastră, precum și întrebări și sugestii;
- să vă faceți abonament sau să oferiți un dar;
- să vă îmbunătățiți studiul cu ajutorul instrumentelor digitale;
- să împărtășiți articole și prezentări video preferate;
- să descărcați, să ascultați sau să tipăriți articolele dumneavoastră preferate.

CONTACTAȚI-NE

Ne puteți trimite întrebările și sugestiile dumneavoastră prin e-mail, la liahona@ldschurch.org.

Trimiteți povestirile dumneavoastră care promovează credința la liahona.lds.org sau prin poștă la:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

ARTICOLE NUMAI ÎN FORMAT DIGITAL

14 modalități prin care să vă aduceți sănătatea emoțională înapoi la normal

Heather J. Johnson

Aceste sfaturi vă pot ajuta să vă simți din nou dumneavoastră înșivă.

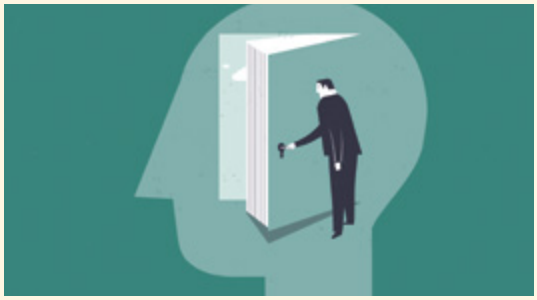

Găsiți un specialist în sănătate mintală care este bun pentru dumneavoastră

Kevin Theriot

Dacă vă gândiți să consultați un specialist în sănătate mintală, acest articol vă poate ajuta să știți de unde să începeți!

IANUARIE 2019, VOL. 22, NR. 1
LIAHONA 18601 171

Revistă internațională a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Prima Președinție: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redactor: Hugo E. Martinez

Redactori asistenți: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Randy D. Funk, Donald L. Hallstrom, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Director general: Richard I. Heaton

Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg

Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: Adam C. Olson

Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr

Asistent de producție: Francisca Olson

Colectiv de redactare și editare: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garry H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Director general artistic: J. Scott Knudsen

Director artistic: Tadd R. Peterson

Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Susan Lofgren, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coordonator proprietate intelectuală: Collette Nebeker Aune

Director de producție: Jane Ann Peters

Colectiv de producție: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson, Marrissa M. Smith

Responsabil tipărire preliminară: Joshua Dennis, Ammon Harris

Director tipar: Steven T. Lewis

Director difuzare: Troy R. Barker

Distribuire: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany
Informații privind abonamentul:
Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm să contactați Serviciul clienți.
Tel. gratuit: 00800 2950 2950
Tel.: +49(0)6172 4928 33/34
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prețul abonamentului pe un an: 6,52 lei pentru România
și 1,85 lei moldovenești pentru Republica Moldova
Trimiteți manuscrise și întrebări pe Internet accesând

liahona.lds.org; pe e-mail la adresa liahona@ldschurch.org; sau prin poștă la adresa Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă" sau „îndrumător") este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fijiană, finlandeză, franceză, germană, greacă, marshaleză, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribati, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalog, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Informații privind drepturile de autor: Dacă nu se indică nimic altceva, persoanele interesate pot copia materiale din revista Liahona pentru a le folosi în scopuri personale, necomerciale (inclusiv în chemări). Acest drept poate fi revocat în orice moment. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă există restricții în legenda lor. Întrebările legate de drepturile de autor trebuie adresate la Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: January 2019 Vol. 22 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Romanian (ISSN 1096-5157) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $4.00 per year; Canada, $4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

SIMBOLURI ÎN NOUL TESTAMENT

PE LÂNGĂ ACESTE ÎNVĂȚĂTURI, PUTEM GĂSI SENS ÎN OBIECTELE, CULTURA, ISTORIA ȘI LOCURILE DIN NOUL TESTAMENT.

Munții. „Munții nu sunt ușor de urcat. Atunci, ca și acum, Domnul Și-a invitat ucenicii să urce munți pentru a sublinia eficiența efortului și supunerii. El vă va cere, de asemenea, același lucru, figurativ și, posibil, la propriu."

Măslinii. „Isus a venit la poalele Muntelui Măslinilor pentru a înfăptuit prima componentă a ispășirii. El a înfăptuit-o în Grădina Ghetsimani. Cuvântul *Ghetsimani* rezultă din două rădăcini iudaice: *gath,* care înseamnă «presă», și *shemen,* care înseamnă «ulei», în special acela de măsline.

Acolo, măslinele erau presate sub greutatea unor roți de piatră mari pentru a stoarce uleiul prețios din ele. Așa și Hristos, în Grădina Ghetsimani, a fost, la propriu, presat sub greutatea păcatelor lumii. El a transpirat picături de sânge – «uleiul» vieții Sale – care au curs din fiecare por. (Vedeți Luca 22:44; D&L 19:18.)"

Apa. „Râul Iordan a fost locul ales de Isus pentru botezul Său înfăptuit de Ioan pentru «[a împlini] tot ce [trebuia] împlinit» [Matei 3:15]. Este semnificativ faptul că această rânduială sacră a fost înfăptuită în efectiv cel mai jos loc cu apă proaspătă de pe planetă? Ar fi putut El să aleagă un loc mai bun pentru a simboliza adâncurile umile unde S-a dus și de unde El a înviat?"

Căpățâna. „Răstignirea a avut loc pe un deal numit Golgota (ebraică) sau Calvar (latină) însemnând «căpățâna». Căpățâna simboliza moartea. Într-un loc ca acesta, a fost dus la bun sfârșit sacrificiul ispășitor. Pe cruce, Salvatorul lumii a fost ridicat deasupra morții în cel mai măreț mod al oricărei semnificații posibile – realizarea și realitatea puterii Domnului asupra morții."

Extrase din Russell M. Nelson, „In This Holy Land", Tambuli, *febr. 1991, p. 13, 17, 18.*

IMAGINI DE LA GETTY IMAGES

Phan Phon

Phnom Penh, Cambodgia

Când casa lui Phan a luat foc, nu a putut să salveze decât pe cei trei nepoți ai săi. Restul a ars în întregime. Phan a fost mânios pe vecinul care a provocat incendiul. Când mânia lui s-a extins asupra familiei și vecinilor săi, Phan a știut că trebuia să ierte.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Mi-am dat seama că vecinul meu era sărac ca mine. Nu a intenționat să pornească incendiul. Dacă l-aș fi făcut să plătească, ar fi fost în necaz, iar eu aș fi continuat să simt ură. Mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, că trebuie să ne iubim [vecinul]. Am simțit că trebuia să iert.

Când am hotărât să iert, am simțit pace.

Vecinul meu a fost fericit că l-am iertat. Familia mea este și mai fericită. Când văd acest lucru, sunt și eu fericit.

Membrii și vecinii au contribuit cu ce au putut pentru a-mi ajuta familia. Am primit mult orez și am dat și altora. Ei m-au întrebat de ce dădeam când eu însumi mă aflam într-o situație dificilă. Le-am spus că atunci când slujesc altora, Îi slujesc Domnului. Doresc să-I dăruiesc, deoarece El a făcut să se întâmple multe miracole în viața mea. Avem o casă frumoasă, mai bună ca cea care a ars.

AFLAȚI MAI MULTE

Vârstnicul Larry J. Echo Hawk ne învață cum ne ajută faptul de a ierta să mergem mai departe și cum ne aduce pace în viață. Citiți mesajul dânsului pe **https://www.lds.org/general-conference/2018/04/even-as-christ-forgives-you-so-also-do-ye?lang=ron.**

Găsiți mai multe Portrete ale credinței pe **lds.org/go/18.**

Principii ale slujirii

SCOPUL CARE VA SCHIMBA MODUL ÎN CARE SLUJIM

Deși sunt multe scopuri pentru care slujim, eforturile noastre trebuie să fie călăuzite de dorința de a-i ajuta pe alții să ajungă la o convertire individuală mai profundă și să devină mai asemănători Salvatorului.

Când îi iubim pe alții așa cum îi iubește Salvatorul, dorim să îi ajutăm așa cum a făcut Salvatorul. Fiind Păstorul cel Bun, El este exemplul suprem privind slujirea plină de însemnătate.

Când modelăm slujirea noastră după exemplul Său, este important să ne amintim că eforturile Sale de a iubi, înălța și binecuvânta au avut un scop mai înalt decât acela de a satisface nevoile imediate. Cu siguranță, El cunoștea nevoile lor de zi cu zi și avea compasiune pentru suferințele lor zilnice. Astfel, El a vindecat, a hrănit, a iertat și a învățat. Dar El a dorit să facă mai mult decât să se îngrijească de nevoile imediate (vedeți Ioan 4:13-14). El a dorit ca cei din jurul Său să-L urmeze (vedeți Luca 18:22; Ioan 21:22), să-L cunoască (vedeți Ioan 10:14; Doctrină și legăminte 132:22-24) și să-și atingă potențialul divin (vedeți Matei 5:48). Același lucru este valabil și astăzi (vedeți Doctrină și legăminte 67:13).

Există nenumărate moduri în care putem să-i binecuvântăm pe alții, dar când scopul final al slujirii noastre este să-i ajutăm pe alții să ajungă să-L cunoască pe Salvator și să devină mai asemănători Lui, vom lucra pentru ziua în care nu va trebui să ne învățăm aproapele să-L cunoască pe Domnul, deoarece noi, toți, Îl vom cunoaște (vedeți Ieremia 31:34).

APA VIE, DE SIMON DEWEY

Salvatorul S-a concentrat asupra lucrurilor care au depășit nevoile imediate

- Câțiva oameni au depus eforturi remarcabile să-și aducă prietenul la Isus pentru a fi vindecat de paralizie. În cele din urmă, Salvatorul l-a vindecat pe acel om, dar El a fost mai interesat să-i ierte păcatele (vedeți Luca 5:18-26).
- Când oamenii au adus la Salvator pe femeia prinsă în preacurvie, faptul că El a oprit condamnarea i-a salvat acesteia viața din punct de vedere fizic. Dar El a dorit s-o salveze și din punct de vedere spiritual spunându-i: „Du-te, și să nu mai păcătuiești” (vedeți Ioan 8:2-11).
- Maria și Marta I-au trimis vorbă lui Isus rugându-L să vină și să-Și vindece prietenul, pe Lazăr. Isus, care vindecase pe alții cu nenumărate ocazii, Și-a întârziat venirea până după ce Lazăr murise. Isus a știut ce dorea familia, dar ridicându-l pe Lazăr din morți, El le-a întărit mărturiile despre divinitatea Sa (vedeți Ioan 11:21-27).

Ce alte exemple puteți adăuga în această listă?

Ce putem face?

Dacă scopul nostru este de a-i ajuta pe alții să devină mai asemănători Salvatorului, acest lucru va schimba modul în care slujim. Iată câteva moduri prin care înțelegerea acestui fapt poate călăuzi eforturile noastre de a sluji.

Ideea 1. Faceți legătura dintre slujire și Salvator

Toate eforturile noastre de a face bine sunt valoroase, dar putem căuta ocazii de a îmbunătăți slujirea noastră făcând legătura dintre aceasta și Salvator. De exemplu, dacă familia căreia îi slujiți este bolnavă, ceva de mâncare ar putea ajuta, dar exprimarea simplă a dragostei dumneavoastră ar putea fi multiplicată de mărturia dumneavoastră despre dragostea Salvatorului pentru ei. Ajutorul pe care l-ați acorda muncind în grădină ar fi apreciat, dar ar putea avea o valoare mai mare dacă ați oferi și o binecuvântare a preoției.

Vârstnicul Neil L. Andersen, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „O persoană cu o inimă bună poate ajuta pe cineva să repare un cauciuc, poate să ducă un prieten la doctor, să ia prânzul cu cineva care este trist sau să zâmbească și să salute pentru a face pe cineva să se simtă mai bine.

Dar cel care urmează prima poruncă va adăuga, în mod firesc, încă ceva la aceste fapte importante de slujire”[1].

Articolele „Principii ale slujirii” sunt menite să ne ajute să învățăm să ne îngrijim unul de celălalt – nu să le împărtășim ca mesaje în timpul vizitelor. Când ajungem să-i cunoaștem pe cei cărora le slujim, Duhul Sfânt ne va îndemna să știm de ce mesaj ar putea avea nevoie pe lângă grija și compasiunea noastră.

Ideea 2. Concentrați-vă pe cărarea legămintelor

Vorbind pentru prima dată membrilor în calitate de președinte al Bisericii, președintele Russell M. Nelson a spus: „Rămâneți pe cărarea legămintelor”. Faptul de a face și de a ține legăminte „va deschide ușa pentru fiecare binecuvântare spirituală și privilegiu disponibile”[2].

Ca sfinți din zilele din urmă, noi suntem botezați, confirmați și primim darul Duhului Sfânt. Bărbații demni, care sunt membri, primesc preoția. Ne ducem la templu pentru propria înzestrare și pentru a fi pecetluiți împreună ca familii pentru totdeauna. Aceste rânduieli necesare salvării și legămintele asociate sunt esențiale pentru ca noi să devenim asemenea Lui, astfel încât să putem fi cu El.

Putem avea un rol important în a-i ajuta pe alții de-a lungul cărării în timp ce-i ajutăm să-și țină legămintele și să se pregătească pentru legăminte viitoare.[3] Cum puteți ajuta persoanele sau familiile cărora le slujiți să primească următoarea rânduială de care au nevoie? Acest lucru ar putea însemna să ajutați un tată să se pregătească pentru a-și boteza fiica, să explicați binecuvântările următorului legământ care trebuie făcut sau să împărtășiți moduri de a avea o experiență mai semnificativă când ne înnoim legămintele participând la împărtășanie.

Ideea 3. Invitați și încurajați

Când este potrivit, sfătuiți-vă cu cei pe care îi aveți în grijă în legătură cu convertirea lor și eforturile de a fi mai asemănători lui Hristos. Arătați-le punctele forte pe care le vedeți și le admirați la ei. Aflați unde simt că ar putea îmbunătăți și discutați cum ați putea ajuta. (Pentru a afla mai multe despre cum ați putea să vă sfătuiți cu cei cărora le slujiți, vedeți „Sfătuiți-vă cu privire la necesitățile lor”, *Liahona*, sept. 2018, p. 6-9.)

Nu vă temeți să-i invitați să-L urmeze pe Salvator și să-I permită să-i ajute să-și atingă potențialul divin. Această invitație poate schimba vieți, când este dublată de exprimarea încrederii dumneavoastră în ei și credința dumneavoastră în El.

HRISTOS ȘI TÂNĂRUL CONDUCĂTOR BOGAT, DE HEINRICH HOFMANN

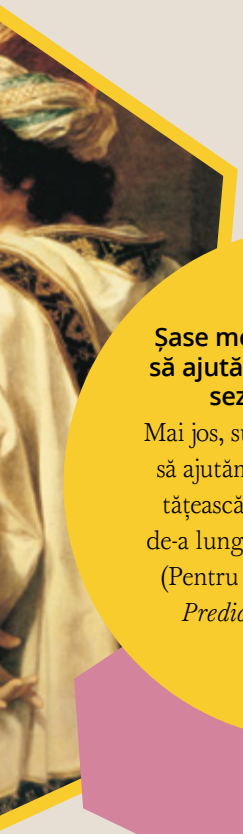

Șase moduri în care putem să ajutăm pe alții să progreseze către Hristos

Mai jos, sunt sugestii despre cum să ajutăm pe alții să-și îmbunătățească viața și să progreseze de-a lungul cărării legămintelor. (Pentru mai multe idei, vedeți *Predicați Evanghelia Mea*, capitolul 11.

1. **Împărtășiți.** Fiți sinceri și îndrăzneți când împărtășiți cum v-a ajutat Salvatorul când ați încercat să vă apropiați de El trăind conform principiilor Evangheliei în pofida dificultăților.

2. **Prezentați binecuvântările promise.** Oamenii au nevoie de un motiv pentru a se schimba care să fie mai convingător decât motivele de a nu se schimba. Explicațiile despre binecuvântările asociate unei fapte pot oferi o motivație puternică (vedeți Doctrină și legăminte 130:20-21).

3. **Invitați.** Trăirea conform unui principiu al Evangheliei aduce mărturia că acesta este adevărat (vedeți Ioan 7:17) și conduce la convertire mai profundă.[4] Aproape fiecare interacțiune ar putea include invitația simplă de a face ceva care i-ar ajuta să progreseze.

4. **Planificați împreună.** Ce trebuie să li se întâmple pentru a-și ține cu succes angajamentul de a se schimba? Cum puteți să-i ajutați? Există o anumită ordine în care lucrurile trebuie să se întâmple?

5. **Sprijiniți.** Când este util, dezvoltați o rețea de sprijin formată din oameni care pot ajuta acea persoană să rămână motivată și să reușească. Cu toții avem nevoie de cineva care să ne încurajeze.

6. **Urmăriți progresul.** Împărtășiți cu regularitate progresul. Rămâneți concentrați asupra planului, dar îmbunătățiți-l dacă este necesar. Fiți răbdători, stăruitori și încurajatori. Schimbarea poate necesita timp.

Invitație la acțiune

Gândiți-vă că eforturile dumneavoastră de a sluji – atât cele mari, cât și cele mici – pot ajuta pe alții să se convertească mai profund și să devină mai asemănători Salvatorului.

Împărtășiți experiențele dumneavoastră

Trimiteți-ne experiențele pe care le-ați avut când le-ați slujit altora sau ați fost slujiți. Mergeți la liahona.lds.org și apăsați „Submit an Article or Feedback”. ■

NOTE

1. Neal L. Andersen, „A Holier Approach to Ministering” (adunare de devoțiune desfășurată la Universitatea Brigham Young, 10 apr. 2018), p. 3, speeches.byu.edu.
2. Russell M. Nelson, „În timp ce înaintăm împreună”, *Liahona*, apr. 2018, p. 6-7.
3. Henry B. Eyring, „Fiice care au făcut legământ”, *Liahona*, mai 2014, p. 125-128.
4. David A. Bednar, „Convertiți la Domnul”, *Liahona*, nov. 2012, 106–109.

MARIA PĂSTRA TOATE CUVINTELE ACELEA, DE HOWARD LYON

Maria, mama lui Isus

Povestea Mariei este un memento nesfârșit despre costurile și binecuvântările calității de ucenic.

Gaye Strathearn
profesor asistent de Scriptură antică, Universitatea Brigham Young

Maria, mama lui Isus, este una dintre puținele femei menționate în scripturi și singura a cărei viață și slujire au fost profețite cu secole înainte de nașterea ei (vedeți 1 Nefi 11:15, 18; Mosia 3:8; Alma 7:10).[1] Matei, Marcu, Luca și Ioan, autori din Noul Testament, oferă foarte puține informații despre viața și slujirea ei, deoarece ei s-au concentrat, așa cum se cuvine, asupra Salvatorului. Însă biserica creștină de la începuturi i-a dat Mariei titlul de *theotokos*, „purtătoarea sau mama lui Dumnezeu”[2], ca memento al rolului important pe care ea îl are, de asemenea, în planul Tatălui.

Vârstnicul Bruce R. McConkie (1915-1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a scris: „Putem noi să vorbim prea elogios despre cea pe care Domnul a binecuvântat-o mai presus de toate femeile? A existat un singur Hristos și există o singură Maria. Fiecare a fost nobil și măreț în [existența premuritoare] și fiecare a fost prerânduit la slujirea pe care a înfăptuit-o. Putem doar să ne gândim că Tatăl a ales cel mai măreț spirit femeiesc pentru a fi mama Fiului Său, tot așa cum El a ales spiritul masculin asemănător Lui pentru a fi Salvatorul... Trebuie... să-i acordăm Mariei respectul deplin care i se cuvine”[3].

Relatarea lui Luca despre vestirea nașterii lui Isus Hristos către Maria (vedeți Luca 1:26-56) ne oferă o descriere prin care s-o apreciem mai mult pe această tânără remarcabilă. Prin intermediul interacțiunilor ei cu Gavril și cu Elisaveta, observăm o tânără care încearcă să priceapă și să înțeleagă chemarea ei unică de la Dumnezeu. Amplitudinea acelei chemări trebuie să fi atârnat greu asupra unei persoane atât de tinere și, totuși, ea și-a supus imediat voia voii Tatălui. Povestea ei ne aduce amin-te că Dumnezeu îi cunoaște pe toți copiii Săi și că El cheamă femei și bărbați obișnuiți să ajute în moduri extraordinare la clădirea împărăției Sale. Ea a devenit primul ucenic al lui Isus și, astfel, ea este un model pentru toți cei care aleg să-L urmeze.

Nazaret: căminul Mariei

Din nefericire, Noul Testament nu ne spune nimic despre părinții Mariei, despre nașterea ei și nimic despre viața ei în Nazaret. Luca descrie Nazaretul ca fiind un *polis*, ceea ce poate fi tradus ca fiind, fie o cetate, fie un oraș, însă nu pare să fi fost un loc important. În afară de Noul Testament, Nazaretul nu este menționat în niciun text până la sfârșitul secolului al II-lea d.H.

Știm că Nazaretul se afla pe un deal în Galilea Inferioară, de unde se vedea pământul roditor al Văii Izreel, la 65 de mile (105 km) nord de Ierusalim. Arheologia indică faptul că

Nazaretul primului secol era mai mult un sat decât o cetate sau un oraș, având o populație de aproximativ 400-500 de oameni.[4] Cu câteva excepții, cei mai mulți dintre locuitorii Galileii se chinuiau să supraviețuiască prin munci de subzistență, având grijă de animale și păsări, pescuind și lucrând pământul doar în măsura în care să pună hrană pe masă pentru familia lor și pentru a-și plăti taxele. Satul nu avea fortificații; nu există dovezi să fi avut străzi pavate sau monumente arhitecturale, nici că ar fi folosit materiale de lux, precum marmură, mozaicuri sau fresce în clădiri sau ca în gospodării să fi existat articole fine de import.[5] Cele două case din primul secol care au fost excavate par să fie locuințe simple, cu un singur nivel, cu două camere, cu acoperiș de paie și cu o curte mică.[6] Practicile de înmormântare și unele fragmente de vase din calcar indică faptul că locuitorii erau iudei, nu neamuri.

Deși niciuna dintre aceste descoperiri nu are legătură directă cu Maria sau cu familia ei, ele ne oferă o imagine despre cum ar fi putut fi viața ei în Nazaret; o fată de la țară trăind într-un sat, departe de Ierusalim, centrul religios, cu templul său, de aristocrația preoțească și de bogății. De tânără, trebuie ca ea să fi lucrat alături de mama ei și de celelalte femei din sat, țesând haine, gătind, adunând lemne de foc, aducând apă din recipientele gospodăriei sau de la fântânile satului și lucrând pe câmp – toate acestea pentru a-și ajuta familia să supraviețuiască de la o zi la alta.

Chemarea Mariei

Povestea Mariei din cartea lui Luca începe cu apariția îngerului Gavril, același înger care-i apăruse anterior lui Zaharia în templu (vedeți Luca 1:11, 19, 26). Când Gavril apare, Maria este o tânără logodită cu Iosif în vederea căsătoriei (vedeți Luca 1:27). Deși nu știm ce vârstă avea Maria la acea vreme, în vechime era posibil să se facă aranjamente în vederea căsătoriei încă dinainte de vârsta pubertății. Apariția lui Gavril și declarațiile sale că Mariei i se făcuse „mare har", că „Domnul este cu [ea]" și că ea este „binecuvântată între femei" și că, potrivit Traducerii lui Joseph Smith pentru Luca 1:28, ea era „aleasă" (vedeți, de asemenea, Alma 7:10) trebuie să fi provocat o reacție combinată de confuzie și chiar teamă din partea Mariei. Nu putem decât să ne imaginăm ce gânduri i-or fi trecut prin minte în acel moment, însă este posibil să fi inclus întrebări, cum ar fi: „De ce mă consideră Dumnezeu «binecuvântată între femei»?", „De ce «[am căpătat] îndurare înaintea lui Dumnezeu» și ce înseamnă acest lucru?", „De ce l-a trimis Dumnezeu pe Gavril la mine și nu la oricare altă tânără din Nazaret sau din Ierusalim?". Da, ea era din casa lui David (vedeți Luca 1:32; Romani 1:3), însă acest lucru a însemnat prea puțin sub ocupația romană. La urma urmei, ea era doar o tânără dintr-o familie de țărani, trăind într-un sat neînsemnat. Natanael avea să întrebe ulterior: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?"(Ioan 1:46).

Gavril nu răspunde la niciuna dintre întrebările care este posibil să-i fi umplut mintea și inima Mariei. În schimb, el își continuă mesajul: ea va avea un copil, dar nu orice copil. Copilul ei Se va numi „Fiul celui Preaînalt" și va primi „scaunul de domnie al tatălui Său David" (vedeți Luca 1:32-33). Cu alte cuvinte, Gavril i-a spus Mariei că fiul ei avea să fie, atât Fiul lui Dumnezeu, cât și Mesia cel promis. Dacă Maria era confuză și îi era teamă înainte de acest anunț, putem doar să ne imaginăm trăirile ei intense după acesta.

Să ne gândim la un principiu pe care îl învățăm despre calitatea de ucenic din această parte a poveștii Mariei. Planul lui Dumnezeu pentru Maria nu a fost ceva ce ea a cerut! Gavril i s-a arătat lui Zaharia pentru că el și Elisaveta se rugaseră pentru un copil miracol, dar la Maria a venit în circumstanțe diferite: nu pentru a îndeplini o rugăminte, ci pentru a anunța voia lui Dumnezeu pentru ea. Având în vedere nunta ei care urma să aibă loc, probabil că Maria s-a gândit la posibilitatea de a avea copii în viitor. Însă, deși exista un puternic curent al așteptării lui Mesia în iudaismul primului secol, ar fi crezut Maria că ea, o tânără de la țară din Nazaret, avea să fie mama lui Mesia? Probabil că nu. Ideea este că chemările de ucenici implică adesea schimbarea planului vieții noastre personale.

Luca își concentrează consemnarea pe declarațiile lui Gavril și, apoi, pe Elisaveta. Însă sunt trei ocazii în care Maria își exprimă gândurile și sentimentele.

O întrebare inspirată

Prima, este întrebarea pe care ea o adresează lui Gavril: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?" (Luca 1:34). Având în vedere circumstanțele, întrebarea ei avea

VESTEA NAȘTERII DATĂ MARIEI, DE JOSEPH BRICKEY

Îngerul Gavril s-a arătat Mariei transmițându-i uimitorul mesaj că ea era „binecuvântată între femei” și că ea avea să-L nască pe Fiul lui Dumnezeu.

sens. Le aduce aminte cititorilor de întrebarea lui Zaharia: „Din ce voi cunoaște lucrul acesta [că Elisaveta va avea un fiu]?” (versetul 18). Însă, în timp ce întrebarea lui exprimă îndoială față de răspunsul lui Gavril la o rugăciune pe care Zaharia însuși a adresat-o lui Dumnezeu, întrebarea Mariei caută lămurire cu privire la voia declarată a lui Dumnezeu pentru ea. Întrebările sunt inevitabile când invitațiile lui Dumnezeu îi provoacă pe ucenici să ridice ștacheta și să iasă din zona lor de confort, iar întrebările inspirate duc la revelație.

Răspunsul lui Gavril la întrebarea Mariei vine în trei părți.

1. Prima, el îi spune Mariei: „Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine” (versetul 35). Duhul Sfânt este puterea prin care ucenicii, la orice vârstă, își îndeplinesc cu credință și sârguință chemările. „Amintiți-vă că această lucrare nu este numai a dumneavoastră și a mea”, ne-a învățat președintele Thomas S. Monson (1927-2018). „Este lucrarea Domnului și, când noi facem lucrarea Domnului, avem dreptul să primim ajutorul Său. Amintiți-vă că pe cel pe care Domnul îl cheamă Domnul îl pregătește”[7]. Apoi, Gavril îi dă Mariei informații concrete pentru situația ei: „Și puterea Celui Preaînalt te va umbri.[8] De aceea, Sfântul care Se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu” (versetul 35).
2. A doua, Gavril îi spune Mariei despre Elisaveta, cineva care avea parte de o sarcină similară, miraculoasă, dar nu identică (vedeți versetul 36). Sarcina Elisavetei este pentru Maria un semn că nu este singură, că mai este cel puțin o persoană care înțelege întrucâtva prin ce trece ea.
3. A treia, Gavril declară fără echivoc: „Căci niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere” (versetul 37). Dumnezeu a făcut imposibilul când Elisaveta a rămas însărcinată.[9] Declarația lui Gavril este un memento pentru ucenicii de toate vârstele că, atunci când răspundem invitațiilor lui Dumnezeu, pot avea loc miracole.

Povestea Mariei și cea a Elisavetei se întrețes prin dragostea lor și sprijinul pe care și l-au oferit una celeilalte într-un moment de încercare.

Dorința ucenicului

Al doilea răspuns verbal al Mariei din povestire sintetizează, în mintea mea, angajamentul și înfățișarea unui ucenic: „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale” (Luca 1:38). „Roabă” indică faptul că Maria a ales să accepte chemarea pe care Dumnezeu i-o oferise. Această declarație este versiunea Mariei a ceea ce Fiul ei avea să spună în Ghetsimani: „Facă-se nu voia Mea, ci a Ta” (Luca 22:42). Deși pare limpede că, în acest moment al călătoriei ei, nu este cu putință ca ea să înțeleagă tot ce i se va cere – Simeon i-a profețit mai târziu că „sufletul tău va fi străpuns de o sabie” (Luca 2:35) – totuși, Maria alege să meargă înainte cu credință.

„Și îngerul a plecat de la ea” (Luca 1:38). După ce Gavril pleacă, Maria rămâne singură. Deși este un lucru ca un ucenic să facă declarații ca ale ei în prezența unui mesager divin, ce va face acum când îngerul a plecat? Cum le va explica părinților ei această experiență? Dar lui Iosif? Ce ar costa-o dacă ei sau locuitorii din Nazaret nu ar crede-o? Împrejurările vieții ei în Nazaret puteau acum să devină foarte dificile pentru ea.

Astfel, ea își aduce aminte partea a doua a răspunsului lui Gavril la întrebarea ei și călătorește la casa Elisavetei. Încă o dată, cele două povestiri de la început ale lui Luca sunt întrețesute. Imediat ce Elisaveta a auzit salutul Mariei, „i-a săltat pruncul în pântece, și Elisaveta s-a umplut de Duhul Sfânt. Ea a strigat cu glas tare: «Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecului tău»” (Luca 1:41-42). Cuvintele ei îndrumate de Spirit au reiterat ceea ce Gavril declarase deja despre locul binecuvântat al Mariei printre femei. Maria primise acum o a doua mărturie despre chemarea ei, însă aceasta a venit după ce ea și-a acceptat de bunăvoie chemarea.

Relatarea despre Maria și Elisaveta este un memento despre două aspecte măreațe din viața ucenicilor din zilele noastre. Este un memento al măreției valori simbiotice care stă la baza Societății de Alinare din întreaga lume; femei de vârste diferite, aflate în diferite stadii ale vieții, se adună laolaltă pentru a se ajuta și sprijini una pe cealaltă în momente de încercare. Este, de asemenea, un memento că Dumnezeu nu-i abandonează în momentele lor de încercare pe cei pe care El i-a chemat, dar că El adesea le răspunde încercuindu-i ca protecție cu brațele celor pe care tot El i-a chemat.

Magnificatul

Ultima parte a spuselor Mariei este cunoscută sub denumirea de magnificat și reprezintă exprimarea bucuriei ei ca răspuns la declarațiile Elisavetei. Ea își exprimă sentimentele

ÎNTÂLNIREA MARIEI CU ELISAVETA, DE CARL HEINRICH BLOCH

în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în viața ei și arată noua ei înțelegere privind locul ei în planul lui Dumnezeu. În primul rând și cel mai important, ea simte să-L preamărească, să-I aducă laude și să-L slăvească pe Dumnezeul ei, în care ea se bucură ca Salvator al ei (vedeți Luca 1:46-47). În experiența pe care o trăiește, ea vede mila nesfârșită a lui Dumnezeu, atât în faptul că El a ales pe cineva cu „[stare] smerită" ca ea (vedeți versetele 48-50), cât și în faptul că El a ales-o să aibă un rol important în împlinirea legământului avraamic (vedeți versetele 54-55).

„Maria a rămas împreună cu Elisaveta cam trei luni. Apoi s-a întors acasă" (versetul 56). Maria era acum mai pregătită să-și îndeplinească chemarea divină.

Exemplul Mariei pentru noi

Ucenicii din zilele noastre sunt scoși din povestea Mariei, atât de cultură, cât și de cei 2.000 de ani. Însă, povestea ei este un memento nesfârșit despre costurile și binecuvântările calității de ucenic. Dumnezeu Se așteaptă ca cei care-L urmează să urmeze invitațiile pe care El le face lor. Președintele Russell M. Nelson ne aduce aminte că „Dumnezeu le-a cerut întotdeauna copiilor Săi de legământ să facă lucruri grele"[10]. Maria nu a fost o excepție și nici noi nu suntem. Provocarea noastră este să avem credința de a face ca voia Sa să fie voia noastră, să acceptăm chemările Sale cu credința că Spiritul Său ne va ajuta să slujim cu credință și sârguință în lucrarea Sa. Bonnie H. Cordon, președinta generală a Tinerelor Fete, ne aduce, de asemenea, aminte că „putem să facem lucruri grele" și, apoi, adaugă „însă putem, de asemenea, să le facem cu bucurie"[11].

În calitate de ucenici în zilele noastre, care va fi magnificatul nostru? Cum ne vom exprima bucuria în Dumnezeu? Cum vom exprima măreția milei sale în viața noastră? Cum vom găsi modalități de a ne celebra partea în împlinirea legământului avraamic în zilele noastre? Acestea sunt, probabil, doar unele dintre modurile pe care le putem învăța din povestea remarcabilă a Mariei despre calitatea de ucenic. ■

NOTE

1. Matei înțelege, de asemenea, că Maria reprezenta împlinirea profeției lui Isaia despre o fecioară care avea să nască un fiu pe nume Emanuel (vedeți Isaia 7:14). Citarea expresiei „o fecioară" folosită de el este din traducerea în limba greacă a textului lui Isaia, din secolul al II-lea î.H., care a fost folosită de creștinii de la început și este folosită în versiunea King James a lui Isaia 7:14.
2. În ediția din anul 1830 a Cărții lui Mormon, 1 Nefi 11:18 o descrie, de asemenea, pe Maria ca fiind „mama lui Dumnezeu".
3. Bruce R. McConkie, *Mortal Messiah*, patru volume (1981), 1:326-327, nota de subsol 4.
4. Vedeți James E. Strange, „Nazareth", *Anchor Bible Dictionary*, 4:1050; Jonathan L. Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus: A Re-examination of the Evidence* (2002), p. 131.
5. Vedeți Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus*, p. 131.
6. Vedeți Ken Dark, „Has Jesus' Nazareth House Been Found?", *Biblical Archaeology Review*, vol. 41, nr. 2 (martie/aprilie 2015), p. 54-63; vedeți, de asemenea, Ken Dark, „Early Roman-Period Nazareth and the Sisters of Nazareth Convent", *The Antiquities Journal*, vol. 92 (2012), p. 37-64.
7. Thomas S. Monson, „Duty Calls", *Ensign*, mai 1996, p. 44.
8. Cuvântul grecesc tradus ca „umbri" (*episkiazō*) este același cuvânt folosit în traducerea în limba greacă a Vechiului Testament pentru a descrie norul care a coborât asupra tabernacolului când acesta a fost terminat. Descria slava Domnului.
9. Domnul i-a spus la fel lui Avraam când el și Sara au aflat că aveau să aibă un copil la bătrânețe (vedeți Genesa 18:14; Romani 4:19-21).
10. Russell M. Nelson, „Să fim oameni ai mileniului adevărați", *Liahona*, oct. 2016, p. 49.
11. „Bonnie H. Cordon: președinta generală a Tinerelor Fete", *Liahona*, mai 2018, p. 129.

ÎN BRAȚELE MARIEI, DE SIMON DEWEY

Ioan, ucenicul pe care-l iubea Isus

Scrierile din Noul Testament care au legătură cu Ioan cel Iubit îl prezintă ca învățător și ca model pentru calitatea noastră de ucenici.

Eric D. Huntsman
profesor de Scriptură antică, Universitatea Brigham Young

După Petru, Ioan este probabil cel mai cunoscut dintre primii Doisprezece Apostoli ai lui Isus. El și fratele său, Iacov, au fost alături de Petru în unele dintre cele mai importante momente ale slujirii Salvatorului în viața muritoare, iar el a fost, de regulă, asociat unui număr de cinci cărți din Noul Testament.[1] Apropierea sa personală față de Domnul este sugerată în Ioan 13:23: „Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sânul lui Isus". De-a lungul secolelor, arta creștină a descris această scenă, descriindu-l pe Ioan ca fiind un tânăr care se sprijinea adesea pe brațele Salvatorului. Aceasta este originea titlului său unic, Ioan cel Iubit, însă mărturia și misiunea sa dezvăluie aspecte ale calității de ucenic pe care toți le putem avea.

Ioan, fiul lui Zebedei

Numele evreiesc al lui Ioan, *Yohanan*, înseamnă „Dumnezeu a fost binevoitor". Cele mai multe detalii pe care le cunoaștem despre el sunt din primele trei Evanghelii, care relatează despre slujirea Salvatorului în viața muritoare, în mare parte, din aceeași perspectivă. Toate relatează despre faptul că Ioan a fost fiul unui prosper pescar galilean pe nume Zebedei, care avea propria barcă și putea să angajeze zilieri care să-i ajute pe el și pe fiii lui la munca lor. Ioan și fratele lui, Iacov, aveau, de asemenea, un parteneriat cu frații Petru și Andrei și toți patru și-au lăsat afacerea de pescuit când Isus i-a chemat să-L urmeze ca ucenici cu timp deplin.[2]

DETALIU DIN *CINA CEA DE TAINĂ*, DE CARL BLOCH

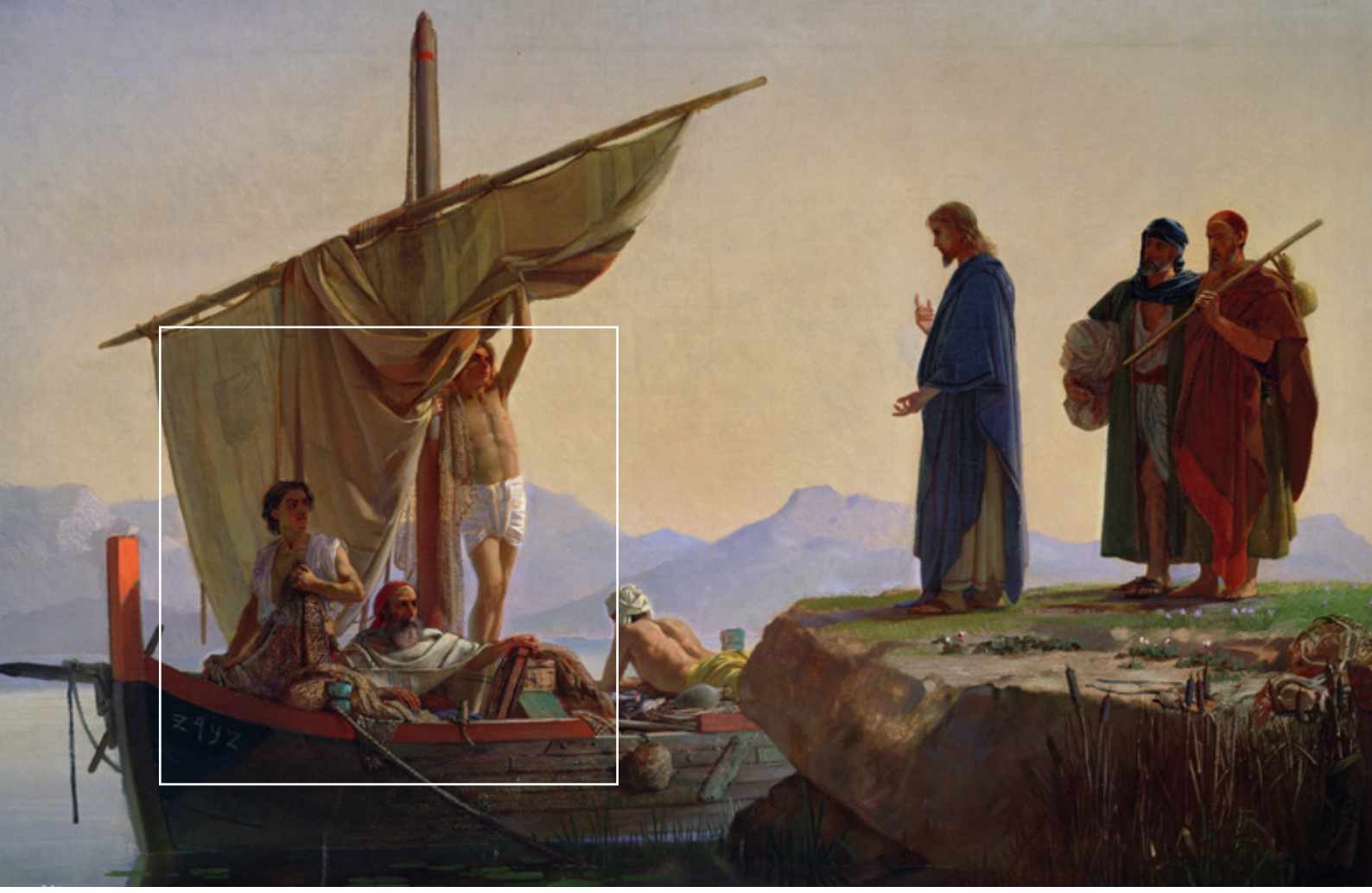

HRISTOS CHEMÂND APOSTOLII IACOV ŞI IOAN, EDWARD ARMITAGE (1817-1896) / SHEFFIELD GALLERIES AND MUSEUMS TRUST, UK / © MUSEUMS SHEFFIELD / THE BRIDGEMAN ART LIBRARY INTERNATIONAL

Răspunzând chemării lui Isus, Ioan şi Iacov „au lăsat pe tatăl lor Zebedei în corabie cu cei ce lucrau pe plată, şi au mers după El” (Marcu 1:20).

Deşi Evangheliile nu-l mai menţionează din nou pe Zebedei, mama lui Iacov şi Ioan a devenit o ucenică a lui Isus, intervenind pe lângă Isus pentru fiii ei şi fiind prezentă la răstignire.[3] Identificată, de obicei, prin numele de Salome, mama lui Iacov şi Ioan este posibil să fi fost, de asemenea, o soră a Mariei, mama lui Isus, ceea ce-i făcea mai întâi veri ai lui Isus şi rude ale lui Ioan Botezătorul.[4]

La scurt timp după chemarea sa iniţială, Ioan a fost martor la multe dintre primele miracole şi învăţături ale Domnului.[5] Faptul că a văzut aceste miracole şi a ascultat cuvântări, precum Cuvântarea de pe munte, l-a pregătit, fără îndoială, pe Ioan pentru momentul în care Isus l-a chemat să fie unul dintre cei Doisprezece Apostoli ai Săi.[6] Dintre aceşti martori speciali, Petru, Iacov şi Ioan au format un cerc intern al ucenicilor apropiaţi care au fost prezenţi la momentele importante ale slujirii lui Isus pe pământ:

- la ridicarea din morţi a fiicei lui Iair, fiind martori oculari ai puterii Domnului asupra morţii[7];
- pe Muntele Schimbării la Faţă, unde L-au văzut pe Isus dezvăluit în slava Sa şi au auzit glasul Tatălui depunând mărturie că Isus este Fiul Său în care El Îşi găseşte plăcerea[8];
- pe Muntele Măslinilor, pentru ultima Sa profeţie despre ultimele zile[9];
- în Grădina Ghetsimani, unde au fost în apropiere când Salvatorul Şi-a început măreaţa lucrare a ispăşirii[10].

Aşa cum Isus Hristos i-a dat lui Simon numele suplimentar de *Chifa* sau Petru, care înseamnă „piatră”, tot aşa El le-a dat lui Iacov şi Ioan numele de *Boanerghes*, sau „fiii tunetului”.[11] Pentru că ei L-au întrebat pe Isus dacă să pogoare foc din cer asupra unui sat de samariteni care nu L-au primit (vedeţi Luca 9:51-56), această poreclă poate sugera faptul că ei erau foarte colerici sau, cel puţin, că aveau un caracter foarte puternic. Însă, este tot atât de probabil că numele a fost dat ca anticipare a martorilor puternici care aveau să devină, tot aşa cum numele lui Petru a fost probabil un indicator mai mic al devotamentului său şi

al caracterului său impulsiv de la început și unul mai mare al fermității și tăriei sale după învierea lui Isus.[12]

În aparițiile lui Ioan în Faptele apostolilor, el este descris ca fiind un coleg puternic și neabătut al lui Petru. Ioan a fost cu Petru când el l-a vindecat pe olog în templu și, împreună, ei au predicat cu mult curaj înaintea conducătorilor iudei din Ierusalim. Împreună, cei doi apostoli au călătorit în Samaria pentru a conferi darul Duhului Sfânt samaritenilor pe care-i învățase și botezase Filip.[13]

Scripturile asociate cu Ioan sunt locul în care el este văzut cel mai bine ca fiind un martor puternic al divinității învățătorului și prietenului său, Isus Hristos. Aceste cărți din Noul Testament îl prezintă pe Ioan ca învățător și ca model pentru noi în propria noastră calitate de ucenici.

Ucenic preaiubit

Este interesant faptul că Ioan nu este numit niciodată în Evanghelia care, de regulă, i-a fost atribuită. Evanghelia după Ioan îi menționează pe cei doi fii ai lui Zebedei o singură dată, în ultimul capitol, unde ei erau doi dintre cei șapte ucenici care L-au întâlnit pe Domnul înviat la Marea Galileii. Însă, chiar și acolo, ei nu sunt menționați pe nume. În schimb, tradiția, pe baza referințelor din scriptura restaurării[14], l-a identificat pe Ioan ca fiind „ucenicul [anonim] pe care-l iubea Isus" care a fost prezent la Cina cea de taină, la răstignire, la mormântul gol și la ultima apariție a lui Isus la Marea Galileii.[15]

Este posibil ca el să fi fost, de asemenea, „celălalt ucenic" care, alături de Andrei, a fost ucenic al lui Ioan Botezătorul și l-a auzit depunând mărturie că Isus este Mielul lui Dumnezeu (vedeți Ioan 1:35-40) și este foarte probabil ca el să fi fost ucenicul care l-a însoțit pe Petru după prinderea lui Isus și l-a ajutat pe Petru să intre în curtea marelui preot (vedeți Ioan 18:15-16).

În Evanghelia după Ioan, ucenicul preaiubit este descris ca prieten apropiat, personal al Domnului. Alături de Marta, Lazăr și Maria, Ioan este descris explicit în această Evanghelie ca fiind cineva pe care Isus l-a iubit (vedeți Ioan 11:3, 5). Locul său la masă în timpul Cinei celei de taină a arătat nu doar onoare, ci și apropiere.

Pe lângă prietenia lui cu Salvatorul, alte fragmente ni-l dezvăluie ca fiind un martor puternic al celor mai importante evenimente din misiunea lui Isus: el a stat la baza crucii fiind martor al morții Domnului ca sacrificiu pentru păcat, a fugit la mormânt după înviere pentru a confirma că era gol și L-a văzut pe Salvatorul înviat.

Evanghelia după Ioan menționează de două ori că se bazează pe mărturia oculară a ucenicului preaiubit și subliniază că mărturia lui este adevărată[16], lucru care rezonează cu redenumirea lui Joseph Smith a Evangheliei după Ioan cu „Mărturia lui Ioan"[17].

> *„Ucenicul acesta este cel ce adevereşte aceste lucruri, şi care le-a scris. Şi ştim că mărturia lui este adevărată" (Ioan 21:24).*

În timp ce erudiții încă dezbat identitatea ucenicului preaiubit, dacă el ar fi fost apostolul Ioan, atunci el a fost sursa materialului din Evanghelie, dacă nu autorul ei original.[18] Atunci de ce a rămas el nenumit, nefiind niciodată identificat ca fiind apostolul Ioan? Răspunsul ar putea fi pentru că el a dorit ca experiențele sale să fie un model pentru credincioșii și ucenicii din toate timpurile. Prin faptul de a rămâne anonim, el ne-a putut permite să ne imaginăm că trăim experiențele sale, învățând cum să iubim și să fim iubiți de Domnul și, apoi, să ne dobândim mărturia, pe care, apoi, suntem chemați s-o împărtășim altora.

Epistolele: 1, 2 și 3 Ioan

Asemenea Evangheliei după Ioan, niciuna dintre cele trei scrisori atribuite lui Ioan nu l-au numit în mod direct. Însă, 1 Ioan, care este mai mult un eseu doctrinar decât o scrisoare propriu-zisă, este strâns asociată cu Evanghelia datorită stilului și subiectelor ei, printre care se numără importanța dragostei și supunerii, subiecte pe care Salvatorul le-a propovăduit în relatarea lui Ioan despre Cina cea de taină.

Scrisă după ce a fost scrisă Evanghelia, 1 Ioan începe cu mărturia autorului despre Domnul Isus Hristos, „ce era de la început, ce *am auzit*, ce *am văzut* cu ochii noştri, ce *am privit şi ce am pipăit cu mâinile*

noastre, cu privire la Cuvântul vieții" (1 Ioan 1:1; subliniere adăugată). În afara faptului că repetă versetele din deschiderea Evangheliei după Ioan, autorul subliniază mărturia lui puternică, personală și fizică despre Isus Hristos, care a fost Cuvântul lui Dumnezeu făcut, la propriu, trup.

Creștinii de la început, care au reprezentat auditoriul original al cărții, se pare că au avut parte de o diviziune internă a unui grup care a acceptat crezuri incorecte despre Isus și care a părăsit Biserica.[19] În 1 Ioan, autorul nu este doar un martor; el este o autoritate care fost chemată să corecteze doctrina neadevărată și să dejoace amenințările împotriva credinței din partea anticriștilor și a spiritelor mincinoase (vedeți 1 Ioan 2:18-27; 4:1-6). Misiunea lui a fost, de asemenea, să încurajeze pe cei care au rămas credincioși împărtășindu-le adevăruri importante despre Dumnezeu și Hristos și importanța credinței și neprihănirii continue.

În 2 Ioan și 3 Ioan, el se identifică pe sine ca fiind „prezbiterul (vârstnicul)" și continuă să sublinieze importanța dragostei și supunerii și pericolele reprezentate de învățătorii mincinoși și de cei care resping autoritatea corespunzătoare a Bisericii.[20]

Toate aceste trei cărți ne învață despre importanța devotamentului continuu față de Isus Hristos care ne-a fost dezvăluit.

Revelatorul

Din cele cinci cărți care i-au fost atribuite, doar Apocalipsa folosește, de fapt, numele Ioan, identificându-și autorul de trei ori cu acel nume în versetele sale de început (vedeți Apocalipsa 1:1, 4, 9). În afară de faptul de a se identifica pe sine ca fiind robul lui Dumnezeu, autorul nu mai oferă niciun alt indiciu despre poziția sau chemarea sa, însă cele mai multe dintre autoritățile creștine de la început au crezut că el era Ioan, fiul lui Zebedei.

Cartea lui Mormon și Doctrină și legăminte confirmă că apostolului Ioan i s-a dat însărcinarea specială de a primi și scrie viziunile pe care le-a primit.[21] Fiind o carte complexă și plină de simboluri, Apocalipsa a fost menită să aline și să încurajeze creștinii care au parte de persecuții sau încercări în orice perioadă și, în același timp, să dezvăluie rolul lui Isus Hristos de-a lungul istoriei.

Deși s-au sugerat două date la care Ioan ar fi scris Apocalipsa – o primă dată, în anii 60 d.H. în timpul domniei împăratului Nero și, o a doua dată, în anii 90 d.H. în timpul domniei împăratului Domițian – ambele au fost după martiriul lui Petru, ceea ce l-a făcut pe Ioan apostolul senior în viață.

Însă, chemarea sa nu a fost doar să primească și să consemneze viziunile cuprinse în carte. Într-una dintre viziunile sale, un înger i-a spus lui Ioan Revelatorul să ia o cărticică, sau un papirus, și s-o mănânce. Dulce la început, în gura lui, i-a umplut pântecul de amărăciune, ceea ce Joseph Smith a interpretat ca fiind o reprezentare a misiunii sale de a ajuta la adunarea lui Israel ca parte a restaurării tuturor lucrurilor (vedeți Apocalipsa 10:9-11; Doctrină și legăminte 77:14). Această misiune a fost posibilă datorită slujirii continue a lui Ioan după ce el a fost translatat. În timp ce comentatorii, din trecut și din prezent, au avut păreri diferite în legătură cu ceea ce Isus i-a spus lui Petru despre soarta lui Ioan, la sfârșitul Evangheliei (vedeți Ioan 21:20-23), Joseph Smith a primit o revelație care confirmă faptul că misiunea lui Ioan va continua, el fiind o ființă translatată, până la întoarcerea Salvatorului (vedeți Doctrină și legăminte 7:1-6). Cu alte cuvinte, el nu doar că a profețit despre vremurile sfârșitului, dar misiunea lui include atât faptul de a ajuta la împlinirea acelor profeții, cât și pe acela de a fi martor la împlinirea lucrurilor care i-au fost revelate.

> *„Cunoaştem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu şi păzim poruncile Lui" (1 Ioan 5:2).*

Chiar dacă este posibil ca misiunile noastre să nu fie atât de mărețe, exemplul lui Ioan ne învață că dragostea noastră față de Isus Hristos ne face să ne acceptăm chemările și provocările în viață, indiferent de cât de dulci sau amare ar putea părea.

Să devenim noi înșine ucenici preaiubiți

Ioan a fost un membru conducător al primilor Doisprezece Apostoli ai lui Isus, cineva care a avut o strânsă relație personală cu Salvatorul și care a îndeplinit roluri importante în calitate de martor al Său, conducător al Bisericii și revelator. Modul pe care el l-a ales pentru a se descrie în Evanghelia

care-i poartă numele, ca fiind ucenicul preaiubit, îi permite să fie un model pentru noi toți, în propria calitate de ucenici. De la el, învățăm că, în calitate de ucenici ai lui Isus Hristos, ne putem odihni toți în brațele dragostei Sale, dragoste pe care o înțelegem mai bine prin rânduieli, cum ar fi cea pe care El a stabilit-o la Cina cea de taină. Și noi putem sta, simbolic, la baza crucii depunând mărturie că Isus a murit pentru noi și să alergăm cu speranța de a afla singuri că Domnul trăiește. Asemenea lui Ioan, în calitate de ucenici preaiubiți, chemarea noastră este să împărtășim acea mărturie altora depunând mărturie despre adevăr și îndeplinind orice chemare primim până când Domnul va veni din nou. ■

Fiind un martor puternic al celor mai importante evenimente din misiunea lui Isus, Ioan a stat la baza crucii fiind martor al morții Domnului ca sacrificiu pentru păcat, a fugit la mormânt după înviere pentru a confirma că era gol și L-a văzut pe Salvatorul înviat.

NOTE

1. Este interesant faptul că doar Apocalipsa declară direct că autorul ei a fost Ioan (vedeți Apocalipsa 1:1, 4). Niciuna dintre Evanghelii, inclusiv cea după Ioan, nu-și identifică autorul. Însă, tradiția creștină de la început l-a asociat pe ucenicul preaiubit din Evanghelia după Ioan cu apostolul cu acel nume. Pentru o discuție legată de dovezi, o discuție între erudiți și informații oferite de restaurare cu privire la această asociere, vedeți nota 17. În mod asemănător, 1 Ioan nu-și identifică niciodată autorul, însă stilul și subiectul ei o fac să semene foarte mult cu Evanghelia după Ioan. 2 Ioan și 3 Ioan îi sunt atribuite doar „[prezbiterului]", însă tradiția creștină de la început le-a asociat autorului Evangheliei după Ioan și cărții 1 Ioan.
2. Vedeți Marcu 1:19-20; vedeți, de asemenea, Matei 4:21-22; Luca 5:10-11. Cei mai mulți dintre erudiți sunt de acord că Evanghelia după Marcu a fost scrisă prima, cândva la mijlocul anilor 60 d.H., iar Evangheliile după Matei și Luca au fost scrise cândva în anii 70 d.H. sau la începutul anilor 80 d.H. Așadar, faptul de a citi mai întâi informațiile din Marcu ne permite să vedem cum Matei și Luca au adăugat la relatarea anterioară sau au adaptat-o.
3. Deși în Marcu 10:35-37 este consemnat că Iacov și Ioan au cerut să stea la dreapta și la stânga lui Isus în împărăția Sa, Matei 20:20-21 adaugă faptul că, de fapt, această cerință a venit din partea mamei lor. Pentru prezența ei la răstignire și, ulterior, la mormântul gol, vedeți Marcu 15:40; 16:1-8; vedeți, de asemenea, Matei 27:55-56; Luca 23:49, 55; 24:1-10; și Ioan 19:25.
4. Pentru o discuție mai aprofundată despre aceste posibile relații ale lui Salome, precum și despre un context mai detaliat despre familia și afacerea de pescuit a lui Zebedei, vedeți R. Alan Culpepper, *John, the Son of Zebedee: The Life of a Legend* (2000), p. 7-23.
5. Vedeți Marcu 1:21-31, 40-45; 2:1-12; 3:1-6; vedeți, de asemenea, Matei 8:1-4; 9:1-8; 12:9-14; Luca 4:33-39; 5:12-15, 17-26; 6:6-11.
6. Pentru Cuvântarea de pe munte, vedeți Matei 5-7. Pentru chemarea lui Ioan și a celorlalți primi apostoli, vedeți Marcu 3:13-19; vedeți, de asemenea, Matei 10:2-4; Luca 6:13-16.
7. Vedeți Marcu 5:37; vedeți, de asemenea, Matei 9:23-26; Luca 8:51, deși în Matei nu sunt menționați Petru, Iacov și Ioan.
8. Vedeți Marcu 9:2-10; vedeți, de asemenea, Matei 17:1-8; Luca 9:28-36.
9. Vedeți Marcu 13:3-37.
10. Vedeți Marcu 14:32-34; vedeți, de asemenea, Matei 26:36-38.
11. Vedeți Marcu 3:17. *Boanerghes* este, se pare, o transliterare grecească aproximativă a expresiei aramaice *bene regesh* sau *r'm*, ceea ce înseamnă „fiii zgomotului furtunii, sau ai tunetului".
12. Vedeți Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, p. 38-40, 50.
13. Vedeți Faptele apostolilor 3:1-11; 4:1-21; 8:14-17.
14. Vedeți Doctrină și legăminte 7; 77; 88:141.
15. Vedeți Ioan 13:23; 19:26, 34-35; 20:2-10; 21:1-14, 20-25; vedeți, de asemenea, Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, p. 57-69.
16. Vedeți Ioan 19:35; 21:24-25; vedeți, de asemenea, Ioan 20:30-31.
17. Vedeți *Joseph Smith's New Translation of the Bible: Original Manuscripts*, redactată de Scott H. Faulring, Kent P. Jackson și Robert J. Matthews (2004), p. 234.
18. Pentru exemple de discuții între erudiți despre identitatea ucenicului preaiubit, vedeți Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, p. 72-85, precum și Raymond E. Brown, *An Introduction to the Gospel of John*, redactată de Francis J. Moloney (2003), p. 189-199. Pentru apostolul Ioan în calitate de sursă sau de autor al Evangheliei după Ioan, vedeți Richard Neitzel Holzapfel, Eric D. Huntsman și Thomas A. Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament* (2006), p. 126-127 și teza mea recentă despre „Evanghelia după Ioan" din *New Testament History, Culture, and Society* (2018), redactată de Lincoln Blumell.
19. Vedeți Raymond E. Brown, *The Epistles of John* (The Anchor Bible, vol. 30 [1982]), p. 49-55, 71.
20. Vedeți Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, p. 90-95 și Holzapfel, Huntsman și Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, p. 274-277.
21. Vedeți Holzapfel, Huntsman și Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, p. 281-282 și, mai ales, 1 Nefi 14:18-27; Eter 4:16; și Doctrină și legăminte 7:1-3; 77.

IOAN ȘI PETRU LA MORMÂNT, DE ROBERT THEODORE BARRETT

SECERIȘUL DE AUR, DE DAVID MERRILL, PRIN AMABILITATEA MUZEULUI DE ISTORIE A BISERICII

Credința în Isus Hristos
și în ispășirea Sa este
credința de a secera.
Este credința în puterea
Sa, nu a noastră.

Vârstnicul
Wilford W. Andersen
Cei Șaptezeci

Două niveluri de credință

Lehi și membrii familiei sale se aflau în pustiu doar de câteva zile când Domnul i-a spus să-și trimită fiii la Ierusalim pentru a lua plăcile de alamă de la Laban. Nu-i complimentăm adesea pe cei doi fii rebeli ai lui Lehi, pe Laman și Lemuel, însă ei chiar au fost dornici să se ducă. Ei au avut suficientă credință pentru a încerca.

Laman și, mai târziu Lemuel împreună cu frații lui, i-au cerut plăcile lui Laban. Frații au pierdut averea familiei și aproape că și-au pierdut viața în această acțiune. În acel moment, credința lui Laman și cea a lui Lemuel i-a părăsit, iar ei erau gata să renunțe. Pe de altă parte, Nefi s-a ridicat deasupra pericolului și al descurajării:

„Așa cum Domnul trăiește și tot așa cum noi trăim, nu ne vom duce la tatăl nostru în pustiu până când nu vom împlini ceea ce Domnul ne-a poruncit.

Prin urmare, să fim credincioși în ținerea poruncilor Domnului” (1 Nefi 3:15-16).

Apoi, Nefi și-a exercitat credința cea mare, a intrat în posesia plăcilor lui Laban și s-a întors împreună cu frații săi la tatăl lor în pustiu.

Se pare că există două niveluri de credință. Primul nivel este credința de a încerca, credința de a ne mânui secera. Al doilea nivel este credința de a face. Acesta este mai mult decât credința de a-ți mânui secera – este credința de a secera.

Laman și Lemuel au avut credința de a încerca, dar Nefi a avut credința de a face. Laman și Lemuel au avut suficientă credință să-și mânuiască secera, dar Nefi a avut suficientă credință să secere.

Acea diferență subtilă dintre credința de a vă mânui secera și credința de a secera va produce o mare schimbare în viața dumneavoastră. Pentru a trăi din nou în prezența Tatălui nostru Ceresc și pentru a trăi o viață productivă și plină de bucurie pe pământ, trebuie să dezvoltăm credința de a secera.

Am primit promisiuni minunate de la Domnul – promisiuni despre fericire și bucurie în această viață și exaltare în cea de apoi. Dar provocările și problemele vieții noastre de zi cu zi tind să ne distrugă speranța. Pământul nostru al făgăduinței pare atât de departe, atât de improbabil, încât începem să avem îndoieli.

„Nu-i posibil ca eu să îndeplinesc acel obiectiv sau să primesc acea binecuvântare”, credem noi. „Cu siguranță, Domnul S-a gândit la altcineva când a făcut acele promisiuni.”

Nu, El *S-a* gândit la dumneavoastră și la mine. Avem nevoie doar de suficientă credință pentru a ne primi binecuvântările – o credință atât de puternică, încât să poată converti promisiunile noastre viitoare în realități prezente. Avem nevoie de credința de a secera.

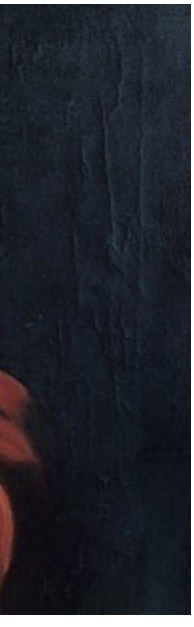

HRISTOS RUGÂNDU-SE ÎN GRĂDINA GHETSIMANI, DE HERMANN CLEMENTZ

Rugați-vă în fiecare zi ca Tatăl Ceresc să vă binecuvânteze cu dorințe drepte pentru a vă conforma voia voii Sale.

Ce este, mai exact, această credință și cum o putem dezvolta?

Aveți credință în Isus Hristos

Mai întâi, spre deosebire de credința de a vă mânui secera, credința de a secera nu este credință în dumneavoastră înșivă. Nu este același lucru ca încrederea în sine sau atitudinea mintală pozitivă. Nu este nici măcar credința în membrii familiei dumneavoastră sau în prieteni – toate acestea fiind bune. Credința de a secera este credința în Isus Hristos și în ispășirea Sa. Este credința în puterea Sa, nu a noastră.

Când am fost chemat să slujesc în calitate de președinte al Țărușului Maricopa Mesa Arizona, vârstnicul W. Mack Lawrence, la acea vreme autoritate generală-Cei Șaptezeci, ne-a invitat pe soția mea și pe mine în biroul președintelui de țăruș și mi-a oferit chemarea. Am acceptat-o dând dovadă de supunere. Apoi, dânsul ne-a invitat să intrăm în încăperea înaltului consiliu și, cu ajutorul rugăciunii, să mă gândesc la bărbați pe care să-i recomand să-mi fie consilieri. Când am intrat în încăpere, am văzut poze cu toți președinții de țăruș care slujiseră înainte în țăruș de când acesta fusese organizat, iar inima mea s-a simțit copleșită. Ei au fost mari conducători, atât în cadrul Bisericii, cât și al comunității.

M-am uitat la soția mea și am spus: „Kathleen, nu cred că pot să fac acest lucru. Nu sunt la fel de bun ca ei”.

Ea mi-a spus: „Ei bine, nu-mi spune mie. Mai bine vorbește cu vârstnicul Lawrence”.

Spre surprinderea mea, când i-am spus că nu credeam că puteam să îndeplinesc chemarea, vârstnicul Lawrence mi-a spus: „Presupun că ai dreptate”.

Dar, apoi, a spus: „Tu nu o poți îndeplini, frate Andersen, însă Domnul poate. El are puterea de a face lucrarea Sa, iar dacă tu vei fi demn și vei munci din greu, El o va face. Vei vedea”.

Și El a făcut-o.

Credința de a vă mânui secera este credința de a încerca. Este credința în sine și dispare imediat ce situația se îngreunează. Și, atunci, începem să avem îndoieli. Însă, credința de a secera este credința în Domnul Isus Hristos. Ea nu cedează niciodată.

Faceți ca voia dumneavoastră să corespundă cu voia lui Dumnezeu

Pentru a exercita credința de a secera, trebuie să fim siguri că dorințele și obiectivele noastre sunt în acord cu voia lui Dumnezeu. Nu vom putea niciodată să exercităm credința de a secera, dacă Dumnezeu nu este de acord cu secerișul. Pentru a avea ajutorul Său, trebuie să facem ca voia noastră să corespundă cu a Sa.

Deoarece profetul Nefi, din Helaman, a fost un om neprihănit și credincios, Domnul i-a spus: „Eu te voi binecuvânta pe tine pentru veșnicie; și te voi face puternic în cuvânt și în faptă, în credință și în lucruri; da, și anume că toate lucrurile îți vor

fi ție date în acord cu cuvântul tău". Aceasta este o promisiune deosebită. Apoi, Domnul a adăugat: „Căci tu nu vei cere ceea ce este împotriva voinței Mele" (Helaman 10:5).

Și Moroni ne-a spus următoarele: „Iar Hristos a zis: «Dacă voi veți avea credință în Mine, atunci veți avea puterea să faceți orice lucru care este potrivit cu Mine»" (Moroni 7:33).

Faptul de a ne conforma dorințele cu voia lui Dumnezeu este o condiție prealabilă a credinței de a secera.

Când fiii mei erau mai tineri, ei au jucat baschet în echipele de baschet ale liceului. Pe atunci, obișnuiau să spună o rugăciune, ca echipă, înainte de începerea fiecărui meci. În timp ce priveam din tribună, obișnuiam să mă întreb pentru ce se rugau. Dacă se rugau să câștige meciul, rugăciunilor lor le lipsea credința de a secera. Acest lucru s-a văzut clar din numărul de meciuri pierdute. Se pare că Domnul nu le-a împărtășit dorința ca ei să câștige fiecare meci.

Cu alte cuvinte, Dumnezeu ne va ajuta să îndeplinim doar obiectivele care sunt bune pentru noi. Aceasta deoarece El ne iubește și El știe mai bine ca noi ce va fi bine pentru noi. Și n-ar trebui să fim recunoscători pentru acest lucru? Trebuie să ne rugăm în fiecare zi ca Tatăl Ceresc să ne binecuvânteze cu dorințe drepte de a ne conforma voia cu a Sa. Trebuie să învățăm să ne rugăm, așa cum S-a rugat Domnul în Grădina Ghetsimani, ca voia lui Dumnezeu, nu a noastră, să fie îndeplinită (vedeți Luca 22:42). Doar atunci putem exercita credința de a secera.

Treceți la treabă

A treia condiție prealabilă a credinței de a secera este munca. Apostolul Iacov clarifică faptul că credința fără fapte este moartă. Credința de a ne mânui secera necesită un crez, însă credința de a secera necesită mai mult decât un simplu crez. Chiar și dracii cred și se înfioară, așa cum a scris Iacov (vedeți Iacov 2:17, 19).

Am auzit o povestire despre un tată care și-a observat fiica îngenunchind lângă pat, rugându-se ca Tatăl Ceresc să protejeze păsărelele să nu cadă în capcana pe care fratele ei o construise și o pusese în curte. Mai târziu în acea zi, tatăl a devenit foarte îngrijorat. Știa că acea capcană era una bună. El își ajutase fiul s-o construiască.

„Te-am auzit dimineață rugându-te ca Tatăl Ceresc să protejeze păsărelele să nu cadă în capcana fratelui tău", i-a spus el fiicei sale. „Însă, uneori, lucruri triste se întâmplă chiar și când ne rugăm ca ele să nu se întâmple."

Ea i-a răspuns: „Tati, eu știu că el nu va prinde nicio pasăre".

„Îți admir credința, scumpo", a spus tatăl. „Dar dacă el va prinde păsări, sper ca acest lucru să nu-ți rănească credința."

„Nu va prinde, tati", a spus ea. „Știu că nu va prinde."

Tatăl a întrebat: „Cum poți să ai o credință atât de mare?".

„Pentru că, după ce mi-am spus rugăciunile", a răspuns fiica, „am ieșit din nou și i-am făcut capcana praf".

Este bine să ne rugăm pentru binecuvântările Tatălui Ceresc. Dar, după ce spunem amin, trebuie să trecem la treabă. Nu ne putem aștepta ca Domnul să ne îndrume pașii, dacă nu suntem dornici să ne mișcăm picioarele. Nici să-I cerem să facă pentru noi ceea ce putem și trebuie să facem singuri.

Trebuie să muncim pentru a ne îndeplini obiectivele drepte și trebuie să muncim din greu să ținem poruncile. Puterea reală din legămintele noastre și puterea reală din credința de a secera se realizează nu când încheiem având siguranța că Dumnezeu Își ține promisiunile, ci când încheiem având siguranța că noi le vom ține pe ale noastre. Acel măreț adevăr este ceea ce convertește promisiuni viitoare în realități prezente. Trebuie să muncim.

Nu vă descurajați când nu reușiți sau greșiți, însă fiți constanți în eforturile dumneavoastră și fiți hotărâți. Credința de a secera nu necesită perfecțiune, dar necesită perseverență.

Vă invit să vă dezvoltați credința de a secera. Puneți-vă, cu fermitate, credința în Salvatorul nostru, Isus Hristos, și în ispășirea Sa. Asigurați-vă că dorințele dumneavoastră corespund cu voia Sa și se conformează acesteia. Apoi, treceți la treabă cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria dumneavoastră, cu o hotărâre și o perseverență neclintite. Nu există încercare, problemă sau obstacol care să nu poată fi depășite cu credința de a secera. ■

Din cuvântarea de devoțiune intitulată „The Faith to Reap (Credința de a secera)", rostită la Universitatea Brigham Young – Idaho în data de 17 martie 2015.

ARĂTAȚI-VĂ CREDINȚA

„Există doar Unul în care ne putem pune credința cu încredere și acela este Domnul Isus Hristos. Și trebuie să vă arătați credința!"

Președintele Russell M. Nelson, „Arătați-vă credința", *Liahona*, mai 2014, p. 29

MISIUNEA MIRACULOASĂ A PROFETULUI *Joseph Smith*

JOSEPH SMITH JR., DE WILLIAM WHITAKER; LITOGRAFIE PRIN AMABILITATEA BIBLIOTECII DE ISTORIE A BISERICII.

Am ales să vorbesc despre Joseph Smith, profetul și omul. Vorbind despre el, sper că voi contribui la înțelegerea dumneavoastră a realizărilor unice și miraculoase ale profetului fondator al acestei dispensații.

Legătura dintre cunoașterea și mărturia lui Joseph Smith și munca misionară este vitală. Știm cu toții că unii simpatizanți acceptă învățăturile principale ale Evangheliei, dar pur și simplu nu pot accepta faptul că un tânăr de 14 ani a fost vizitat de Tatăl și de Fiul și că a tradus Cartea lui Mormon și a devenit profetul pe care noi îl cunoaștem. Persoanele cărora le este greu să-l accepte pe profetul Joseph Smith, trebuie să învețe din această învățătură a președintelui Russell M. Nelson:

„Misiunea lui Joseph în viața muritoare a fost prerânduită. Mintea lui receptivă și curată era deschisă să primească instrucțiunile Domnului. Însă, cu siguranță, Joseph nu era conform standardelor lumești. Iar misiunea lui de a fi profetul acestei ultime dispensații părea absolut imposibilă. Acest exemplu ilustrează un principiu care este adesea adevărat despre modul în care Domnul lucrează: El folosește improbabilul pentru a realiza imposibilul!”[1].

Este foarte important ca misionarii noștri să aibă o mărturie despre chemarea divină și lucrarea miraculoasă a profetului Joseph Smith.

Studiez viața lui Joseph Smith de 65 de ani. M-am născut în anul 1932, când Biserica avea

Președintele Dallin H. Oaks
primul consilier în Prima Președinție

Joseph Smith a realizat mai mult decât orice om muritor ar fi putut realiza într-un timp atât de scurt. Singura explicație posibilă este ajutorul ceresc.

La momentul morții sale, Joseph Smith slujea în calitate de primar al orașului Nauvoo și locotenent general al Legiunii Nauvoo.

puțin peste 100 de ani. Cred că mă regăsesc în tiparul sfinților credincioși din al doilea secol al istoriei Bisericii. Nu l-am întâlnit pe Joseph Smith, dar simțim că îl cunoaștem și îl iubim datorită lucrurilor pe care le-a revelat și propovăduit. Suntem martori ai adevărului profeției poetice conform căreia „Joseph va fi, din nou, un frate iubit”[2].

I. Joseph Smith, profetul

Cu toții îl cunoaștem pe Joseph Smith ca fiind primul profet al acestei dispensații, o unealtă în mâinile Domnului în restaurarea Domnului. Dar ce a restaurat Domnul prin intermediul profetului Său? Nu toți sfinții din zilele din urmă (și puțini dintre cei care nu sunt membri) sunt conștienți de adăugările importante și instructive pe care profetul Joseph le-a făcut doctrinei creștine prin inspirația primită de la Domnul. Iată o listă scurtă.

- Natura Tatălui, Fiului și Duhul Sfânt.
- Responsabilitățile interconectate ale acestor trei membri ai Dumnezeirii și relația Lor cu ființele muritoare.
- Natura căderii omului.
- Scopul vieții muritoare în înaintarea planului Tatălui pentru ca toți copiii Săi să-și împlinească destinul etern.
- Rolul ispășirii lui Isus Hristos în asigurarea nemuririi și oferirea ocaziei de a avea viața eternă.
- Rolul căsătoriei temporale și eterne în planul Tatălui.
- Rolul important al preoției și rânduielilor în planul Tatălui.
- Rolul important al templelor și al rânduielilor făcute pentru și în folosul celor morți în planul Tatălui.
- Cunoașterea faptului că Dumnezeu dorește să-i salveze pe toți copiii Săi și că fiecare persoană care a trăit pe acest pământ – fie că L-a cunoscut sau nu pe Isus Hristos – poate să atingă cel mai înalt cer în lumea de apoi.
- Legătura dintre cele trei surse ale adevărului despre om și univers: știința, scripturile și revelația continuă.

Joseph Smith s-a născut în data de 23 decembrie 1805, în Sharon, Vermont, S.U.A.

Oricine studiază chiar și o mică parte a acestei liste – fie că este credincios sau nu – trebuie să recunoască faptul că Joseph Smith este izvorul unui flux enorm de idei religioase îndrăznețe, noi și prețioase. După cum citim în *Predicați Evanghelia Mea*, plenitudinea Evangheliei a fost restaurată pe pământ prin intermediul lui Joseph Smith.[3]

Probabil că ați observat că lista mea nu menționează clar că Joseph a adus la lumină Cartea lui Mormon, un nou volum de scripturi care este, desigur, sursa multora dintre aceste noi idei religioase. Această carte merită o atenție specială. Titlul acesteia declară rolul ei cel mai important: „Un alt testament al lui Isus Hristos”. Însă dincolo de acest rol fundamental, există mai mult. Iată ce a spus un erudit de succes despre carte:

„*Cartea lui Mormon* propune un nou scop pentru America: să devină un tărâm al neprihănirii și nu un imperiu al libertății. Împotriva lăcomiei și a inegalității, *Cartea lui Mormon* pledează cauza celor săraci... În locul unei republici, aceasta propune o conducere dreaptă făcută de judecători și împărați sub legea lui Dumnezeu. Împotriva unei religii care nu acceptă nicio altă scriere în afară de Biblie și care nu crede în miracole, *Cartea lui Mormon* confirmă realitatea revelației continue, a miracolelor și a revelațiilor oferite tuturor națiunilor. Împotriva scepticismului, aceasta promovează credința; împotriva naționalismului, un Israel universal. Prevede un dezastru pentru națiune dacă dragostea de bogății, respingerea revelației și civilizația neamurilor vor avea întâietate în fața neprihănirii, revelației și lui Israel”[4].

FOTOGRAFIE CU PRIVELIȘTEA CĂMINULUI LUI MACK DIN SHARON, VERMONT, PRIN AMABILITATEA BIBLIOTECII DE ISTORIE ȘI ARHIVE ALE BISERICII.

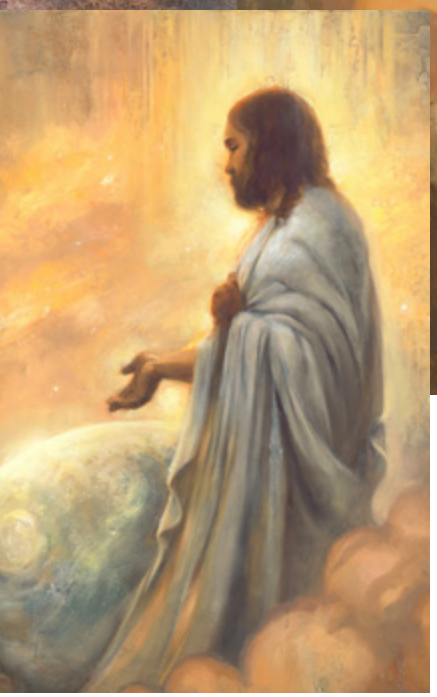

PĂRĂSIND EDENUL, SALVATORUL ȘI ÎNTRE CER ȘI PĂMÂNT, DE ANNIE HENRIE NADER

Joseph Smith este izvorul unui flux enorm de idei religioase îndrăznețe, noi și prețioase.

Mai important este ceea ce a spus recent președintele Nelson despre Cartea lui Mormon: „Este instrumentul prin care se va realiza adunarea promisă a lui Israel”[5].

După cum citim în *Predicați Evanghelia Mea*, profetul Joseph Smith a spus că această carte, Cartea lui Mormon, este „cheia de boltă a religiei noastre”[6].

Majoritatea celor care nu sunt sfinți din zilele din urmă nu cunosc contribuțiile mari ale lui Joseph Smith la gândirea religioasă. Într-un studiu național remarcabil, specialistul în sondaje de opinie Gary Lawrence a descoperit că aproape jumătate dintre oamenii care au luat parte la studiul său credeau că sfinții din zilele din urmă erau retrași și misterioși și aveau „crezuri ciudate”[7]. Când i-a întrebat pe cei intervievați: „Care este principala afirmație a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă?”, doar unul din șapte a putut descrie ceva apropiat de ideea de restaurare sau restabilire a credinței creștine originale. În mod asemănător, când un alt sondaj la nivel național le-a cerut celor intervievați să-și descrie impresia despre religia noastră, nicio persoană nu a sugerat ideea creștinismului original sau restaurat.[8]

Aceste constatări ne amintesc faptul că nu trebuie să-i lăsăm pe misionarii noștri să creadă că religia noastră este foarte cunoscută. Este posibil ca cei cărora le predau să fi auzit cuvântul *mormon*, dar misionarii nu trebuie să creadă că majoritatea înțeleg chiar și un pic principiile de bază ale credinței noastre.

II. Joseph Smith, omul

Iată câteva dintre gândurile mele personale despre viața remarcabilă a

lui Joseph Smith.[9] Joseph Smith, despre care am aflat în studiul meu personal, în mare parte în Illinois, SUA, era un om căruia îi plăcea să-și lărgească orizontul – tânăr, emotiv, dinamic și atât de abordabil și iubit de cei din jurul său, încât l-au numit adesea „fratele Joseph". Este foarte interesant să ne gândim la tinerețea sa și la misiunea sa profetică. El avea 14 ani în momentul Primei Viziuni, 21 de ani când a primit plăcile de aur și doar 23 de ani când a terminat traducerea Cărții lui Mormon (în mai puțin de 60 de zile lucrătoare).

Peste jumătate din revelațiile din Doctrină și legăminte au fost date prin acest profet când avea 25 de ani sau mai puțin. Avea 26 de ani când a fost organizată Prima Președinție și puțin peste 33 de ani când a ieșit din închisoarea din Missouri și a reluat conducerea sfinților. Avea doar 38 de ani și jumătate când a fost ucis.

În timpul scurtei sale vieți, Joseph Smith a avut parte de multe suferințe ale vieții muritoare. Când avea cam șapte ani, a fost supus unei intervenții chirurgicale dureroase. Din cauza sărăciei familiei sale, el a avut parte de puțină educație formală și, când a fost tânăr, a fost nevoit să lucreze multe ore pentru a fi de ajutor în asigurarea hranei familiei. A fost atacat fizic în mai multe rânduri. Pe lângă faptul că încerca să îndeplinească responsabilitățile uluitoare ale chemării sale sacre, el trebuia să lucreze ca fermier sau comerciant pentru a asigura cele necesare familiei sale. El a făcut acest lucru fără a avea darurile spirituale remarcabile care l-au susținut în chemarea sa profetică. Domnul îi spusese că „în lucrările temporale nu vei avea forță, pentru că nu aceasta este chemarea ta" (Doctrină și legăminte 24:9).

În lucruri spirituale, Joseph Smith nu a avut exemple de la care să învețe cum să fie profet și conducător. El a trebuit să se bazeze pe asociați lipsiți de experiență. Ei s-au chinuit și au învățat împreună. Joseph a fost extrem de rapid în dobândirea cunoștințelor și maturității. Fără îndoială, a avut daruri unice. După cum am spune astăzi, a „învățat repede". El a spus că a fost învățat de mesageri cerești și de alte revelații de la Dumnezeu, iar eu îl cred.

Unul dintre darurile sale personale este pus în evidență de dragostea și loialitatea oamenilor remarcabili care l-au urmat. Când Joseph le-a cerut celor care îl urmau să-și depășească imperfecțiunile din viața muritoare, el nu a încercat să pară că este mai bun decât ei și l-au iubit pentru acest lucru. Într-o predică rostită de Joseph cu mai puțin de o lună înainte de a fi ucis, el a declarat: „Niciodată nu v-am spus că sunt perfect; dar nu există nicio greșeală în revelațiile pe care vi le-am transmis"[10]. Joseph Smith a avut un „caracter vesel de la natură" (Joseph Smith – Istorie 1:28) care a făcut să fie îndrăgit de aproape toți cei care l-au cunoscut. O cunoștință a spus: „Dragostea pe care sfinții o aveau față de el nu se putea exprima"[11]. Tovărășia prietenilor lui a fost o încântare pentru Joseph, care a considerat clădirea societății și a comunității ca fiind scopuri majore ale Evangheliei.

Cu o altă ocazie am spus: „Toată viața lui, Joseph Smith a trăit în condiții deosebite, în care bărbații trebuiau să-și folosească puterea brută împotriva naturii și uneori împotriva celorlalți. Era un om mare, puternic și activ din punct de vedere fizic. I-au plăcut sporturile competitive, incluzând sportul în care doi oameni trag de același băț, încercând să-l facă pe adversar să-și piardă echilibrul – un test de forță fizică (vedeți *History of the Church*, 5:302). Arhivele noastre conțin multe relatări despre luptele sale cu prieteni și cunoștințe. Într-o zi de sabat, el și Brigham Young au propovăduit sfinților din Ramus, Illinois, despre o călătorie de o zi de la Nauvoo. Într-o zi de luni, înainte de a pleca din Ramus, Joseph și-a măsurat puterile cu un bărbat descris ca fiind «bătăușul din Ramus» (vedeți Joseph Smith Journal, 13 martie 1843, consemnat de Willard Richards, Joseph Smith Collection, Arhivele Bisericii SZU). Joseph a câștigat. Mă bucur că programul nostru actual al conferinței nu oferă membrilor locali ocazia de a testa în acest mod autoritățile care vizitează"[12].

Misiunea sau memoria a puțini bărbați a fost discreditată așa cum a fost a lui Joseph Smith. Am investigat unele dintre aceste acuzații studiind personal înregistrările originale din Illinois, unde Joseph

Joseph Smith avea 21 de ani când a primit plăcile de aur, îngropate pe Dealul Cumora, și doar 23 de ani când a terminat traducerea Cărții lui Mormon.

FOTOGRAFIE CU DEALUL CUMORA, DE GEORGE EDWARD ANDERSON

JOSEPH SMITH, DE WILLIAM WHITAKER

a trăit ultimii cinci ani din viața sa. O astfel de acuzație a apărut când Joseph Smith, pe atunci primar, și membrii consiliului orașului Nauvoo au încercat să desființeze *Nauvoo Expositor*, un ziar al opoziției. Această desființare a concentrat ostilitățile asupra Bisericii și a condus chiar la uciderea lui Joseph.

Istoricii sfinți din zilele din urmă din perioada de început a Bisericii, inclusiv vârstnicul B. H. Roberts, au recunoscut că această acțiune a fost ilegală. Cu toate acestea, în timp ce am studiat atent acest subiect când eram tânăr profesor de drept, am fost surprins să găsesc o bază legală pentru această acțiune în legea din Illinois din anul 1844. Au existat multe desființări de ziare în perioada de dinaintea Războiului Civil. Garanția libertății presei în Constituția Statelor Unite nu a fost declarată aplicabilă în cazul acțiunilor întreprinse de conducerile orașelor și statelor până în anul 1931, iar, apoi, numai pe baza unui amendament constituțional adoptat în anul 1868 de către Curtea Supremă a Statelor Unite printr-un vot în care cinci membri l-au susținut și patru s-au opus.[13] Acțiunile lui Joseph Smith trebuie să fie judecate pe baza legilor și circumstanțelor din zilele sale, nu din zilele noastre.

Când eram studenți la Universitatea din Chicago, istoricul Marvin S. Hill și cu mine am fost intrigați de faptul puțin cunoscut că cinci bărbați au fost judecați în Illinois pentru uciderea lui Joseph Smith. Mai bine de 10 ani, am cercetat bibliotecile și arhivele din întreaga națiune pentru a găsi toate informațiile despre acest proces, care a avut loc în anul 1845, și despre cei implicați. Cartea noastră a analizat cuvintele și acțiunile cetățenilor din Illinois care l-au cunoscut personal pe Joseph Smith – unii care l-au iubit și și-au riscat viața pentru el și alții care l-au urât și au plănuit să-l omoare. Nimic din ceea ce am descoperit în dosarul original al tribunalului sau în mărturiile din timpul lungului proces nu a dezvăluit nimic care să indice lipsa de onoare a omului care a fost ucis.[14]

Accesibilitatea dosarelor tribunalelor din Illinois a condus la o altă zonă de cercetare a vieții lui Joseph Smith care nu fusese abordată anterior. Joseph I. Bentley, pe atunci student la Facultatea de Drept din Chicago, și cu mine am descoperit numeroase înregistrări ale activităților financiare ale lui Joseph Smith. În anul 1976, am scris împreună un articol despre

Vârstă:	*Eveniment:*
14	A avut Prima Viziune
21	A primit plăcile de aur
23	A terminat de tradus Cartea lui Mormon
25	A primit jumătate din revelațiile consemnate în Doctrină și legăminte
26	A organizat Prima Președinție
33	A ieșit din închisoarea din Missouri și a reluat conducerea
38	A fost martirizat

acest subiect în *Brigham Young University Law Review*.[15] Deceniul 1840-1850 a urmat unei perioade de criză economică și panică la nivel național. Condițiile economice din statele aflate la frontieră, precum Illinois, erau dezastruoase. De exemplu, biografii lui Abraham Lincoln i-au descris greșelile financiare din decursul acestui deceniu, când afacerile mergeau greu, oamenii care aveau datorii nu le puteau plăti, iar procesele erau frecvente.[16]

Dușmanii lui Joseph Smith l-au acuzat de fraudă în diverse vânzări de proprietăți, cele mai multe fiind efectuate în numele Bisericii. O serie de proceduri judiciare care au durat aproximativ un deceniu au examinat aceste acuzații într-un mod detaliat. În cele din urmă, în anul 1852, mult timp după exodul sfinților din Illinois (deci nu exista nicio cauză politică sau de altă natură pentru ca cineva să favorizeze sfinții sau conducătorul lor), un judecător federal a încheiat acest litigiu printr-un decret în care era menționat că nu s-a găsit nicio fraudă sau altă încălcare săvârșită de Joseph Smith.[17]

THE PROPHET.

SATURDAY MORNING, JUNE 22, 1844

SUPER HANC PETRAM ÆDIFICABO.

FOR PRESIDENT,

GEN. JOSEPH SMITH,

OF NAUVOO, ILLINOIS.

FOR VICE PRESIDENT,

SIDNEY RIGDON,

OF PENNSYLVANIA.

Joseph Smith a candidat la președinția Statelor Unite în anul 1844. Acest fluturaș anunță un discurs pe care urma să-l rostească cu doar cinci zile înainte de a fi martirizat.

Erudiții care cunosc problemele publice din această perioadă au scris următoarele despre candidatura lui Joseph Smithla președinția Statelor Unite:

„Deși, probabil că nu a avut o șansă serioasă de a câștiga alegerile naționale din anul 1844, el a candidat în mod înțelept pentru un partid care dorea cu siguranță să încurajeze reformele juridice în Statele Unite. El a sperat și a lucrat pentru a îmbunătăți opinia publică în probleme importante, cum ar fi sclavia, libertatea religioasă, închisorile și terenurile publice. El și Robert F. Kennedy rămân singurii doi americani care au fost asasinați în timp ce erau candidați la funcția de președinte al Statelor Unite”[18].

Caracterul lui Joseph Smith a fost probabil cel mai bine înțeles de bărbații care l-au cunoscut cel mai bine și au fost cei mai apropiați de el în conducerea Bisericii. Ei l-au iubit și l-au susținut ca profet. Fratele său Hyrum a ales să moară alături de el. John Taylor, care a fost, de asemenea, alături de el atunci când a murit, a spus: «Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu, a îngerilor și a oamenilor că Joseph a fost un bărbat bun, onorabil şi virtuos... și că modul în care se comporta în particular și în public era exemplar – și că a trăit și a murit ca om al lui Dumnezeu» (*The Gospel Kingdom* [1987], p. 355; vedeți, de asemenea, D&L 135:3). Brigham Young a declarat: «Nu cred că există, acum, pe pământ, un om care să-l cunoască mai bine [pe Joseph Smith] decât l-am cunoscut eu; și am îndrăzneala de a spune că, cu excepția lui Isus Hristos, nu a trăit vreodată și nici nu trăiește acum un om mai bun pe pământ» [„Remarks”, *Deseret News*, 27 aug. 1862, p. 65]”[19].

III. Joseph Smith și legea

După cum reiese din exemplele pe care le-am citat deja, interesul pe care îl am de multă vreme în istoria juridică a inclus un interes deosebit față de interacțiunile lui Joseph Smith cu sistemul juridic american din zilele sale. Istoricii au afirmat frecvent că Joseph

FOTOGRAFIE A CASEI DIN NAUVOO, DE GEORGE EDWARD ANDERSON

Smith a fost implicat în nu mai mult de 40 de acțiuni juridice. Astăzi, beneficiind de munca efectuată la *The Joseph Smith Papers*, știm că numărul este mai mare de 220. Aceste acțiuni juridice au variat „de la cazuri simple la unele [litigii] complexe care au implicat teorii juridice sofisticate... Joseph a folosit mulți avocați pentru a... aduce și apăra [astfel] de acțiuni... atât în chestiuni de natură civilă, cât și de natură penală”[20].

Bazându-se pe bogăția remarcabilă de cunoștințe pe care o avem despre viața profetului, eruditul sfânt din zilele din urmă, Jeffrey N. Walker, a scris: „Cu certitudine, Joseph Smith a fost implicat în mod personal, activ și constant în sistemul juridic american. A ignora aceste activități importante înseamnă a pierde o mare parte din modul în care și-a petrecut timpul și energia, în mod strălucit și eficient – atât de mult încât Daniel H. Wells, el însuși avocat, judecător și procuror general, care-l cunoștea bine pe Smith, a spus: «Am cunoscut avocați toată viața mea. Joseph Smith a fost cel mai bun avocat pe care l-am cunoscut vreodată în viața mea» [citat din *The Journal of Jesse Nathaniel Smith: Six Decades in the Early West: Diaries and Papers of a Mormon Pioneer, 1834-1906* (1953), p. 456]”[21].

Trei autori sfinți din zile din urmă au făcut un rezumat după cum urmează: „Odată cu implicarea sa intensă în sistemul juridic, Smith a învățat rapid regulile jocului și a folosit în mod legal aceste reguli pentru a-și putea valorifica pe deplin drepturile prevăzute de lege, încercând să profite din plin de noile ocazii și de protecția oferite de legile tinerei națiuni. Alegerile sale sub aspectul legii și comportamentul său clarifică faptul că a fost bine informat cu privire la chestiunile juridice și că a urmat pași clari pentru a utiliza, în mod corespunzător, legea, fie că a obținut drepturile de autor pentru Cartea lui Mormon în conformitate cu legea federală, a înfăptuit căsătorii supunându-se legii din Ohio, a influențat hotărâri în orașul Nauvoo, a invocat protecția totală a libertății religioase, s-a folosit efectiv de noile legi care administrau vânzarea de pământ federal, a cerut dreptul de habeas corpus, a solicitat ca acțiunile juridice să aibă loc în locuri potrivite sau a solicitat să fie asigurat de noua lege federală adoptată privind falimentul. În timpul liber, a studiat cărți de drept. El cunoștea formularea exactă a Constituției și limbajul specific legilor statului. Fără îndoială, pe tot parcursul vieții sale, a cunoscut bine evoluția legilor la nivel de stat și federal din acea vreme”[22].

Este important faptul că acești trei autori au adăugat această afirmație: „Ca inculpat, el nu a fost niciodată condamnat pentru nicio infracțiune. Ori de câte ori i s-a acordat o audiere corectă, el s-a dovedit a fi un cetățean care respecta legea și care era cinstit”[23].

Rezumatele detaliate ale litigiilor profetului, care au fost selectate și analizate în cartea pe care am citat-o, s-au bazat pe munca a numeroși studenți ai Facultății de Drept J. Reuben Clark, care au studiat acest subiect și au făcut o lucrare detaliată din care a rezultat cartea acestor trei autori. Am fost fascinat de descrierea opiniilor acestor studenți la drept:

„Studenții la drept care au folosit iterațiile anterioare ale acestei cărți ca

„Joseph Smith a fost cel mai bun avocat pe care l-am cunoscut vreodată în viața mea.” *– vârstnicul Daniel H. Wells, procuror general al statului Utah*

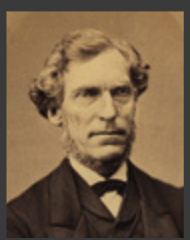

JOSEPH SMITH, PROFETUL DE DAN WEGGELAND, PRIN AMABILITATEA MUZEULUI DE ISTORIE A BISERICII

manual au ajuns permanent la concluzia că Joseph a fost responsabil, răspunzător, loial, prudent, milostiv, precaut, meticulos, a respectat legea, a fost răbdător, pozitiv, descurcăreț, înțelegător, priceput, un bun observator al caracterului și chiar genial în ce privește legea (să folosesc unele dintre cuvintele lor), mai ales când a trebuit să protejeze drepturile religioase și civile ale altora sau să-și îndeplinească îndatoririle care i se încredințaseră... Joseph Smith nu și-a pierdut niciodată încrederea în Constituție și s-a străduit să lucreze temeinic sub egida ei, chiar dacă a fost adesea frustrat, dezamăgit și neîncrezător în oamenii care o administrau”[24].

IV. Concluzie

Pe parcursul vieții sale, Joseph Smith a realizat mai mult decât ar fi putut realiza orice om muritor într-un timp atât de scurt. Singura explicație posibilă este ajutorul ceresc. Îmi place acest rezumat:

„El a tradus și a publicat Cartea lui Mormon în New York; a organizat Biserica în New York și, apoi, a mutat-o în Ohio, Missouri și Illinois; a înființat orașe, inclusiv Kirtland, Far West și Nauvoo; a chemat și a instruit sute de conducători ai Bisericii; a studiat limba ebraică și Biblia; a înființat Societatea de Alinare din Nauvoo; a condus afaceri singur și cu parteneri; a dezvoltat piața imobiliară și a construit temple; a scris și a publicat articole și editoriale; a avut o familie mare și a avut un cerc larg de prieteni; a slujit în diverse funcții publice, inclusiv comandant-șef al unei mari legiuni de militari, precum și primar și judecător-șef al orașului Nauvoo. A vorbit cu regularitate în cadrul adunărilor de preaslăvire săptămânale, la dedicări și la toate înmormântările, care erau foarte frecvente; a atras zeci de mii de persoane care l-au urmat, îndemnând multe grupuri de convertiți să imigreze în Statele Unite”[25].

Într-o cuvântare din cadrul unei conferințe generale care a avut loc cu peste 20 ani în urmă, am spus următorul lucru:

„Asemenea altor sfinți credincioși din zilele din urmă, mi-am clădit viața pe mărturia și misiunea profetului Joseph Smith. În tot ceea ce am citit și am cercetat, nu am fost niciodată îndepărtat de mărturia pe care o aveam despre chemarea sa profetică și despre restaurarea Evangheliei și a preoției, pe care Domnul a inițiat-o prin el. Afirm solemn mărturia lui Joseph Smith exprimată în faimoasa Scrisoare Wentworth din anul 1842:

«Standardul adevărului a fost ridicat; nicio mână nelegiuită nu poate opri lucrarea din progresul ei; persecuțiile se pot dezlănțui, gloatele se pot uni, armatele se pot aduna, calomnia poate defăima, dar adevărul lui Dumnezeu va merge înainte curajos, măreț și independent, până ce va pătrunde pe fiecare continent, va vizita fiecare zonă, va trece prin fiecare țară și va fi auzit de fiecare ureche, până când scopurile lui Dumnezeu vor fi împlinite și marele Iehova va spune că munca este făcută» (*Times and Seasons*, 1 martie 1842, p. 709; citat din Daniel H. Ludlow, ediția *Encyclopedia of Mormonism*, 5 volume. [1992], 4:1754)”[26].

Frați și surori, depun mărturie despre Isus Hristos, Salvatorul nostru, care S-a arătat împreună cu Tatăl tânărului profet și căruia Tatăl i-a spus: *„Acesta este Fiul Meu Preaiubit. Ascultă-L!”* (Joseph Smith – Istorie 1:17). Și, de atunci, L-am auzit în revelații pe Domnul nostru Isus Hristos. Aceasta este Biserica Sa. Suntem deținători ai autorității sfintei Sale preoții. Înaintăm în cauza Sa. Depun mărturie despre chemarea profetului Joseph Smith și despre chemarea profeților care l-au succedat în această lucrare măreață în care sunteți angajați. ■

Dintr-o cuvântare intitulată „Joseph Smith: The Prophet and the Man (Joseph Smith: profetul și omul)”, rostită în cadrul seminarului pentru conducătorii de misiuni în data de 25 iunie 2018.

Profetul Joseph Smith avea 38 de ani când a fost martirizat împreună cu fratele său, Hyrum, în închisoarea Carthage, în data de 27 iunie 1844.

„Adevărul lui Dumnezeu va merge înainte curajos, nobil și independent până ce va pătrunde pe fiecare continent, va vizita fiecare parte a lumii, va intra în fiecare țară și va fi auzit de fiecare persoană, până când scopurile lui Dumnezeu vor fi împlinite și Marele Iehova va spune că lucrarea este terminată.”
– Joseph Smith, în Scrisoarea Wentworth, 1 martie 1842

NOTE

1. Russell M. Nelson, *Accomplishing the Impossible* (2015), p. 1-2.
2. „Laudă profetului”, *Imnuri*, nr. 21.
3. Vedeți *Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară* (2004), p. 37.
4. Richard Lyman Bushman, *Joseph Smith: Rough Stone Rolling* (2005), p. 105.
5. Russell M. Nelson, în Sarah Jane Weaver, „President Nelson Shares the «Hopes of My Heart» with New Mission Leaders”, Church News, 26 iunie 2018, news.lds.org.
6. *Predicați Evanghelia Mea* p. 108; vedeți, de asemenea, introducerea Cărții lui Mormon.
7. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism: Seven Steps to Improve Our Image* (2008), p. 32.
8. Vedeți Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism*, p. 42.
9. Această parte, până la nota 10, este o adaptare a lui Dallin H. Oaks, „Joseph Smith in a Personal World”, din John W. Welch, ediția *The Worlds of Joseph Smith: A Bicentennial Conference at the Library of Congress* (2006), p. 159.
10. *Învățături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 550.
11. Mary Alice Cannon Lambert, în „Joseph Smith, the Prophet”, *Young Woman's Journal*, dec. 1905, p. 554.
12. Dallin H. Oaks, „Joseph, the Man and the Prophet”, *Ensign*, mai 1996, p. 72.
13. Vedeți Dallin H. Oaks, „The Suppression of the *Nauvoo Expositor*”, *Utah Law Review*, vol. 9, nr. 4 (1965), p. 862-903.
14. Vedeți Dallin H. Oaks și Marvin S. Hill, *Carthage Conspiracy: The Trial of the Accused Assassins of Joseph Smith* (1975).
15. Vedeți Dallin H. Oaks și Joseph I. Bentley, „Joseph Smith and Legal Process: In the Wake of the Steamboat Nauvoo”, *BYU Law Review*, vol. 1976, nr. 3 (1976), p. 735-782.
16. Vedeți David Herbert Donald, *Lincoln* (1995), p. 94-118.
17. Vedeți Dallin H. Oaks și Joseph I. Bentley, „Joseph Smith and Legal Process”, p. 781.
18. Gordon A. Madsen, Jeffrey N. Walker și John W. Welch, redactori, *Sustaining the Law: Joseph Smith's Legal Encounters* (2014), p. x-xi.
19. Dallin H. Oaks, „Joseph, the Man and the Prophet”, p. 73.
20. Jeffrey N. Walker, Gordon A. Madsen și alții, redactori, *Sustaining the Law*, p. vi.
21. Jeffrey N. Walker, Gordon A. Madsen și alții, redactori, *Sustaining the Law*, p. vi.
22. Gordon A. Madsen și alții, redactori, *Sustaining the Law*, p. xvii.
23. Gordon A. Madsen și alții, redactori, *Sustaining the Law*, p. xvii-xviii.
24. Gordon A. Madsen și alții, redactori, *Sustaining the Law*, p. xviii.
25. Gordon A. Madsen și alții, redactori, *Sustaining the Law*, p. xi-xii.
26. Dallin H. Oaks, „Joseph, the Man and the Prophet”, p. 73.

Simpatizanți căzând din pomi

Pentru tinerii misionari care făceau muncă misionară pe străzile din Buenos Aires, Argentina, în anul 1995, promisiunea pe care o primiseră din partea unui membru al președinției zonei părea neobișnuită: „Dacă veți munci din greu și veți fi supuși în totalitate, simpatizanți vor cădea din pomi pentru a fi botezați”. Noi am aflat puțin mai târziu despre acea promisiune.

Tatăl meu tundea unul dintre pomii aflați de-a lungul trotuarului din fața casei noastre. În timp ce se afla în pom și tundea, a remarcat doi tineri pe stradă care veneau spre el. Când au trecut pe sub pom, el i-a abordat în limba engleză.

Tata nu vorbea limba engleză, dar știa câteva cuvinte și era curios. Cine erau acești tineri și ce făceau în cartierul nostru?

Misionarii s-au oprit, întrebându-se de unde se auzise glasul. Atunci, tata a coborât din pom pentru a vorbi cu ei. Impresionat de mesajul și de felul lor de a fi, i-a invitat în casă.

Experiența anterioară trăită de tatăl meu cu religia nu a fost una plăcută, însă mesajul Evangheliei restaurate i-a ajuns la inimă. El a trecut prin anumite momente grele și știa că trebuia să se schimbe. A ascultat cu atenție în timp ce misionarii ne-au învățat, pe el, pe mama, pe bunica și pe mine.

Eu aveam doar 11 ani, dar adevărurile pe care ei le-au predat au avut sens pentru mine – și pentru mama și bunica. Drept rezultat, am fost toți botezați

În timp ce tata se afla în pom și tundea, a remarcat doi tineri pe stradă care veneau spre el.

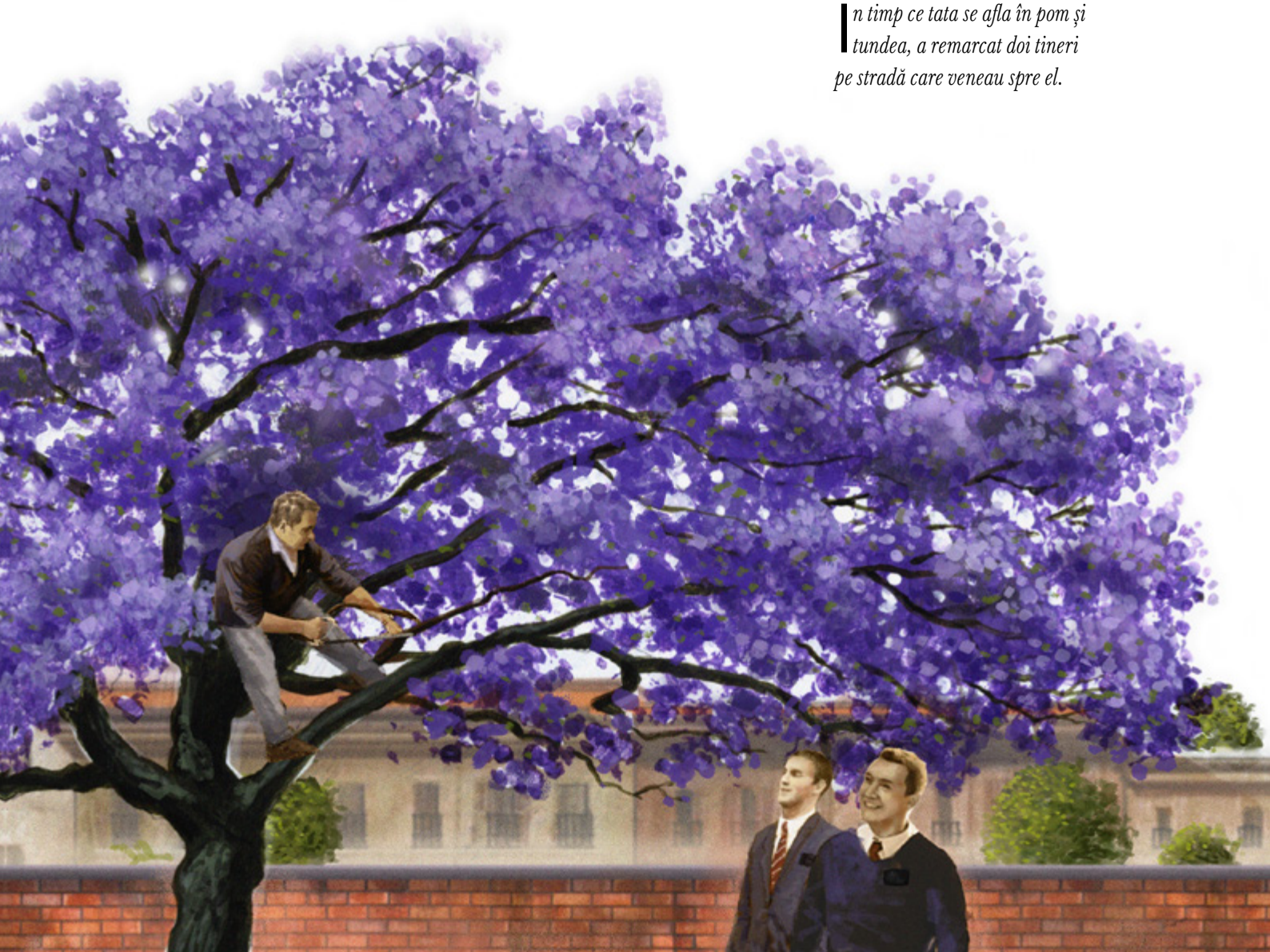

ILUSTRAȚIE DE ROBERT CRAWFORD

după câteva luni, în luna septembrie a anului 1995.

Semințele de credință pe care misionarii le plantaseră în inima noastră au fost în scurt timp hrănite de înfrățirea prietenilor de la Biserică, de o învățare suplimentară a Evangheliei și de experiențele bune avute cu conducători puternici ai Bisericii. Datorită întâmpinării călduroase de care am avut parte, semințele credinței noastre „[au] căzut pe pământ bun, și [au] crescut, și [au] făcut rod însutit” (Luca 8:8).

Roadele credinței noastre de care ne bucurăm astăzi – după aproape 25 de ani – includ un angajament ferm față de Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos, binecuvântările templului și o viață plină și fericită alături de o generație nouă de membri ai familiei uniți pentru toată eternitatea.

Vom fi întotdeauna recunoscători pentru cei doi misionari credincioși care au pus la încercare o promisiune inspirată. ■

Yamila Caminos, Buenos Aires, Argentina

De la teamă la ospătare

Am fost activ în Biserică toată viața. Am slujit în misiune cu timp deplin, m-am căsătorit în templu și am ajutat la creșterea a patru fiice minunate. Însă, pe măsură ce anii au trecut, am remarcat că unii dintre prietenii mei au renunțat la calitatea lor de membri ai Bisericii. Unii dintre membrii familiei foloseau rețele de socializare pentru a pune la îndoială și a

ILUSTRAȚIE DE GREG NEWBOLD

critica conducătorii Bisericii. Și, pentru prima dată în viața mea, am început să am propriile îndoieli cu privire la Biserică. Îndoielile mele m-au făcut să mă tem de viitor. Uneori, m-am simțit copleșit de deznădejde.

În această perioadă dificilă, m-am forțat să particip la conferința țărușului. În timp ce președintele meu de țăruș vorbea, a spus: „Dacă dorim să supraviețuim vremurilor dificile care vor veni, trebuie să trecem de la ospătarea ocazională la ospătarea urgentă din cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să facem din studiul din scripturi făcut cu regularitate și cu atenție o prioritate în viața noastră. Dacă vom face astfel, vă promit că nu ne va fi teamă”.

Cuvântul „teamă” mi-a captat atenția. Mi-am dat seama că permisesem ca studiul meu din scripturi să devină ceva ocazional. Drept rezultat, teama a pătruns în viața mea. Am hotărât să pun la încercare sfatul președintelui meu de țăruș.

M-am dus acasă și mi-am aranjat un loc pentru studiul Evangheliei. În colțul camerei, am aranjat un birou mic cu un scaun confortabil. Am pus, pe perete, câteva ilustrații cu Salvatorul. Mi-am adunat scripturile, am luat câteva

Am aranjat un birou mic cu un scaun confortabil și mi-am început studiul Evangheliei cu o rugăciune.

creioane și un carnețel. Mi-am început studiul cu o rugăciune.

După o săptămână sau două, îmi formasem un obicei zilnic. Mai întâi ascultam o cuvântare dintr-o conferință generală și, apoi, studiam un anumit subiect din Evanghelie. Apoi, citeam câteva capitole din Cartea lui Mormon și îmi terminam studiul cu o rugăciune sinceră adresată Tatălui meu Ceresc.

În pofida diferitelor surse de distragere a atenției, rareori am pierdut vreo zi, timp de șase luni, în care să nu studiez Evanghelia. Am dobândit o înțelegere mai bună a multor subiecte din Evanghelie și mi-am întărit relația cu Tatăl meu Ceresc prin intermediul rugăciunilor sincere spuse cu regularitate.

Mărturia mea devenea, din nou, ceva pe care mă puteam bizui. Îndoielile mele au dispărut datorită noilor mărturii pe care le-am primit despre Evanghelia restaurată. Am ajuns să mă îngrijorez mai puțin, deoarece am ajuns să îmi pun mai mult nădejdea în Dumnezeu. Am simțit cum teama și disperarea mă părăseau. Mi-am pierdut, de asemenea, interesul pentru activitățile care te fac să-ți irosești timpul și am observat că deveneam mai generos și mai amabil cu ceilalți.

Când am dat ascultare sfatului președintelui meu de țăruș, Dumnezeu a putut să mă transforme. Am fost vindecat și restaurat de Însuși Învățătorul pe măsură ce mă ospătam din cuvântul Său. ■

Matt Maxwell, Utah, SUA

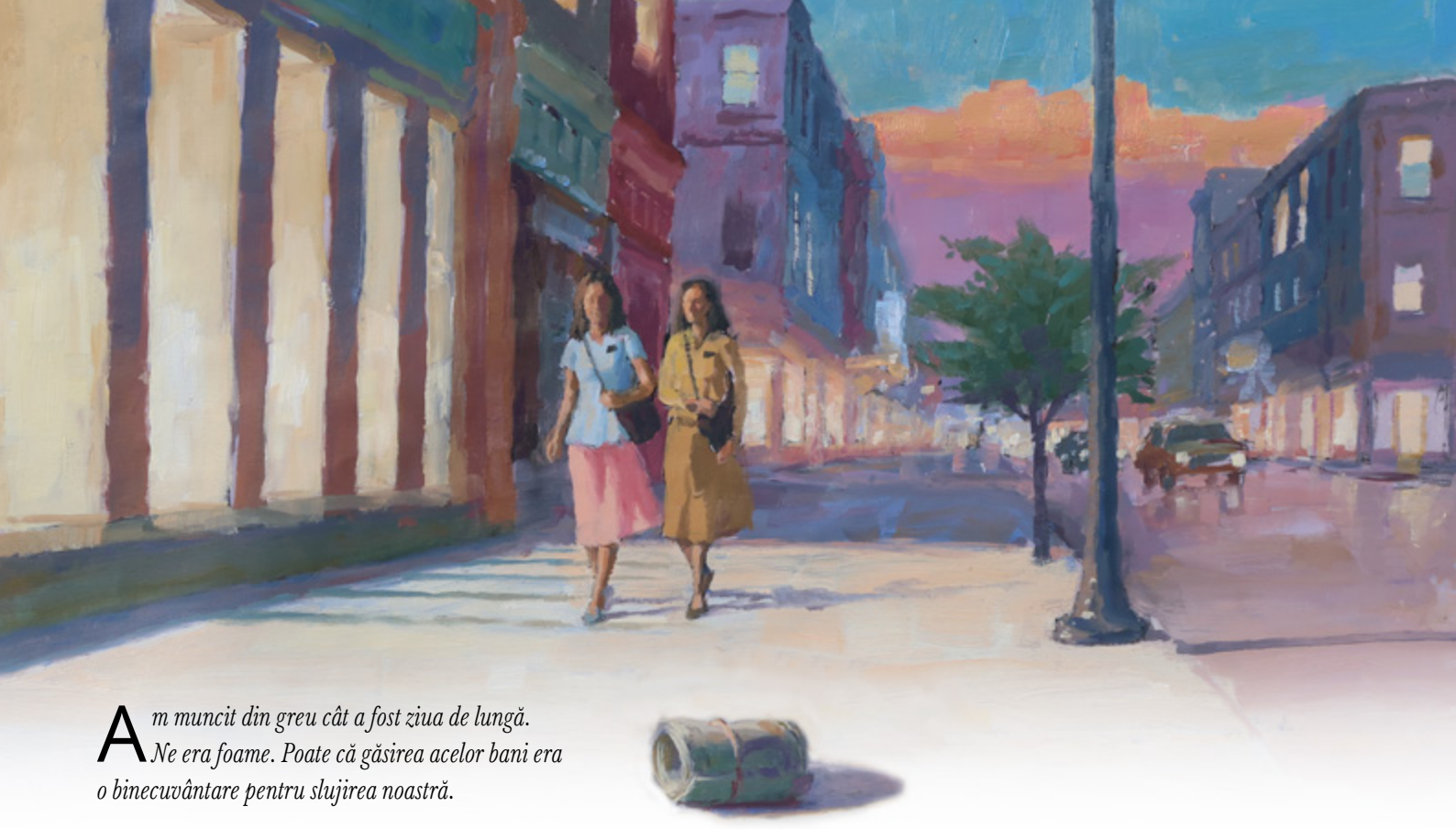

Am muncit din greu cât a fost ziua de lungă. Ne era foame. Poate că găsirea acelor bani era o binecuvântare pentru slujirea noastră.

Dar, mi-e foame!

Într-o zi ploioasă din timpul misiunii mele în Columbia, colega mea și cu mine mai aveam o oră până când trebuia să fim acasă. Ne era foame și eram obosite după ce mersesem toată ziua. Nu găsisem pe nimeni căruia să-i predicăm.

De asemenea, nu aveam bani cu noi și nu ne dusesem să facem cumpărături. Știam că aveam să ajungem acasă și nu aveam nimic de mâncare. Am încercat să alung aceste gânduri negative și să mă concentrez asupra muncii.

„Uite ce am găsit!", a exclamat dintr-o dată colega mea.

Ea a găsit o sumă de bani pe jos. Văzându-i expresia chipului, mi-am dat seama că și ea se gândea la ce mă gândeam eu. Am putea cumpăra ceva de mâncare!

Însă, după un moment, colega mi-a spus: „Nu, acești bani nu sunt ai noștri!".

„Dar, mi-e foame!", mi-am spus în gând.

„Oricine ar fi proprietarul banilor, nu-l vom găsi la această oră târzie", i-am spus.

Ea a sugerat să ne rugăm. Știam că acel lucru era ceea ce era drept, însă o parte din mine l-a considerat o nebunie. Am muncit din greu cât a fost ziua de lungă. Ne era foame. Poate că găsirea acelor bani era o binecuvântare pentru slujirea noastră.

Apoi, mi-am adus aminte de mama. Când eram mică, ea ne-a învățat, pe surorile mele și pe mine, să fim mereu cinstite. Ea a fost un exemplu pentru noi și se ruga ca noi să avem curajul să fim cinstite. Știam că, dacă ea ar fi fost acolo, ar fi fost tristă dacă nu aș fi luat hotărârea corectă.

Așadar, ne-am rugat. L-am rugat pe Tatăl Ceresc să ne ajute să găsim proprietarul. După mai multe minute, un tânăr s-a apropiat căutând ceva. Avea lacrimi în ochi și părea supărat. Colega mea și cu mine ne-am dus la el și am aflat că el căuta ceea ce aveam noi.

I-am dat banii și el ne-a mulțumit de nenumărate ori. Ne-a spus că avea nevoie de ei pentru a-și plăti facultatea. Fără ei, și-ar fi pierdut locul la facultate. Ochii mi s-au umplut de lacrimi și m-am pocăit pentru dorințele anterioare de a cheltui banii. I-am luat informațiile de contact și am putut să-i predicăm lui și altor cinci oameni. În acea seară, i-am mulțumit colegei mele pentru exemplul ei bun.

Știu că Dumnezeu ne binecuvântează când suntem cinstiți. Nu am avut nimic de mâncare în acea seară, însă nu-mi amintesc să mă fi dus la culcare înfometată. Găsirea acelor bani a fost, la urma urmei, o binecuvântare. ■

Isadora Marques Garcia, São Paulo, Brazilia

ILUSTRAȚIE DE ALLEN GARNS

Centrala noastră termică a funcționat pe bază de credință

Când soțul meu, Mark, și cu mine, alături de cei cinci copilași ai noștri am trăit pe coasta de est a Statelor Unite, am locuit într-o casă care avea o centrală termică pe bază de ulei. Pentru a verifica nivelul uleiului, introduceam un băț pentru măsurat în rezervor. Dacă nivelul uleiului era coborât, sunam compania de ulei pentru încălzire să vină și să umple rezervorul.

În timpul unui ianuarie neobișnuit de rece, am avut probleme financiare. Eu m-am angajat chiar cu jumătate de normă și lucram seara într-un restaurant pentru a ne suplimenta venitul, însă tot aveam probleme în a ne asigura strictul necesar. În cele din urmă, s-a ajuns la alegerea între a plăti zeciuiala sau a plăti pentru încălzirea casei noastre. Am măsurat nivelul uleiului și avea doar 5 centimetri. Avea să ne ajungă doar o zi sau două. Însă, noi am hotărât să avem credință în Domnul și să ne plătim zeciuiala.

În ziua următoare, Mark a măsurat, din nou, nivelul uleiului. Încă era de 5 centimetri. Mark l-a măsurat, din nou, în ziua următoare și rămăsese de 5 centimetri. Centrala funcționa, însă nivelul uleiului nu scădea. În următoarele două zile, nivelul uleiului a rămas de 5 centimetri. Îmi aduc aminte cum plângeam noaptea de bucurie auzind centrala funcționând. Centrala noastră termică nu a funcționat pe bază de ulei, a funcționat pe bază de credință.

M-am simțit ca văduva care l-a hrănit pe profetul Ilie și a văzut cum „făina din oală n-a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s-a împuținat” (1 Împărați 17:16). Când, în cele din urmă, a sosit ziua de salariu, Mark a măsurat din nou nivelul de ulei. De această dată era de 2,5 centimetri. Acum nivelul uleiului cobora, însă aveam bani să umplem rezervorul.

Familia noastră a pus la încercare promisiunea Domnului din Maleahi 3:10: „«Puneți-Mă astfel la încercare», zice Domnul oștirilor, «și veți vedea dacă nu voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare»”.

Pe cei care au îndoieli în legătură cu plata zeciuielii, îi încurajez să accepte invitația Domnului de „[a-L pune] astfel la încercare”. Plătirea zeciuielii descuie zăgazurile cerului și, prin supunere și credincioșie față de legile și poruncile Domnului, suntem binecuvântați în multe moduri.

Familia noastră nu va uita niciodată când centrala noastră termică a funcționat pe bază de credință, în loc de ulei. ■

Lois Mansius, Texas, SUA

Am măsurat nivelul uleiului din centrala termică și avea doar 5 centimetri. Avea să ne ajungă doar o zi sau două.

ILUSTRAȚIE DE KOPP ILLUSTRATION

Să învățăm să jupuim un sconcs

De fiecare dată când mă gândesc la bizuirea pe forțele proprii, îmi vine minte o vorbă a președintelui meu de misiune: „Jupoaie-ți propriii sconcși". Da, este o vorbă stranie, dar există mult adevăr în ideea că **sunt multe lucruri grele în viața noastră** pe care nu le putem cere altora să le înfrunte în locul nostru.

Așadar, cum ne „jupuim propriii sconcși" în legătură cu bizuirea pe forțele proprii din punct de vedere emoțional? Cum gestionăm dezamăgirile și cum **învățăm să ne controlăm emoțiile?**

Din fericire, nu suntem lăsați în întuneric – avem la dispoziție multe resurse. Putem găsi câteva dintre acestea în „14 modalități prin care să vă aduceți sănătatea emoțională înapoi la normal". Și mai important, **ne putem simplifica viața** când ținem poruncile (vedeți pagina 44).

Faptul de a învăța să reacționăm la tot ce ne oferă viața este un proces. A ne bizui pe forțele proprii din punct de vedere emoțional nu înseamnă că ne vom simți întotdeauna așa cum dorim. Înseamnă că, prin harul lui Isus Hristos și al eforturilor noastre, **ne vom putea gestiona emoțiile în moduri sănătoase și productive**. Președintele M. Russell Ballard ne oferă anumite sfaturi practice pentru a ajunge la acest echilibru (vedeți pagina 48).

Când **ne străduim să ajungem să ne bizuim pe forțele proprii din punct de vedere emoțional**, ne-am putea simți asemenea unei vrăbiuțe slăbite (vedeți pagina 46), dar, pe măsură ce depunem efort și ne asociem cu Tatăl Ceresc, putem să avem încredere că, într-o zi, vom „[zbura] ca vulturii" (Isaia 40:31), ceea ce este un alt mod de a spune că vom avea tăria de a ne jupui propriii sconcși.

Toate cele bune,

Heather J. Johnson

ÎMPĂRTĂȘIȚI POVESTEA DUMNEAVOASTRĂ

Aveți o povestire extraordinară de împărtășit? Sau doriți să citiți articole despre anumite subiecte? Dacă da, dorim să citim părerea dumneavoastră! Trimiteți articolele sau întrebările și sugestiile dumneavoastră la **liahona.lds.org.**

TINERI ADULȚI

ÎN ACEASTĂ SECȚIUNE

44 **Evanghelia: un truc prin care poți dobândi viață eternă**
Lori Fuller

46 **Învață-mă să zbor: să ajungem să ne bizuim pe forțele proprii din punct de vedere emoțional în felul Domnului**
Valerie Durrant

48 **8 sugestii privind găsirea unui echilibru pentru cerințele vieții**
Președintele M. Russell Ballard

DISPONIBIL DOAR ONLINE

Găsiți un specialist în sănătate mintală care este bun pentru dumneavoastră
Kevin Theriot

14 modalități prin care să vă aduceți sănătatea emoțională înapoi la normal
Heather J. Johnson

De ce nu mă mai tem de consilierea privind sănătatea mintală
Dave Clarke

CEL MAI BUN SFAT...

Tineri adulți împărtășesc cel mai bun sfat pe care l-au primit vreodată despre cum să se îngrijească de sănătatea lor emoțională și mintală.

„Fă-ți timp să faci mișcare, limpezește-ți mintea și scapă de toate gândurile și sentimentele toxice pe care le ai."
– *Brianna Forrester, Washington, SUA*

„Nu te teme să te duci la un medic specialist. Cu ajutorul combinației potrivite dintre tratamentul spiritual și cel temporal, am putut să-mi trăiesc viața și îmi aștept chemarea în misiune pentru a-l putea sluji Domnului."
– *Nate Seal, Utah, SUA*

„Fii moderat în toate lucrurile și concentrează-ți viața asupra lui Hristos."
– *Nan Crews, Louisiana, SUA*

„Nu uita să dormi suficient. Sună ciudat, dar este extrem de important!"
– *Sydney Smith, California, SUA*

*Care este cel mai bun sfat pe care l-ați primit vreodată despre faptul de a nu fi prea duri cu propria persoană? Trimiteți răspunsul dumneavoastră la **liahona.lds.org**, până pe 31 ianuarie 2019.*

Lori Fuller este redactor la revista *Prietenul*. Ei îi place foarte mult să descopere formații noi, să asculte știri la radio și să gătească mâncare din întreaga lume. Uneori, scrie.

Valerie Durrant este din California, SUA, și este căsătorită cu soțul ei, Ryan, de patru ani. Recent, a devenit mama unui băiețel. Îi plac yoga, pictatul, cititul și drumețiile.

Heather J. Johnson este scriitoare și redactor. Îi place schiul nautic și să se ducă iarna, pe munte, acolo unde este zăpadă. Îi place literatura britanică și recomandă folosirea expresiei „y'all (voi toți)" în vorbirea de zi cu zi.

Lui **Dave Clarke** îi place să petreacă timp cu soția și fiica sa. Când nu lucrează cu cifre, în calitatea lui de contabil, poate fi găsit petrecând timp în aer liber alergând, mergând cu bicicleta sau uitându-se la baschet.

MAI MULT PENTRU DUMNEAVOASTRĂ

Verificați „YA Weekly (Săptămânalul TA)" din secțiunea pentru tineri adulți a aplicației Biblioteca Evangheliei, pentru conținut digital nou pus la dispoziție săptămânal și urmăriți-ne pe **facebook.com/liahona** pentru a găsi articole disponibile doar online și conținut bonus.

EVANGHELIA

Un truc prin care poți dobândi viață eternă

V-ați gândit vreodată cum ne ușurează viața faptul de a ține poruncile?

Lori Fuller
Revistele Bisericii

Luna trecută, câțiva prieteni și cu mine discutam despre cum ne fusese săptămâna. Un prieten a împărtășit că el avea de-a face cu povara recuperării mamei din dependența de alcool. Era cu doar câțiva ani mai tânăr ca mine și acel lucru suna de parcă era cea mai grea responsabilitate din lume.

Mai târziu în acea seară, am început să discutăm despre cât de costisitor este fumatul și cum cineva pe care noi o cunoșteam fuma câte un pachet de țigări pe zi. (Calculați; sunt atât de mulți bani!) Ea încerca să se lase de fumat și trecea prin perioada de sevraj. Fiul ei era foarte fericit că ea se lăsa de fumat. Tatăl lui murise din cauza unei supradoze de droguri, ceea ce a făcut ca, pentru acest copil, consumarea oricărui tip de drog să fie un lucru înspăimântător.

În cele din urmă, conversația noastră a avut ca subiect final cafeaua – cât de mult beau oamenii în fiecare dimineață (și după-amiaza și, uneori, seara) și cât le lipsea cafeaua latte, acum când nu și-o puteau permite zilnic.

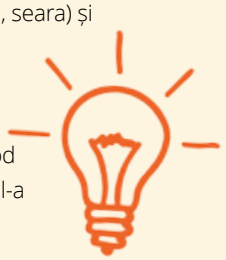

În timp ce conduceam spre casă și gândindu-mă la toate acele conversații, mi-a venit un gând: „Cuvântul de înțelepciune este cel mai mare truc din viață”. (Dacă nu știți, „un truc din viață” este un mod de a-ți face viața mai bună, de a trăi mai eficient etc. Așa cum cineva l-a

descris online, un truc din viață este ceva cunoscut anterior ca fiind „o idee bună”.) Este ca și cum Dumnezeu ar spune: „Iată un mod în care să economisești bani, care să te ajute să fii sănătos, să-ți protejezi copiii și să eviți poveri emoționale dure, inclusiv dependențele personale și ale altora”. Este aproape ca și cum Dumnezeu ar anticipa toate problemele cu care ne-am confrunta și ne-ar oferi o modalitate de a evita jumătate dintre ele...

În cazul fiecăreia dintre poruncile lui Dumnezeu, putem alege să o urmăm sau s-o ignorăm. Însă în timp ce mă gândeam la Cuvântul de înțelepciune ca la un set de îndrumări din partea lui Dumnezeu care anticipează și ne protejează de atât de multe provocări, m-am întrebat: „Cum ar fi dacă toate poruncile lui Dumnezeu ar funcționa în același fel?”. Cum ar fi dacă un Tată Ceresc iubitor, care a trăit această viață și provocările ei, ne-ar da un îndrumar pentru a ne ajuta să navigăm în lume cu cât mai puțină durere posibilă? Și cum ar fi să ni-l fi dat pentru că ne iubește și dorește să ne protejeze?

Dorești să fii mulțumit cu ceea ce ai, să fii fericit și recunoscător? „Să nu poftești casa aproapelui tău” (Exodul 20:17).

Dorești să eviți sentimentul de vinovăție, prizonieratul, cauțiuni uriașe și costuri de judecată? Dorești să păstrezi încrederea și respectul oamenilor – și să-ți păstrezi locul de muncă? „Să nu furi” (Exodul 20:15).

Dorești să rămâi aproape de Dumnezeu, astfel încât El să te poată îndruma și conduce și să te ajute să-ți porți poverile? „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău” (Matei 22:37).

Lista poate continua. Fiecare poruncă în parte ne poate proteja de suferință, ne poate ușura viața, ne poate ține departe de necaz sau, pur și simplu, ne poate ajuta să găsim pace. Și toate acestea cu un cost personal sau un deranj foarte mic. (Și fără comisioane ascunse!)

Cu siguranță, nu doresc să minimizez poruncile lui Dumnezeu ca fiind simple îndrumări sau trucuri din viață utile. Ele sunt mult mai mult decât atât. Dar sunt, de asemenea, atât de simple. Tatăl Ceresc nu ne poate proteja de toate lucrurile. Însă, ca părinte iubitor, l-ar plăcea să ne pregătească și să ne protejeze de costul alegerilor noastre – îndrumându-ne să facem altele mai bune.

Desigur, putem să ținem poruncile și tot să ni se întâmple lucruri rele. Atunci, de ce să le ținem?

Pentru că nu vom ști niciodată împotriva a ce *suntem* protejați prin supunerea noastră. Pentru că ne ajută să ne eliberăm de o viață de răni pe care ni le provocăm singuri. Pentru că supunerea ne ajută să rămânem aproape de Dumnezeu. Pentru că ne pune în situația să ne pocăim când alegem greșit. Pentru că avem încredere că Dumnezeu știe cum să ne binecuvânteze și să ne protejeze.

Lista poate continua. Este cu mult mai lungă decât lista cu motive de a *nu* ține poruncile.

Indiferent dacă rezultatul este bun sau rău, Dumnezeu mă lasă să aleg cât de supusă doresc să fiu. *Eu* sunt cea care alege cât de mult mă deschid față de binecuvântările pe care El le are pentru mine. Așadar, de ce țin poruncile? Pentru că doresc ca viața mea să fie larg deschisă pentru ajutorul pe care Dumnezeu încearcă să-l ofere. ■

Învață-mă să zbor

Să ajungem să ne bizuim pe forțele proprii din punct de vedere emoțional în felul Domnului

Valerie Durrant

Trebuie să ne bizuim pe Tatăl Ceresc și pe Isus Hristos și să depunem efort în timp ce lucrăm pentru a ajunge să ne bizuim pe forțele proprii din punct de vedere emoțional.

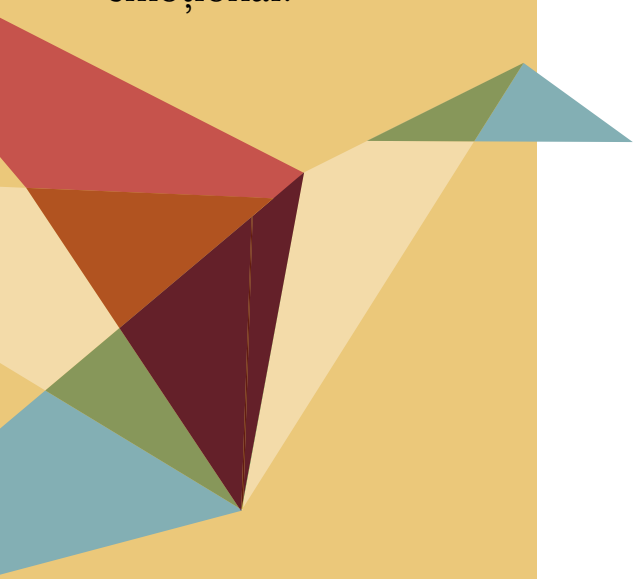

Când ne gândim la un pui de pasăre care învață să zboare, ne imaginăm adesea, ultima lui încercare curajoasă: puiul cu pene sărind din cuib, întinzându-și aripile și înălțându-se spre cer. Totuși, înainte de succesul final, cu siguranță au fost multe eșecuri care s-au încheiat cu pasărea căzând pe pământ, în loc să se înalțe spre cer.

Asemenea unei păsări care învață să zboare, și noi putem să cădem în repetate rânduri când încercăm, prin propriile puteri, să ajungem să ne bizuim pe forțele proprii din punct de vedere emoțional. Însă, dacă ne întoarcem către Domnul pentru ajutor și dacă depunem efort, putem învăța cum să fim optimiști când viața nu se desfășoară așa cum am plănuit și să ne bizuim pe El când încercările devin prea grele pentru a le purta singuri.

Să învățăm să zburăm

Dacă faptul de a învăța să zboare este un proces dureros, de ce își mai părăsește pasărea cuibul? Datorită mamei ei. În prima parte a vieții puilor ei, pasărea mamă le aduce hrană direct în cuib. Însă, odată cu trecerea timpului, ea începe să lase hrană în afara cuibului, pentru ca puii să iasă din zona lor de confort pentru a se hrăni.

La fel este și procesul prin care trecem când învățăm să ajungem să ne bizuim pe forțele proprii din punct de vedere emoțional – însă, deocamdată, nu se așteaptă din partea noastră să putem zbura singuri.

Așa cum pasărea mamă le permite puilor ei să cadă din cuib, tot așa Tatăl Ceresc ne permite să trecem prin încercări și experiențe care pot fi dureroase, frustrante și descurajatoare. Planul salvării conceput de El este menit să ne ajute să devenim ca El, așadar fiecare provocare de care avem parte poate fi o ocazie de a învăța și de a crește. Asemenea păsării mamă, Tatăl Ceresc continuă să

ne asigure confort și îndrumare, deoarece doar cu ajutorul Său putem să ajungem și să continuăm să fim sănătoși din punct de vedere emoțional și mintal.

Să dăm din propriile aripi

Deși Tatăl nostru Ceresc este asociatul nostru, nu trebuie să ne așteptăm ca El să facă totul pentru noi. El dorește ca, pe drumul nostru către bizuirea pe forțele proprii din punct de vedere emoțional, să ne folosim libertatea de a alege și resursele pe care El ni le-a dat.

De exemplu, când avem parte de durere, mânie sau pierdere, El dorește să ne consultăm cu El, însă nu trebuie să ne oprim aici – trebuie să facem tot ce putem pentru a acționa conform îndemnurilor pe care El ni le transmite; să ținem poruncile; să mergem la templu pentru a căuta pace, alinare și răspunsuri; să dăm atenție sfatului profetic; și să avem încredere în planul Său pentru noi.

Tatăl Ceresc ne-a dat multe instrumente pentru a ajunge să ne bizuim pe forțele proprii din punct de vedere emoțional, dar dacă, după ce am dat tot ce-am putut, tot întâmpinăm probleme în legătură cu sănătatea mintală, este posibil să fie nevoie de resurse suplimentare. Sunt anumite momente în care s-ar putea să fie nevoie să vă îndreptați către un specialist în sănătate mintală sau să primiți sfaturi din partea episcopului dumneavoastră pentru mai multă îndrumare pentru a putea merge mai departe.

Totuși, țineți minte că, dacă cerem sfatul altora de fiecare dată când întâmpinăm o greutate, este posibil să ratăm ocazii neprețuite de a învăța și de a crește singuri. Din nou, trebuie să depunem un efort considerabil pentru a merge mai departe.

Să urmăm tiparul Domnului

În Doctrină și legăminte, secțiunea 9, Oliver Cowdery este mustrat pentru că a încercat să traducă plăcile Cărții lui Mormon „deși… nu [s-a] gândit decât [să-I ceară lui Dumnezeu]” (versetul 7). El este, apoi, încurajat să „[studieze] aceasta profund în mintea [sa]”, să tragă propria concluzie și, apoi, „[să-L întrebe pe Dumnezeu] dacă este drept” (versetul 8).

Când urmăm acest tipar, Tatăl Ceresc nu ne abandonează ca noi să ne bizuim complet pe propriile îndemânări și idei în timp ce ne îngrijim de sănătatea noastră mintală. El ne oferă ocazia de a învăța cum să ne exercităm libertatea de a alege. Faptul de a căuta răspunsuri la întrebările noastre și de a găsi soluții la problemele noastre cu ajutorul Său este ceea ce ne va ajuta să devenim, într-un final, ca El. Cu acest lucru în minte, Îl putem ruga să ne arate cum putem să devenim mai echilibrați din punct de vedere emoțional, în loc doar să-I cerem să ne facă mai buni.

Când ne exercităm libertatea de a alege din nou și din nou în acest fel, ori de câte ori ne este pusă la încercare bunăstarea emoțională, devenim treptat mai buni și mai încrezători. Deși nu trebuie, încă, să stăpânim zborul, putem fi siguri că El este cu noi tot timpul și ne putem bucura că El ne ajută să devenim mai buni, puțin câte puțin. În fiecare zi există o altă ocazie de a atinge noi înălțimi – pregătindu-ne pentru ziua în care vom putea zbura singuri. ■

Autoarea articolului locuiește în California, SUA.

ILUSTRAȚIE DE GETTY IMAGES

Președintele M. Russell Ballard
președintele în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli

Am câteva sugestii care sper să fie prețioase pentru aceia dintre dumneavoastră care sunt preocupați de găsirea unui echilibru pentru cerințele vieții.

8 SUGESTII PRIVIND

găsirea unui echilibru pentru cerințele vieții

1. ***Prima, gândiți-vă la viața dumneavoastră și stabiliți-vă prioritățile.*** Găsiți cu regularitate un timp liniștit în care să vă gândiți profund spre ce vă îndreptați și ce trebuie să faceți pentru a ajunge acolo. Isus, exemplul nostru, „Se ducea [adesea] în locuri pustii, și Se ruga" (Luca 5:16). Din când în când, trebuie să facem același lucru pentru a ne împrospăta din punct de vedere spiritual, așa cum a făcut Salvatorul. Scrieți, pe o foaie de hârtie, lucrurile pe care doriți să le realizați în fiecare zi. Mai presus de orice, când vă scrieți programul zilnic, țineți minte legămintele sacre pe care le-ați făcut cu Domnul.

2. ***A doua, stabiliți obiective pe termen scurt pe care le puteți îndeplini.*** Stabiliți obiective care sunt bine echilibrate – nici prea multe, nici prea puține, nici prea grele, nici prea ușoare. Scrieți-vă obiectivele care pot fi îndeplinite și lucrați asupra lor potrivit importanței lor. Rugați-vă să aveți parte de îndrumare divină când vă stabiliți obiectivele.

3. ***A treia, cu ajutorul unui buget înțelept, vedeți care sunt nevoile dumneavoastră financiare reale și comparați-le cu atenție cu nenumăratele dumneavoastră dorințe din viață.*** Mult prea multe persoane și familii s-au îndatorat prea mult. Aveți grijă la numeroasele oferte atractive de a împrumuta bani. Este mult mai ușor să împrumuți bani decât să-i dai înapoi. Nu există scurtături în ceea ce privește siguranța financiară. Nu vom avea niciodată un echilibru în viață până când finanțele noastre nu sunt, în siguranță, sub control.

ILUSTRAȚIE ȘI ICONURI DE GETTY IMAGES

Aduceți-vă aminte să plătiți mereu zeciuială întreagă.

4. ***A patra, rămâneți aproape de soția sau soțul, copiii, rudele și prietenii dumneavoastră.*** Ei vă vor ajuta să mențineți un echilibru în viața dumneavoastră. Clădiți relații cu membrii familiei și cu prietenii dumneavoastră printr-o comunicare deschisă și sinceră.

O căsnicie bună și relațiile bune de familie pot fi menținute printr-o comunicare amabilă, plină de dragoste și atentă. Aduceți-vă aminte că, adesea, o privire cu subînțeles, o clipire, o încuviințare din cap sau o atingere va spune mai mult decât cuvintele. Simțul umorului și faptul de a asculta cu atenție sunt, de asemenea, părți vitale ale unui comunicări bune.

5. ***A cincea, studiați scripturile.*** Ele sunt una dintre cele mai bune surse pe care le avem pentru a rămâne aproape de Spiritul Domnului. Una dintre modalitățile prin care eu mi-am dobândit cunoașterea sigură că Isus este Hristosul este studiul scripturilor. Președintele Russell M. Nelson a rugat membrii Bisericii să studieze, cu ajutorul rugăciunii, din Cartea lui Mormon în fiecare zi.

6. ***A șasea, trebuie să ne programăm timp, în programul nostru zilnic, să ne odihnim suficient, să facem mișcare și să ne relaxăm***, dacă dorim să ne bucurăm de o viață sănătoasă și echilibrată. O înfățișare fizică bună ne sporește demnitatea și respectul de sine.

7. ***A șaptea, desfășurați săptămânal seara în familie.*** Nu trebuie să pierdem această ocazie specială de a ne „învăța unul pe altul doctrina împărăției" (D&L 88:77), ceea ce va duce familiile către viața eternă.

Satana lucrează întotdeauna să ne distrugă mărturia, însă nu va avea putere de a ne ispiti sau perturba mai mare decât tăria noastră de a ne împotrivi când studiem Evanghelia și trăim potrivit poruncilor.

8. ***Ultima mea sugestie este să vă rugați des.*** Puteți să știți care sunt hotărârile corecte pe care trebuie să le luați în fiecare zi, prin intermediul rugăciunilor sincere, spuse cu regularitate. Mi-am dat seama că, atunci când sunt receptiv din punct de vedere spiritual, pot mult mai ușor să găsesc un echilibru pentru tot ceea ce există în viața mea.

Știu că există și alte sugestii care pot fi adăugate la acestea. Însă, eu cred că atunci când ne concentrăm asupra câtorva obiective de bază, este mult mai probabil să putem gestiona numeroasele cerințe pe care viața ni le prezintă. Aduceți-vă aminte, prea mult din ceva în viață ne poate strica echilibrul. Totodată, prea puțin din lucrurile importante poate face același lucru. Regele Beniamin ne-a sfătuit ca „toate aceste lucruri să fie făcute în înțelepciune și ordine" (Mosia 4:27).

Deseori, lipsa de îndrumare clară și de obiective ne poate irosi timpul și energia și poate contribui la lipsa echilibrului în viața noastră. Obiectivul nostru principal trebuie să fie acela de a căuta „nemurirea și viața veșnică" (Moise 1:39). Având acest obiectiv, de ce nu eliminăm din viața noastră lucrurile care ne perturbă și ne consumă gândurile, sentimentele și energia fără să ne ajute să îndeplinim acel obiectiv?

Pur și simplu, faceți tot ce puteți în fiecare zi. Faceți lucrurile de bază și, înainte să vă dați seama, viața vă va fi plină cu înțelegere spirituală care vă va confirma că Tatăl dumneavoastră Ceresc vă iubește. Când cineva știe acest lucru, viața sa va avea scop și sens, lucru care-i va ușura menținerea echilibrului în viață. ■

Dintr-o cuvântare rostită în cadrul Conferinței Generale din luna aprilie a anului 1987.

TINERI

ÎN ACEASTĂ SECȚIUNE

52 **Asemenea Salvatorului: să ne dezvoltăm în patru aspecte importante**
Diane Thomas

56 **Îndrumarul halterofilului pentru a rămâne puternic**
Kuinini Manumua

58 **Tema activităților comune pentru anul 2019: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele”**
Președințiile generale ale Tinerelor Fete și Tinerilor Băieți

60 **Cântec pentru tema activităților comune din anul 2019: De-L iubim**
Nik Day

64 **Răspunsuri de la conducătorii Bisericii. Împărtășania și faptul de a deveni mai asemănători lui Hristos**
Vârstnicul D. Todd Christofferson

Ce s-ar întâmpla dacă aș pleca?

Când m-am mutat acolo, erau doar alte două tinere fete în ramura mea. Ne-am împrietenit și am ajuns să le cunosc foarte bine. Dar au încetat să meargă la biserică.

Odată, când am mers la templu, l-am văzut pe președintele de misiune. I-am spus despre prietenele mele și l-am întrebat ce aș putea face pentru a le ajuta să se întoarcă la Biserică. Mi-a spus să rămân unde eram, să fiu puternică și să mă rog pentru ele.

Curând după aceea, am văzut-o pe una dintre fete și am fost foarte fericită să o întâlnesc. Când m-am întors acasă în acea seară, m-am rugat și am avut sentimentul puternic că, fără îndoială, trebuia să stau unde eram și să continui să merg la biserică, la seminar și să fiu un exemplu pentru prietenele mele. Ce s-ar fi întâmplat dacă plecam și nu mă mai întorceam niciodată și una dintre prietenele mele s-ar fi întors la Biserică? Cine ar fi fost prietena lor și le-ar fi ajutat să se întoarcă?

Lucrurile sunt mai ușoare când le facem împreună.

Alyona,
Kharkiv Oblast, Ucraina

Diane Thomas
Seminare și institute

ASEMENEA SALVATORULUI:

să ne dezvoltăm în patru aspecte importante

Nu știm foarte multe despre cum a crescut Isus Hristos, însă Luca 2:52 ne oferă un mare indiciu.

„Așadar, trebuie să… ce?” Am ascultat. Chiar am ascultat. Instructorul mi-a verificat hamul, mi-a arătat întocmai cum să eliberez coarda, s-a uitat până și în ochii mei și mi-a spus: „NU te voi lăsa să cazi!”.

Dar, în acel moment crucial, stăteam acolo: tremurând și transpirând în timp ce mă uitam peste umăr, în jos… foarte în jos, știind că trebuia să fac primul pas.

Să cobor, în rapel, pe stâncă.

Probabil că nu v-ați aflat în situația mea, să coborâți, la propriu, pe o stâncă, sperând că sunteți suficient de pregătiți să coborâți, în siguranță, în rapel. Însă, probabil că ați fost în această situație din punct de vedere spiritual. Știți voi, când ați studiat singuri scripturile și când i-ați auzit pe învățători depunând mărturie despre doctrină și principii adevărate. Simți Spiritul invitându-te să acționezi în moduri care te vor ajuta să devii mai asemănător Salvatorului. Ești entuziasmat să faci acel pas și să-I arăți Domnului cât de devotat ești Evangheliei Sale.

Apoi, te întrebi: „Cum fac aceasta?”.

Și ceea ce părea atât de clar și de posibil cu doar o clipă în urmă, nu mai este deloc. Te afli acolo, stând pe marginea stâncii spirituale, nefiind sigur dacă ai echipamentul potrivit sau pregătirea potrivită pentru a acționa conform adevărului pe care l-ai primit.

Să devii ca Isus Hristos: Cum *faci* aceasta?

Începem cu începutul

Salvatorul Și-a început slujirea în viața muritoare în același mod în care voi și cu mine am făcut-o: ca bebeluș. Și, odată cu trecerea timpului, asemenea nouă, Isus a început să crească (vedeți Doctrină și legăminte 93:11-17). El a învățat să meargă, să vorbească și să râdă. A învățat să muncească, să citească și să se înțeleagă cu oamenii.

De fapt, modul în care Domnul „creștea” este consemnat în Luca 2:52: „Și Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”.

Dacă dorim să devenim ca Salvatorul, putem să urmăm exemplul Său.

Așadar, să privim acest tipar și să vedem cum *este* posibil ca noi să devenim ca Isus Hristos!

FOTOGRAFIE CU O FEMEIE COBORÂND ÎN RAPEL, DE GETTY IMAGES

Te afli acolo, stând pe marginea stâncii spirituale, nefiind sigur dacă ai echipamentul potrivit sau pregătirea potrivită pentru a acționa conform adevărului pe care l-ai primit.

„[Creștem] în înțelepciune”

Dumnezeu ne-a creat mintea pentru ca noi să avem capacitatea uimitoare de a evalua, procesa și implementa cunoașterea. Fapte, calcule, îndemânări, proceduri – cantitatea de informații pe care o putem acumula este aproape nelimitată!

Dar, asemenea Salvatorului, căutăm să creștem în *înțelepciune*, nu doar în cantitatea de informații. Înțelepciunea reprezintă capacitatea de a folosi, în mod corect, informațiile, de a înțelege alegerile noastre și de a lua hotărâri bune.

„Folosirea cunoașterii în mod corespunzător constituie înțelepciunea”, ne-a învățat vârstnicul James E. Talmage (1862-1933), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli.[1] El a explicat, de asemenea, cum a dobândit Salvatorul înțelepciune; „El a adunat cunoaștere prin studiu și a dobândit înțelepciune prin rugăciune, cugetare și punere în practică”.[2] Alma l-a învățat pe fiul său Helaman: „O, adu-ți aminte, fiul meu, și învață *înțelepciune* în tinerețea ta; da, învață în tinerețea ta să ții poruncile lui Dumnezeu” (Alma 37:35; subliniere adăugată). Gândiți-vă la aceasta: credința, studiul și supunerea ne măresc capacitatea de a dobândi cunoaștere și de a ne mări înțelepciunea!

ÎNȚELEPCIUNE

Cum puteți pune în practică principiile credinței și supunerii pentru a putea crește în înțelepciune? Cum vă poate ajuta creșterea în înțelepciune să deveniți mai asemănători Salvatorului?

AFLAȚI MAI MULTE. Vedeți 2 Nefi 9:28-29; Doctrină și legăminte 130:18-19.

„[Creștem] în statură”

Nefi era mare și puternic. El era ceea ce scripturile numesc „mare la trup” (1 Nefi 2:16). Eu nu sunt. Statura lui Nefi era menită să desfășoare activități foarte diferite de ceea ce poate statura mea, deoarece Domnul a avut sarcini diferite pentru Nefi. Nefi a trebuit să construiască o corabie, să găsească hrană pentru familia sa și să o ajute să călătorească prin pustiu.

Trupul nostru fizic are ceea ce avem nevoie pentru a putea trăi viața muritoare și a ne bucura de ea. Datorită planului divin al lui Dumnezeu, nou-născutul crește în statură odată cu trecerea timpului. Pe măsură ce înaintăm în vârstă, nu este necesară dezvoltarea unor alte organe sau membre – aceste elemente au fost create deja ca părți ale trupului nostru. Nu este nevoie de asamblare suplimentară! Dar, pentru a putea să slujim lui Dumnezeu și celor din jur, trebuie să menținem sănătatea trupului nostru.

STATURĂ

Ce legătură este între faptul de a vă îngriji de trupul vostru fizic și faptul de a vă îngriji de spiritul vostru? Ce veți schimba sau veți îmbunătăți în legătură cu modul în care vă îngrijiți de trupul vostru?

AFLAȚI MAI MULTE.
Citiți cuvântarea președintelui Russell M. Nelson, intitulată „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu”, din cadrul conferinței generale.

Trupul nostru fizic este templul perfect conceput, sau casa, pentru spiritul nostru (vedeți 1 Corinteni 3:16-17; 6:19-20). Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat: „Trupul dumneavoastră, indiferent de darurile sale naturale, este o creație magnifică a lui Dumnezeu. Este un tabernacol de carne – un templu pentru spiritul dumneavoastră”[3].

Este posibil ca trupul nostru să aibă parte de provocări fizice, dizabilități și durere severe pentru că trăim în viața muritoare, însă Tatăl nostru Ceresc l-a creat perfect pentru a folosi cu succes ocaziile pe care le avem în viață.

„[Suntem] tot mai [plăcuți] înaintea lui Dumnezeu”

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că „primul *adevăr* măreț din toată eternitatea este că Dumnezeu *ne* iubește cu toată inima, puterea, mintea și tăria *Sa*”[4].

Dumnezeu *vă* iubește. Chiar și când nu vă stă părul bine, El *vă* iubește – cu toate punctele voastre forte, slăbiciunile, întrebările și speranțele voastre. Deci, cum „[sunteți] tot mai [plăcuți] înaintea lui Dumnezeu”? Arătați-I că și voi Îl iubiți!

Odată, Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15). Supunerea voastră arată dragostea pe care o aveți față de Dumnezeu. Supunerea voastră de bunăvoie în activitățile mici, zilnice vă poate pregăti să răspundeți, când vor veni invitațiile Sale în viitor, și să realizați lucruri și mai mărețe.

PLĂCUT ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU

Cum a arătat Salvatorul că Îl iubea pe Tatăl Ceresc? Ce vă învață aceasta despre Isus? Ce faptă eficientă și dreaptă puteți face *astăzi* pentru a vă arăta dragostea față de Dumnezeu?

AFLAȚI MAI MULTE.
Vedeți Mosia 2:22, 41.
„Pe măsură ce învățăm mai mult despre Isus Hristos, dezvoltăm mai multă credință în El și dorim, în mod firesc, să-I urmăm exemplul.”
Jean B. Bingham, „Ca bucuria voastră să fie deplină”, Liahona, nov. 2017, p. 87

„[Suntem] tot mai [plăcuți] înaintea oamenilor”

Surpriză! Faptul de a avea cele mai multe persoane care urmăresc ceea ce scrii pe rețelele de socializare *nu* înseamnă că ești „plăcut înaintea oamenilor”.

Isus a arătat un mod diferit de a avea influență asupra celorlalți – și cui i-a permis să aibă influență asupra Sa. El „umbla din loc în loc, făcea bine… căci Dumnezeu era cu El” (Faptele apostolilor 10:38).

Președintele Henry B. Eyring, al doilea consilier în Prima Președinție, a spus la un moment dat: „Încă îmi pot aduce aminte, de parcă ar fi fost azi, prieteni care mi-au influențat în bine viața cu mult timp în urmă. Ei au murit, dar amintirea dragostei, exemplului, credinței și mărturiei lor încă mă inspiră”[5].

AFLAȚI MAI MULTE. Fiți prieteni așa cum a fost Amon pentru regele Lamoni. Vedeți Alma 17:19-18:41.

PLĂCUT ÎNAINTEA OAMENILOR

Care sunt unele dintre modurile în care puteți fi prieteni mai buni pentru cei din jurul vostru? Cum poate faptul de a urma exemplul Salvatorului de a „umbla din loc în loc [făcând] bine” să sporească influența dreaptă pe care o aveți asupra altora?

Vă puteți mări influența fiind un prieten care influențează vieți în bine! *Pentru întărirea tineretului* vă învață cum: „Arătați interes sincer față de ceilalți; zâmbiți și arătați-le că vă pasă de ei. Purtați-vă față de toată lumea cu bunătate și respect și abțineți-vă să-i judecați și să-i criticați pe cei din jur… Faceți un efort suplimentar pentru a fi prieteni cu cei care sunt timizi sau singuratici, cu cei care au nevoi speciale sau care nu se simt incluși în grup”[6].

Gândiți-vă la cei pe care-i admirați și respectați în mod sincer – cei care *sunt tot mai plăcuți* vouă. Ce trăsături au dezvoltat care vă aduc aminte de Isus Hristos? Indiferent de cât de buni ar fi prietenii voștri, cel mai bun Prieten al nostru este Isus Hristos, iar exemplul Său este cel pe care dorim să-l urmăm!

Totul este interconectat

„Și Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor” (Luca 2:52). Când urmați tiparul Salvatorului de creștere, veți înțelege că elementele funcționează împreună perfect și voi *veți* deveni mai asemănători Lui. Mintea, trupul și spiritul vostru vor conlucra spre binele vostru, iar voi veți putea să binecuvântați viața multor altora și „să-L slujiți [pe Dumnezeu] cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria voastră”! (Doctrină și legăminte 4:2). ■

NOTE

1. James E. Talmage, *The Articles of Faith*, a 12-a ediție (1924), p. 90.
2. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), p. 112.
3. Russell M. Nelson, „We Are Children of God”, *Ensign*, nov. 1998, p. 85.
4. Jeffrey R. Holland, „Mâine, Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru”, *Liahona*, mai 2016, p. 127.
5. Henry B. Eyring, „Prieteni adevărați”, *Liahona*, mai 2002, p. 29.
6. Pentru întărirea tineretului (broșură, 2011), p. 16.

ÎN LUMINA SA, DE GREG K. OLSEN

ÎNDRUMARUL HALTEROFILULUI PENTRU A RĂMÂNE

Kuinini Manumua

Când am fost boboacă la liceu, antrenorul de haltere m-a rugat să mă alătur echipei de haltere.

„Ăăă... nu, mulțumesc!”, i-am spus. „Nu este genul meu.”

Dar el a continuat să-mi spună. Multe săptămâni.

În cele din urmă, am încercat. El a avut dreptate: mi-a plăcut foarte mult să ridic haltere. A fost, cu siguranță, ciudat la început; trupul meu nu mai făcuse ceva asemănător înainte. Dar, am ajuns să-mi placă foarte mult sentimentul de a mă antrena. Mi-au plăcut, de asemenea, foarte mult colegele și concursurile. Și am început să mă descurc foarte bine!

Acum, sportul cu haltere reprezintă o mare parte a vieții mele. Mă antrenez în fiecare zi, cel puțin două sau trei ore, făcând genuflexiuni cu haltera pe umeri și exersând stilurile aruncat și smuls. (Și dacă nu știți ce înseamnă niciunul dintre aceste lucruri, nu vă faceți griji, nici eu nu am știut!)

Asemenea multor lucruri, sportul cu haltere necesită timp și răbdare și, uneori, acest lucru poate fi dificil. Din fericire, familia mea este mereu lângă

Un verset poate să schimbe foarte multe – chiar și în concursurile de haltere.

mine și mă încurajează, chiar și când mă plâng de durerile musculare pe care le simt (ceea ce este des). Tata are mereu pregătite pentru mine pungi cu gheață și cuvinte încurajatoare când mă întorc acasă de la antrenament. Și mama face mereu sacrificii pentru ca eu să mă pot duce la concursuri.

În urmă cu câțiva ani, m-am dus la unul dintre aceste concursuri în Philadelphia, Pennsylvania, SUA. Eram entuziasmată să concurez împotriva halterofilelor din întreaga țară, însă eram puțin îngrijorată pentru că eram atât de departe de familia mea. Pentru a mă ajuta, mama îmi promisese că avea să-mi trimită mesaje text pe telefon cu versete și mesaje înălțătoare în fiecare zi.

În seara premergătoare concursului, unii dintre tineri au dat o petrecere. M-am gândit că ar fi frumos să mă duc, așadar colega mea de cameră și cu mine ne-am dus să vedem cum este. Însă, imediat, mi-am dat seama că nu era genul meu de petrecere. Acolo erau adolescenți care beau, fumau, rosteau cuvinte urâte și dansau într-un mod nepotrivit. Știam că nu trebuia să mă aflu acolo, dar îmi făceam griji cu privire la ce ar fi putut crede colega mea de cameră. Sau ce ar fi putut crede celelalte concurente.

Însă, apoi, un gând mi-a venit în minte: „Stați în locuri sfinte”.

Era din versetul meu preferat și cel pe care mama mi-l trimisese în acea dimineață – Doctrină și legăminte 87:8: „De aceea, stați în locuri sfinte și nu vă clintiți până când vine ziua Domnului; pentru că, iată, vine repede, spune Domnul. Amin”.

Nu știu de ce mama îmi trimisese acel verset în acea zi, dar este unul pe care l-am îndrăgit toată viața. L-am memorat încă de la vârsta de 8 ani și, în nenumărate rânduri, mi-a amintit să am curaj, să fiu supusă și să apăr ceea ce cred.

„Stați în locuri sfinte”.

„Eu plec”, i-am spus colegei mele de cameră. I-am explicat despre versetul pe care mi-l trimisese mama în acea dimineață. „Acesta nu este un loc în care ar trebui să stau”.

Colega mea de cameră mi-a spus că nici ea nu dorea să fie acolo. Și ea se simțea incomod, dar nu dorea să plece singură și să fie percepută ca o ciudată. Mi-a mulțumit că i-am spus și am plecat.

În dimineața următoare, am aflat că, la scurt timp după ce am plecat, tinerii de la petrecere au fost prinși și excluși din concurs pentru că au băut alcool și au consumat droguri.

Dacă nu aș fi primit îndemnul să-mi aduc aminte de versetul mamei, aș fi putut fi și eu descalificată din concurs. Am câștigat primul loc, așadar sunt foarte recunoscătoare pentru că am putut să concurez. (Cred că-i mulțumesc mamei în fiecare zi pentru că mi-a trimis mesaje text pe telefon.)

Faptul de a câștiga un concurs de haltere este o binecuvântare evidentă și imediată care se datorează ținerii poruncilor. Dar, în Doctrină și legăminte 87:8 nu se spune: „Stați în locuri sfinte pentru a putea câștiga concursuri de haltere”. Și în Ioan 14:15 nu se spune: „Dacă doriți binecuvântări imediate, veți păzi poruncile Mele”. Domnul ne binecuvântează pentru că ne iubește. Și noi încercăm să fim sfinți și supuși, deoarece avem încredere în Domnul și-L iubim. ■

Autoarea articolului locuiește în California, SUA.

PUTERNIC

DACĂ MĂ IUBIȚI, VEȚI PĂZI PORUNCILE MELE

IOAN 14:15

Președinta generală a Tinerelor Fete, sora Bonnie H. Cordon (mijloc), sora Michelle D. Craig, prima consilieră (stânga) și sora Becky Craven, a doua consilieră (dreapta).

Președintele general al Tinerilor Băieți, Stephen W. Owen (mijloc), fratele Douglas D. Holmes, primul consilier (stânga) și fratele M. Joseph Brough, al doilea consilier (dreapta).

DACĂ MĂ IUBIȚI

Președinția generală a Tinerelor Fete

Tema tinerilor pentru anul 2019 este o chemare la acțiune – o invitație personală din partea Salvatorului. O acceptați în totalitate? Îl iubiți? Sunteți dornici să călcați pe urmele Sale?

Salvatorul nostru Isus Hristos a făcut pentru noi ceva ce noi nu am fi putut face. Și ce anume cere El în schimb? El cere ca noi să ținem poruncile Sale, pentru ca noi să putem fi binecuvântați să avem întotdeauna Spiritul Său cu noi (vedeți Moroni 4:3).

Poruncile sunt un dar al dragostei. Salvatorul a spus, simplu: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele”, dar *de ce*? Pentru că El VĂ iubește! El dorește ca *voi* să fiți fericiți. El dorește ca viața *voastră* să fie plină de bucurie și de posibilități nesfârșite. El dorește ca *voi* să fiți în siguranță și protejați împotriva relelor lumii. El dorește să reverse asupra *voastră* binecuvântări care sunt atât de mari „încât nu va fi loc destul ca să [le] primiți” (3 Nefi 24:10). El dorește ca *voi* să vă întoarceți și să trăiți din nou în prezența Sa și să fiți părtași ai *tuturor* binecuvântărilor promise de Tatăl Ceresc.

Amintiți-vă mereu cât de mult Își iubește Tatăl Ceresc copiii. El are o dragoste perfectă pentru voi. Vă puteți arăta dragostea față de El ținând poruncile Sale. Acțiunile voastre drepte vă vor aduce binecuvântări extraordinare, vouă și celor din jurul vostru.

Profetul nostru, președintele Russell M. Nelson, a spus: „Avem nevoie să fiți alături de noi în batalionul Domnului. Nu ar fi la fel fără voi!”. Dânsul v-a invitat să „ieșiți în evidență [și] să fiți altfel decât lumea” trăind potrivit standardelor din *Pentru întărirea tineretului* și ținând poruncile – să „arătați, să vorbiți, să acționați și să vă îmbrăcați ca ucenici adevărați ai lui Isus Hristos” [„Hope of Israel (Speranța lui Israel)” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iunie 2018), p. 8, HopeOfIsrael.lds.org].

Pe măsură ce vă străduiți să vă supuneți Domnului și profeților Săi,

puterea Duhului Sfânt vă va umple de dragostea lui Dumnezeu și vă va depune mărturie despre identitatea voastră divină de fiică sau fiu al lui Dumnezeu. Aceste binecuvântări se înmulțesc pe măsură ce vă străduiți să trăiți în mod neprihănit. Domnul și profetul au încredere în voi. Ei vă iubesc. Noi promitem că veți avea parte de multă încredere, confirmare personală și alinare pe măsură ce vă supuneți și țineți poruncile.

ȚINEȚI PORUNCILE MELE

Președinția generală a Tinerilor Băieți

V-ați întrebat vreodată: „Cum Îi pot arăta Tatălui Ceresc că doresc, cu adevărat, ca El să-mi răspundă la rugăciuni și să mă binecuvânteze?”. Salvatorul Isus Hristos ne-a oferit un indiciu când a spus: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15).

Cu alte cuvinte, ne arătăm dragostea față de Tatăl Ceresc ținând poruncile Sale.

Uneori, răspunsurile nu vin când și cum ne așteptăm și putem fi ispitiți să renunțăm sau să încetăm să mai fim supuși. Dar, dacă suntem răbdători și ascultăm, Domnul va răspunde la timpul Său și în modul Său. El răspunde întotdeauna la rugăciunile neprihănite. El binecuvântează întotdeauna supunerea (vedeți Mosia 2:21-24).

Lumea spune că dragostea nu conține responsabilități. Însă, de fapt, opusul este adevărat. Dragostea noastră față de Dumnezeu este arătată prin dorința și sârguința noastră de a ține poruncile Sale.

Salvatorul ne-a învățat: „Adevărul vă va face slobozi” (Ioan 8:32). Profetul Alma a spus că „ticăloșia niciodată nu a fost fericire” (Alma 41:10). Și, prin profetul Joseph Smith, Domnul ne-a învățat: „Este o lege, irevocabil hotărâtă în cer dinainte de crearea acestei lumi, pe care se bazează toate binecuvântările; și când obținem orice binecuvântare de la Dumnezeu, aceasta este prin supunere față de acea lege pe care este bazată binecuvântarea” (Doctrină și legăminte 130:20-21).

Fericirea, binecuvântările și îndrumarea vin prin supunere. Tatăl Ceresc dorește să fiți fericiți și liberi, deoarece El vă iubește și acesta este motivul pentru care El dă porunci. Pentru a găsi pacea care nu poate fi găsită în această lume, trebuie să învățăm că supunerea față de voia Tatălui Ceresc este singura cale către fericire.

Tatăl Ceresc dorește să găsiți fericirea eternă. Profeții Săi doresc să găsiți bucurie peste măsură. Noi dorim să găsiți pacea pe care noi am găsit-o urmându-L pe Salvator. Pășiți pe calea pe care El a arătat-o (vedeți „Doamne, Îți voi urma calea”, *Imnuri*, nr. 138). Alegeți să fiți supuși. Supunerea voastră de bunăvoie va duce la libertate și fericire adevărate. ■

DE-L IUBIM

Cântec pentru tema activităților comune din anul 2019

Textul și muzica: Nik Day

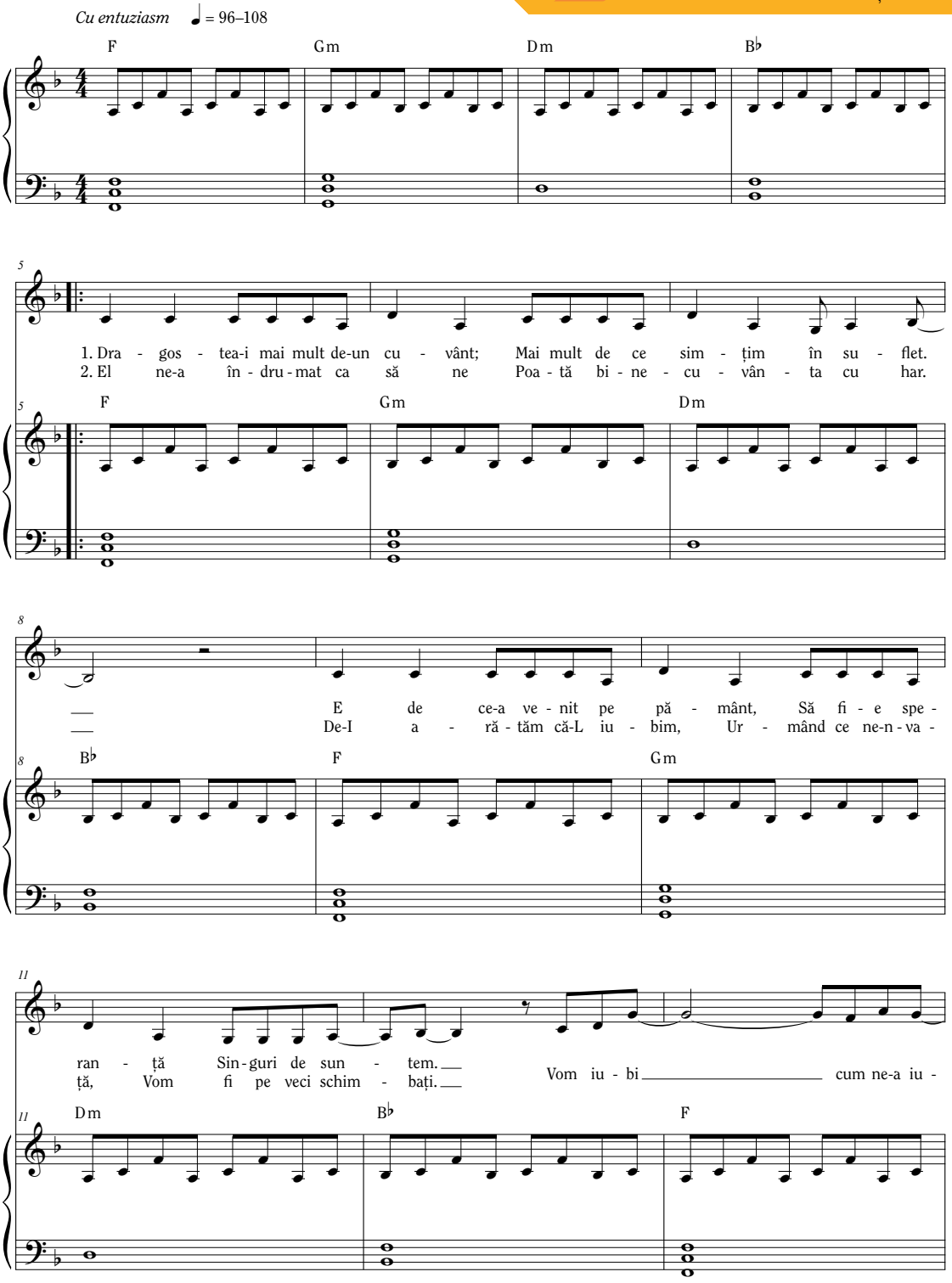

© 2018 by Intellectal Reserve, Inc. All rights reserved.
Acest cântec poate fi copiat pentru folosirea ocazională,
în scopuri necomerciale, în Biserică sau acasă.

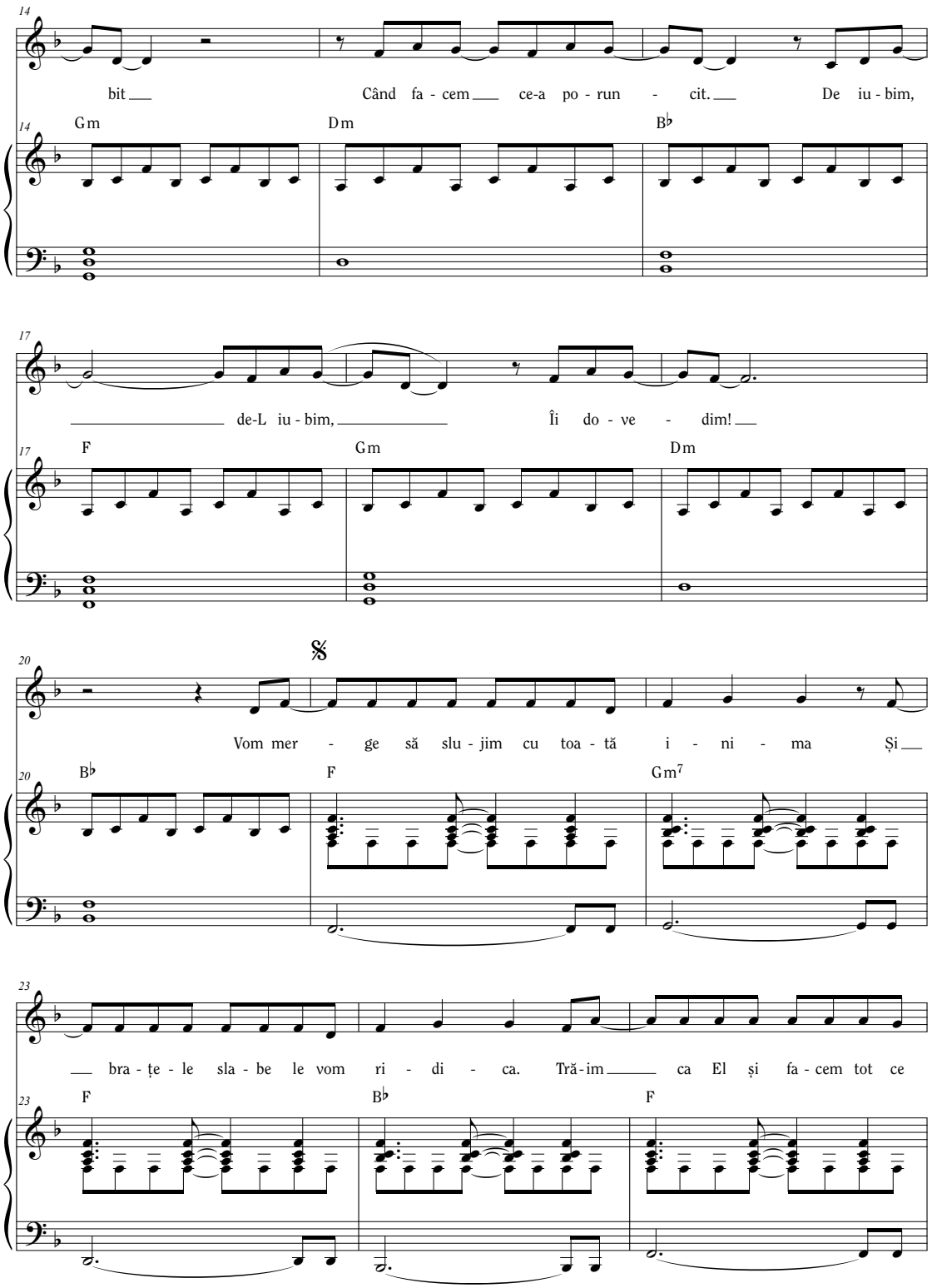
14
bit
Când fa - cem ce-a po - run - cit.
De iu - bim,
Gm
Dm
B♭
17
de-L iu - bim,
Îi do - ve - dim!
F
Gm
Dm
20
Vom mer - ge să slu - jim cu toa - tă i - ni - ma
Și
B♭
F
Gm7
23
bra - țe - le sla - be le vom ri - di - ca.
Tră - im ca El și fa - cem tot ce
F
B♭
F

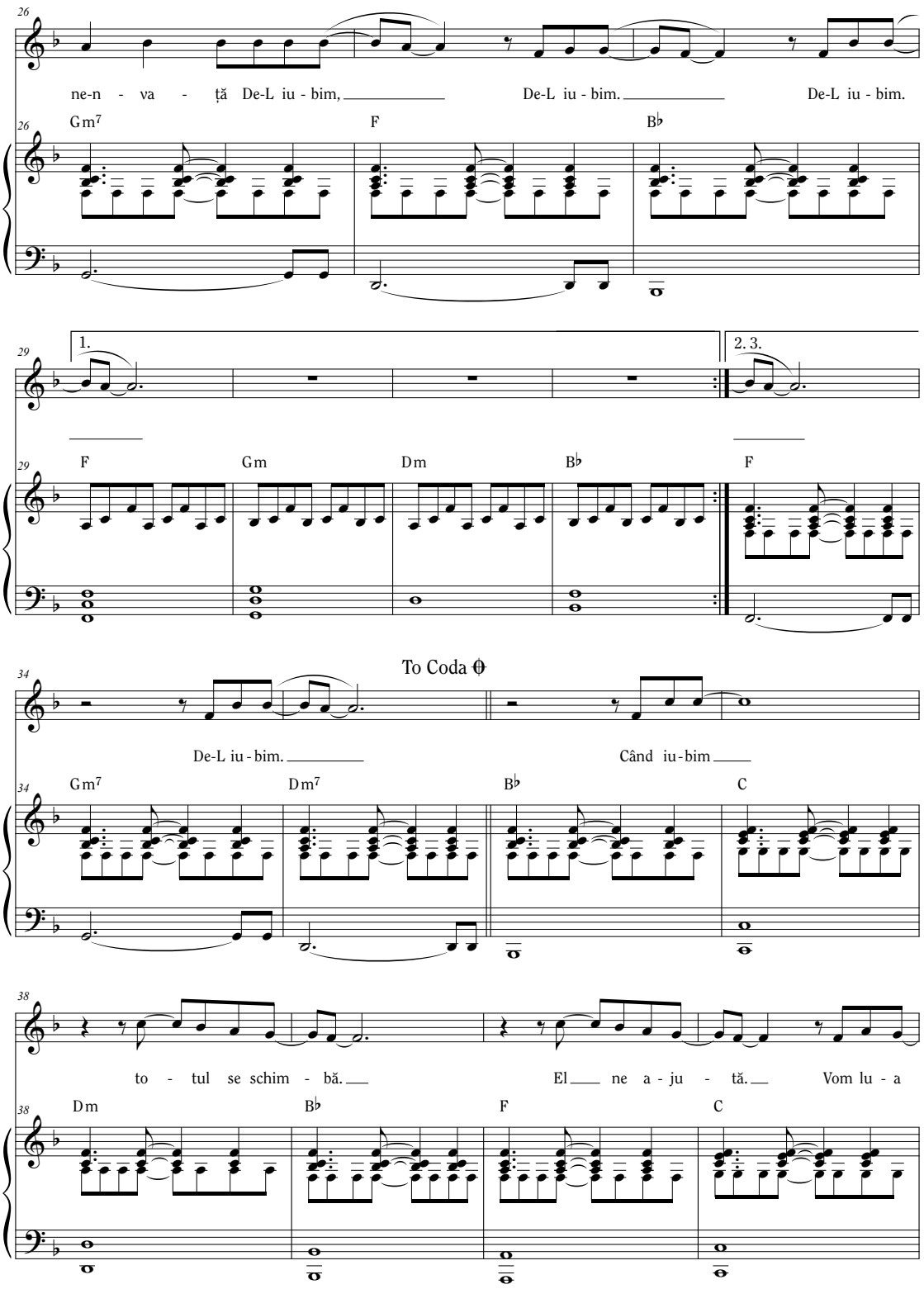
26
ne-n - va - ță De-L iu - bim, De-L iu - bim. De-L iu - bim.
Gm7 F B♭
29
1. 2. 3.
F Gm Dm B♭ F
To Coda
34
De-L iu - bim. Când iu - bim
Gm7 Dm7 B♭ C
38
to - tul se schim - bă. El ne a - ju - tă. Vom lu - a
Dm B♭ F C

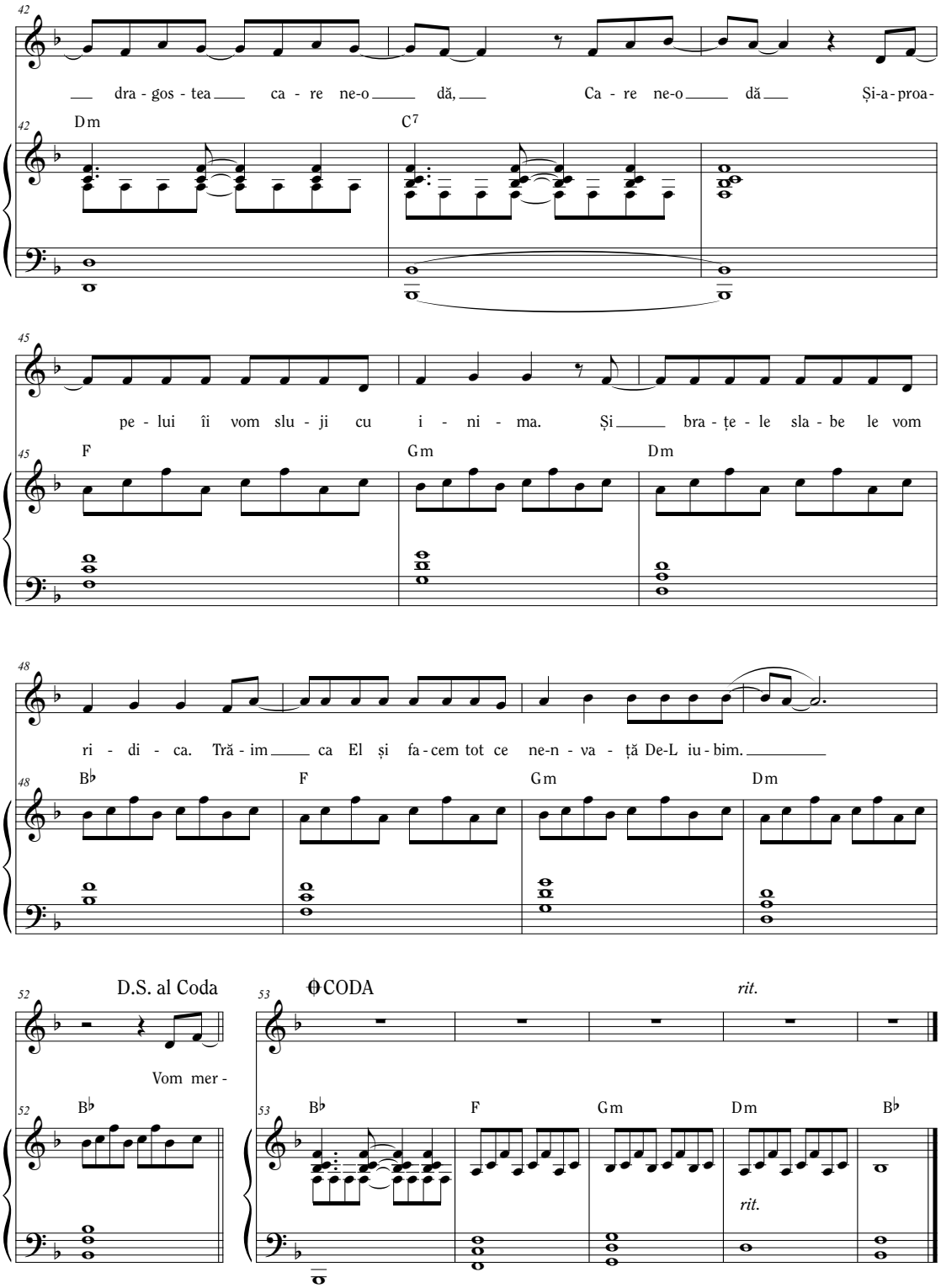
42
dra - gos - tea ca - re ne-o dă, Ca - re ne-o dă Și-a-proa-
Dm
C7
45
pe - lui îi vom slu - ji cu i - ni - ma. Și bra - țe - le sla - be le vom
F
Gm
Dm
48
ri - di - ca. Tră - im ca El și fa - cem tot ce ne-n - va - ță De-L iu - bim.
B♭
F
Gm
Dm
52
D.S. al Coda
Vom mer -
53
CODA
rit.
rit.

S-a născut în **American Fork, Utah,** *în data de 21 ianuarie 1945.*

A lucrat ca **avocat.**

A fost susținut ca membru al **Cvorumului celor Doisprezece Apostoli** *în luna aprilie a anului 2008.*

La vârsta de 13 ani, după operația mamei sale, el a ajutat **făcând pâine.**

A continuat să facă aceasta până când s-a dus la facultate.

S-a căsătorit cu Katherine Jacob, în anul 1968, în **Templul Salt Lake.**

Are **5 copii** *și* **16 nepoți.**

Împărtășania și faptul de a deveni mai asemănători lui Hristos

Vârstnicul D. Todd Christofferson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Simbolismul împărtășaniei din cadrul cinei Domnului este frumos de contemplat. Pâinea și apa reprezintă trupul și sângele Celui care este pâinea vieții și apa vie (vedeți Ioan 4:10), aducându-ne foarte puternic aminte de prețul pe care El l-a plătit pentru a ne mântui. Când pâinea este ruptă, ne aducem aminte de trupul frânt al Salvatorului. Când bem apa, ne gândim la sângele pe care El l-a vărsat în Ghetsimani și pe cruce și la puterea sa care sfințește (vedeți Moise 6:60).

Dar, a mânca din trupul Său și a bea din sângele Său, la modul figurat, are un sens mai profund, acela de a ne însuși calitățile și caracteristicile lui Hristos… Când luăm în fiecare săptămână din pâinea și apa împărtășaniei, am face bine să ne gândim cât de total și de complet trebuie să integrăm caracteristicile Sale și modelul vieții Sale fără de păcat în viața noastră și în ființa noastră. Isus nu ar fi putut să ispășească pentru păcatele altora decât dacă El Însuși era fără de păcat. Întrucât El era cu desăvârșire drept, El a putut să Se ofere pe Sine în locul nostru pentru a satisface cerințele dreptății și, apoi, să dea dovadă de milă…

Să luăm din trupul Salvatorului și să bem sângele Său înseamnă să alungăm din viața noastră tot ce este incompatibil cu un caracter asemănător celui al lui Hristos și să ne însușim atributele Sale. Înțelesul mai larg al pocăinței este acesta: nu doar îndepărtarea de păcatul comis în trecut, ci și „întoarcerea inimii și a voinței către Dumnezeu” pentru a merge înainte (vedeți Ghid pentru scripturi, „Pocăință”). Dumnezeu ne va arăta defectele și slăbiciunile, dar El, de asemenea, ne va ajuta să ne transformăm slăbiciunile în puncte forte (vedeți Eter 12:27). Dacă vom întreba cu sinceritate: „Ce-mi mai lipsește?”(Matei 19:20), El nu ne va lăsa să ghicim, ci, cu dragoste, ne va răspunde pentru a ne ajuta să fim fericiți. Și El ne va da speranță. ■

Din cuvântarea rostită în cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 2017.

ILUSTRAȚII CU BALANȚĂ, PUPITRU, PÂINE ȘI CAPETE, DE ANDREW ROBERTS

DACĂ MĂ IUBIȚI, VEȚI PĂZI PORUNCILE MELE.

IOAN 14:15

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

TINERI ADULȚI

COPLEȘIT DE VIAȚĂ?

Secțiunea acestei luni este menită să vă ajute să vă îmbunătățiți sănătatea emoțională și mintală.

42

JOSEPH SMITH

AMINTIRI DESPRE BUNĂTATEA ȘI CARACTERUL PROFETULUI

28

TINERI

PATRU MODURI DE A FI CA ISUS HRISTOS

52

NOUA TEMĂ A ACTIVITĂȚILOR COMUNE

O INVITAȚIE DIN PARTEA SALVATORULUI

58

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

4 021860 011717 7
ROMANIAN

Ianuarie 2019

Prietenul

O nouă secțiune pentru copii pentru VOI!

Secțiunea pentru copii a revistei *Liahona*, publicată de Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Președintele
Russell M. Nelson

Să învățăm despre Isus

Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său Isus Hristos pentru a ne ajuta. Puteți să primiți putere de la Isus Hristos când faceți lucrurile de mai jos.

Studiați „Hristos cel Viu”. Este o mărturie despre Isus Hristos din partea profeților și apostolilor.

Învățați despre Salvator. Cu mai mulți ani în urmă, am citit și subliniat *fiecare verset* din scripturi despre Isus Hristos. Când am terminat, i-am spus soției mele: „Sunt un om diferit!”.

Fiți dornici să fiți aparte, să vorbiți și să fiți diferiți de oamenii din lume.

Isus este Hristosul! Puterea Sa este disponibilă fiecăruia dintre voi.

Încercați să priviți către El în *fiecare* gând (vedeți Doctrină și legăminte 6:36). Când faceți aceasta, îndoielile și temerile voastre vor dispărea.

Faceți legăminte sacre și țineți-le.

Din „Să atragem puterea lui Isus Hristos în viața noastră”, Liahona, *mai 2017, p. 39-42.*

ILUSTRAȚII DE BRYAN BEACH

SĂ NE AJUTĂM GRĂDINA SĂ CREASCĂ!

Când Isus a fost pe pământ, El a fost întotdeauna bun cu ceilalți. Când suntem buni, Îl urmăm.

Așa cum multe plante, flori și legume diferite cresc în grădini, și noi putem fi buni în multe feluri diferite.

În acest an, facem o grădină a bunătății! Când dați dovadă de bunătate față de cineva, scrieți acest lucru pe o formă decupată de floare, cactus, frunză, plantă, legumă sau chiar de gândac util în grădină! Apoi, trimiteți forma decupată la noi. Coperta din spate vă va spune cum. Sau faceți propria grădină a bunătății și trimiteți-ne o fotografie cu voi „lucrând" în ea!

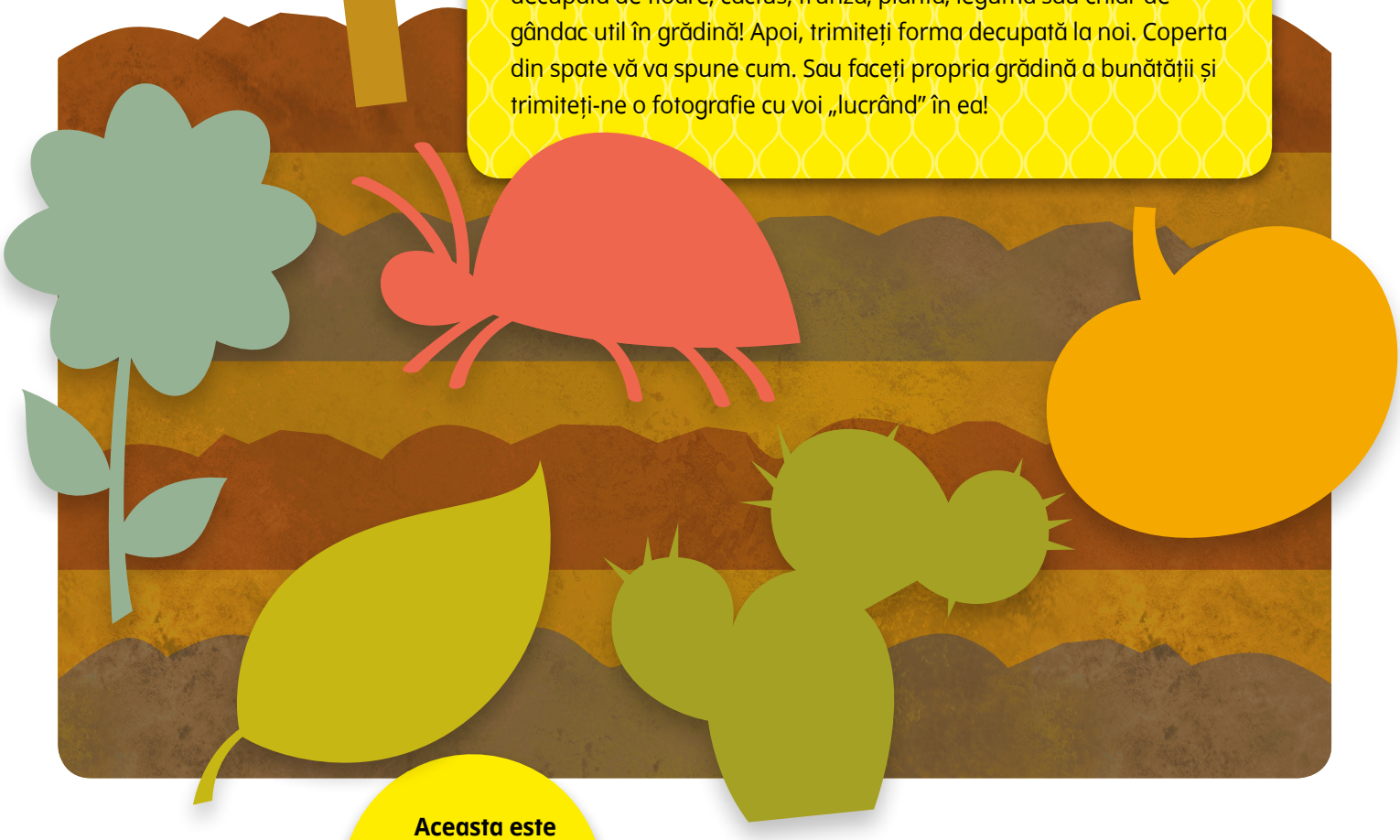

*Ioan 15:12

Copiii de la Societatea **Primară din Osun State, Nigeria,** au făcut flori pe care să le pună în grădina bunătății.

Plante ale mărturiei

Ce înseamnă de fapt să ai o mărturie?

Maryssa Dennis
Revistele Bisericii
Bazată pe o întâmplare adevărată

Elisa s-a dus la Societatea Primară și s-a așezat lângă prietenul ei Armando.

„Bine ați venit!”, a spus sora Russo. „Să începem cu un cântec”.

Elisa a cântat alături de cei din clasa ei. „Credința-i ca sămânța: o plantezi și crește” (*Cântece pentru copii,* p. 50).

Sora Russo a dat fiecăruia foi de hârtie și creioane. „Gândiți-vă la ce am cântat”, a spus dânsa. „Când îți plantezi sămânța de credință, ea crește și devine o mărturie. În continuare, desenați cum ar arăta mărturia voastră dacă ar fi o plantă”.

Elisa se uita la foaia ei goală. Toți ceilalți începuseră să deseneze. Elisa a tras cu ochiul l-a desenul lui Armando. Planta lui avea o tulpină dreaptă cu multe frunze. Arăta ca busuiocul care creștea în balconul apartamentului ei. Poate că și mărturia ei arată la fel! Și-a apucat creionul și a desenat una ca a lui.

„Vă rog să vă deschideți scripturile la Alma 32”, a spus sora Russo.

Ele ne vorbesc despre faptul de a-ți planta o sămânță în inimă și de a o simți crescând. Elisa și-a privit planta mărturiei ei. *Avea* ea o mărturie? Ce însemna de fapt acel lucru? Dorea să întrebe, însă era prea timidă.

După oră, sora Russo a venit la Elisa.

„Păreai distrasă. Este totul în regulă?”, a întrebat sora Russo.

Elisa a tras din nou cu ochiul la desenul ei. „Nu sunt sigură că am o mărturie. De fapt, nu știu ce înseamnă acest lucru.”

Sora Russo i-a zâmbit cu bunătate Elisei. „Este în regulă. Îți aduci aminte ce este credința?”

Elisa a dat din cap în sens afirmativ. „Să credem în ceva ce nu putem vedea?”

„Corect!”, a spus sora Russo. „Care sunt unele dintre lucrurile în care crezi?”

Aceasta era o întrebare ușoară. „Eu cred în Tatăl Ceresc și în Isus Hristos. Știu că Ei mă iubesc.”

Sora Russo a zâmbit. „Tocmai ți-ai împărtășit mărturia! Mărturia este ceea ce crezi despre Evanghelie”.

Elisa s-a gândit la acest lucru. „Deci, am deja o mărturie?”

„Da!” Sora Russo și-a ridicat scripturile. „Îți aduci aminte ce am citit astăzi? Hrănește sămânța făcând lucruri precum faptul de a veni la Biserică. Atunci, mărturia ta va crește puternică.”

Elisa a simțit că a înțeles. „Deci, acesta este motivul pentru care ne-am desenat mărturia sub forma unei plante?”

„Exact. Deoarece plantele cresc puțin câte puțin”, a spus sora Russo. „Mărturiile sunt la fel. De obicei, ele nu vin dintr-o dată. Ele cresc puțin câte puțin.”

Elisa s-a simțit mai bine în legătură cu planta pe care o desenase. Când a ajuns acasă, a scris „Planta mărturiei mele” lângă desenul ei. A pus desenul pe perete, lângă patul ei. Știa că mărturia ei deja creștea. Și dorea să continue să-L urmeze pe Isus pentru a putea crește și mai mare! ●

ILUSTRAȚII DE CAROLINA FARIAS

SĂ VĂ CREȘTEȚI MĂRTURIA
Mărturia
este ceea ce credeți că este adevărat, cum ar fi „Dumnezeu mă iubește" sau „Eu cred că familiile sunt pentru totdeauna".
Rădăcinile
fac plantele puternice. Să ne păstrăm mărturia puternică aducându-ne în fiecare zi aminte de Tatăl Ceresc și de Isus!
Plantele au nevoie
de apă și de lumina soarelui pentru a crește. Scripturile, rugăciunea și Biserica sunt ca apa și lumina pentru mărturia noastră.
Asemenea plantelor,
mărturia fiecăruia crește într-un ritm diferit. Tatăl Ceresc este fericit când cunoașterea voastră crește chiar și puțin.

Semințe de credință

Profetul Alma a comparat creșterea mărturiei cu plantarea unei semințe (vedeți Alma 32). Când vă rugați, când citiți scripturile și ajutați pe alții, credința voastră va crește! Încercați acest experiment pentru a vedea o sămânță încolțind.

Veți avea nevoie de:

un bob de fasole (de orice fel);

prosoape sau șervețele de hârtie;

o pungă de plastic transparentă, care se poate închide.

1. Puneți prosoape și șervețele de hârtie umede în punga de plastic. Puneți bobul de fasole deasupra și închideți punga.

2. Puneți punga într-un loc în care ajunge lumina soarelui. După aproximativ o săptămână, bobul ar trebui să înceapă să încolțească!

3. Lăsați planta să crească o perioadă. Când vedeți rădăcini, plantați răsadul în pământ. Udați-l și puneți-l în lumina soarelui și vedeți cât de mult crește!

Activitate de potrivire a plantelor

Mărturia fiecăruia crește diferit. Puteți să potriviți fiecare plantă cu umbra ei?

ILUSTRAȚII DE MARIONA CABASSA

Credința

Textul: Beatrice Goff Jackson
Muzica: Michael Finlinson Moody

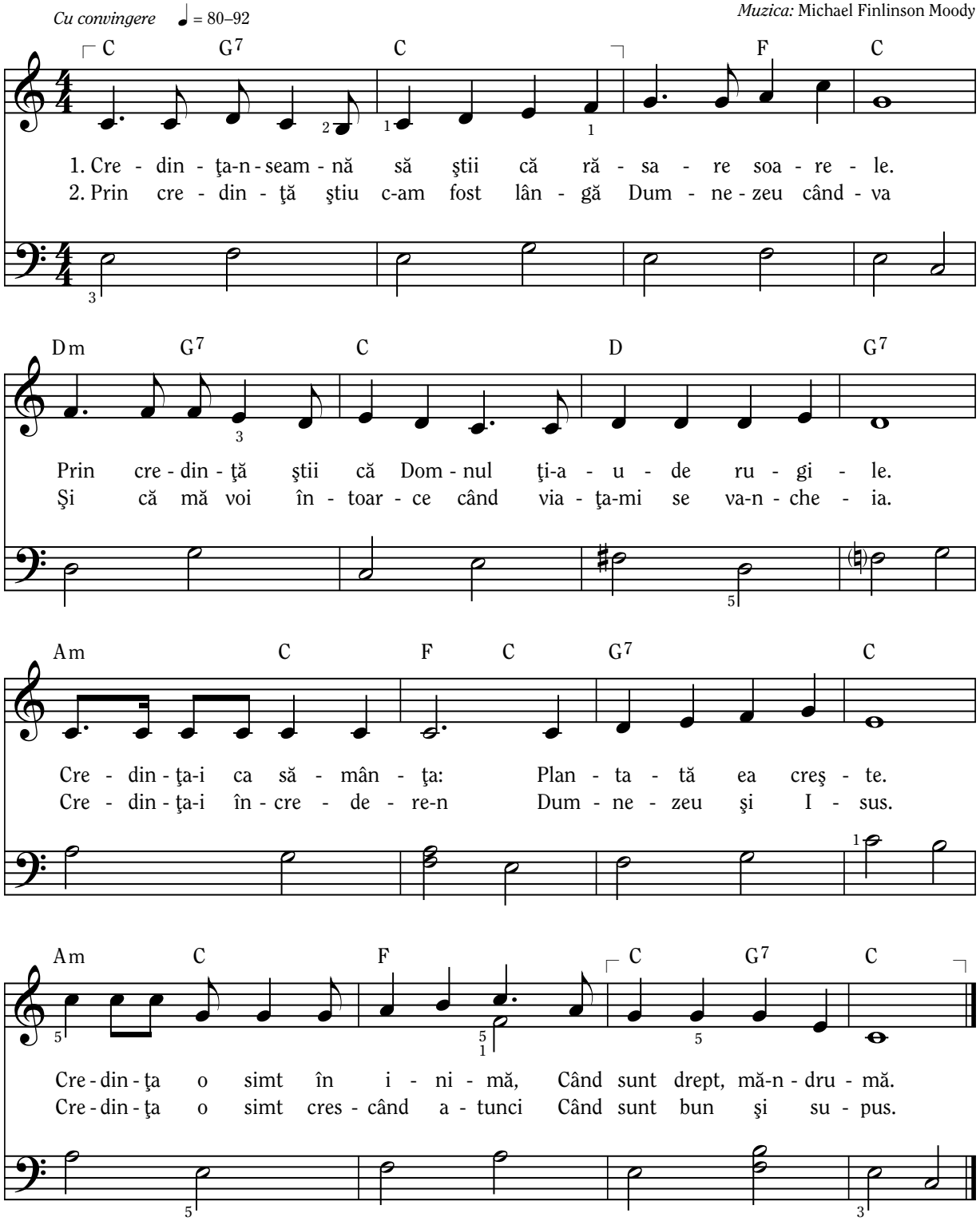

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
Acest cântec poate fi copiat pentru a fi folosit ocazional, la biserică sau acasă, în scopuri necomerciale.
Această notă trebuie să apară pe fiecare exemplar.

Salutări din Filipine!

În acest an, călătorim în jurul lumii pentru a învăța despre copii ai lui Dumnezeu. Alăturați-vă nouă în timp ce vizităm Filipine!

Aproximativ o sută de milioane de oameni locuiesc în Filipine, alături de multe animale interesante!

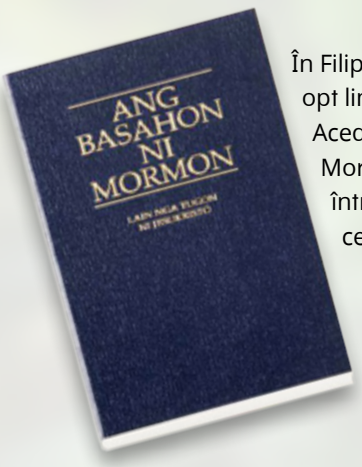

În Filipine, se vorbesc opt limbi principale. Această Carte a lui Mormon este tipărită într-o limbă numită cebuană.

Cum vă duceți la Biserică? Unele familii filipineze folosesc autobuze mici pentru a se deplasa!

Acesta este un inel ACD într-o limbă din Filipine, numită tagalog. Iată cum se spune „alege ce-i drept”: *piliin ang tama.*

Acestea sunt templele din Cebu City și Manila. Știți ce se întâmplă? Se construiește un al doilea templu în Manila! Se vor construi, de asemenea, temple în încă două orașe: Urdaneta și Cagayan de Oro.

Copiii filipinezi joacă un joc numit *luksong tinik*sau „săritul peste ghimpi”. Unul sau doi copii se așază pe jos și își așază picioarele și mâinile unele peste altele. Apoi, alți copii încearcă să sară peste ele fără să le atingă.

FOTOGRAFIE CU UN AUTOBUZ MIC, DE LA GETTY IMAGES; ILUSTRAȚII DE KATIE MCDEE

Cunoașteți câțiva dintre prietenii noștri din Filipine!

„Aștept mereu cu nerăbdare în fiecare seară cititul din scripturi împreună cu familia. Mă simt bine de fiecare dată când citesc din scripturi.”

Lanneah D., 10 ani, Central Luzon, Filipine

„Când am învățat să citesc, am fost trist pentru că nu puteam să citesc repede. Părinții și sora mea m-au ajutat și, acum, sunt entuziasmat să citesc scripturile.”

Acumen D., 7 ani, Central Luzon, Filipine

Ești din Filipine? Scrie-ne! Ne-ar plăcea să citim scrisoarea ta!

Mulțumim că ați explorat Filipinele cu noi! Ne auzim data viitoare!

Fondul de misiune „ÎNGHEȚATA”

Mckenna Clarke

Bazat pe o întâmplare adevărată

„Isus i-a zis: «Paște oile Mele!».” (Ioan 21:17)

Jared se întorcea pe jos acasă de la Biserică, în căldura soarelui, alături de mama și tata. El se gândea la lecția de la Societatea Primară. Deoarece nu putea să audă foarte bine, Jared trebuia să fie foarte atent la ilustrațiile pe care învățătoarea le arăta și la cuvintele pe care ea le scria pe tablă.

În acea zi, au învățat că Isus le-a cerut ucenicilor să fie misionari. Jared se întreba ce putea să facă pentru a împărtăși Evanghelia, așa cum a cerut Isus. Știa că încă nu putea să slujească în misiune. Apoi, a avut o idee minunată. Poate că putea să înceapă să economisească bani pentru misiune!

Când a ajuns acasă, Jared a trecut în fugă pe lângă Umber, capra lui, și a intrat în casă. A luat un recipient de plastic și, cu atenție, a decupat o gaură în capac. Pe margine, a scris „Fond pentru misiune”. Apoi, s-a dus în camera lui și și-a scos banii de sub pat. Una câte una, a pus fiecare monedă în recipient. Însă, toate monedele sale abia că acopereau partea de jos a recipientului. Cum putea să câștige mai mulți bani?

Jared s-a gândit din nou și din nou. S-a uitat pe geam la soarele puternic. Era atât de cald în Filipine. Jared și prietenii săi mâncau înghețată de cocos aproape în fiecare după-amiază, după școală. „Asta este!”, și-a spus.

Poate că putea să facă înghețată și s-o vândă oamenilor care doreau să se răcorească.

Jared a fugit s-o găsească pe mama. „Îmi poți arăta cum să fac înghețată?”, a întrebat Jared cu ajutorul limbajului semnelor. Ei foloseau limbajul semnelor, o limbă pe care o vorbești cu ajutorul mâinilor. Mama a zâmbit și a dat din cap în sens afirmativ.

A doua zi, Jared și mama s-au dus la piața mare și au cumpărat toate ingredientele. Când au ajuns acasă, Jared a scos un bol mare și a amestecat lapte de cocos, lapte condensat, vanilie și nucă de cocos rasă. Mama și Jared au folosit o pâlnie pentru a turna conținutul amestecat în punguțe. Au pus toate punguțele în congelator. „Am făcut o treabă bună!”, a spus mama prin limbajul semnelor.

Înghețata a avut nevoie de mult timp pentru a fi gata. Dar, în ziua următoare, după școală, era, în sfârșit, gata! Jared s-a urcat pe un scaun și a luat geanta frigorifică albă de pe frigider. A pus câteva prosoape pe fundul genții frigorifice și a pus deasupra, în straturi, pungile cu înghețată. Abia aștepta s-o vândă.

Jared a fugit afară, pe strada prăfuită. Prietenii lui se jucau cu zmeie făcute acasă și aruncându-și papucii către o cutie de metal pentru a o dărâma.

Pe marginea străzii, el a așezat o masă cu un semn mare pe care scria: „Înghețată, 5 pesos”. Prietenul său, Jhonell, a venit în fugă și a arătat spre geanta frigorifică. I-a dat lui Jared o monedă de cinci pesos, iar Jared i-a dat o înghețată. Apoi, și-au dat mâna.

În scurt timp, mai mulți dintre prietenii lui Jared au venit să cumpere înghețată. După câteva ore, când mama l-a chemat pe Jared la cină, mai rămăseseră doar câteva înghețate.

Jared și-a strâns geanta frigorifică și monedele. Într-unul dintre buzunare, el a pus o parte dintre monede pentru zeciuială. Restul monedelor, le-a pus în celălalt buzunar. Abia aștepta să-și vadă pușculița cu fondul pentru misiune umplându-se.

Acasă, a pus monedele pentru misiune peste cele de pe fundul recipientului. Încă mai era atât de mult loc! Dar, Jared simțea căldură în inima lui în timp ce se gândea la faptul de a sluji în misiune într-o bună zi. El a hotărât că avea să vândă înghețată până când recipientul va fi plin. Era atât de bine să câștige bani, astfel încât să poată fi misionar așa cum i-a cerut Isus. ●

Autoarea a slujit ca misionară în Filipine și, acum, locuiește în Virginia, SUA.

ILUSTRAȚII DE BARBARA BONGINI

Diagramă pentru citirea Noului Testament

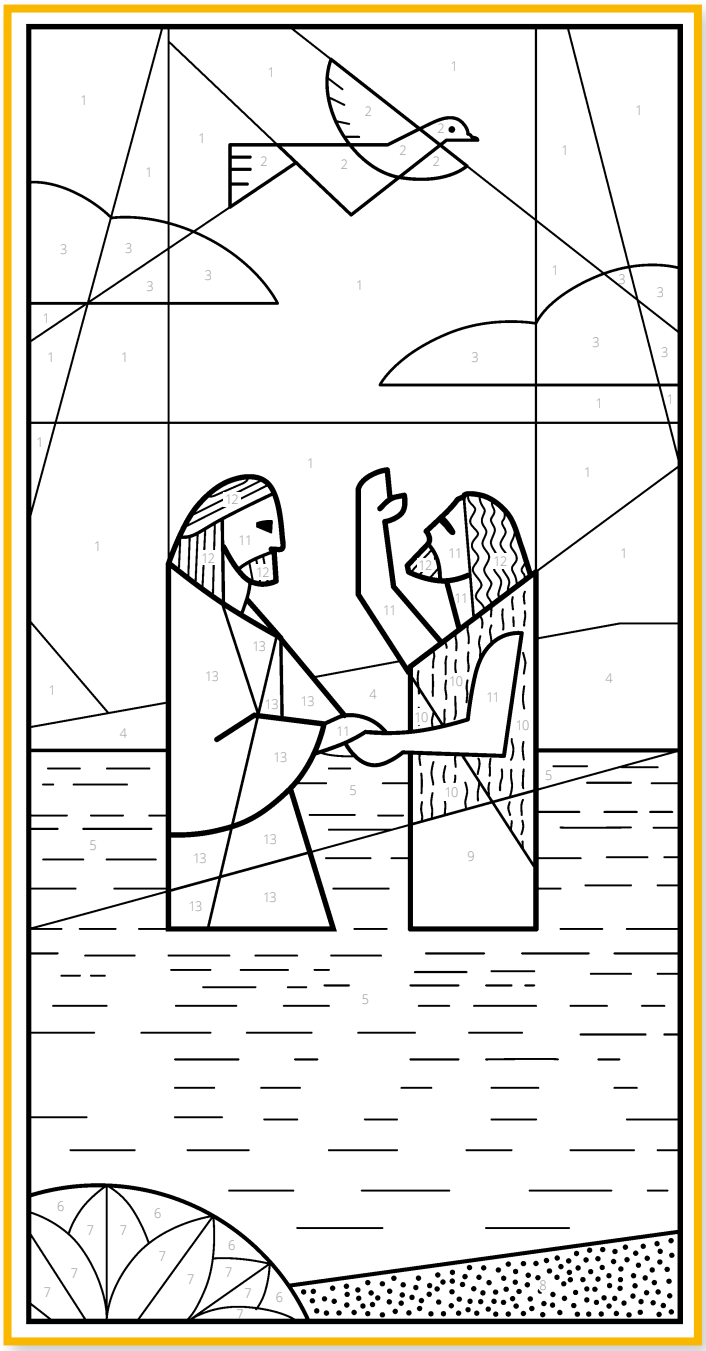

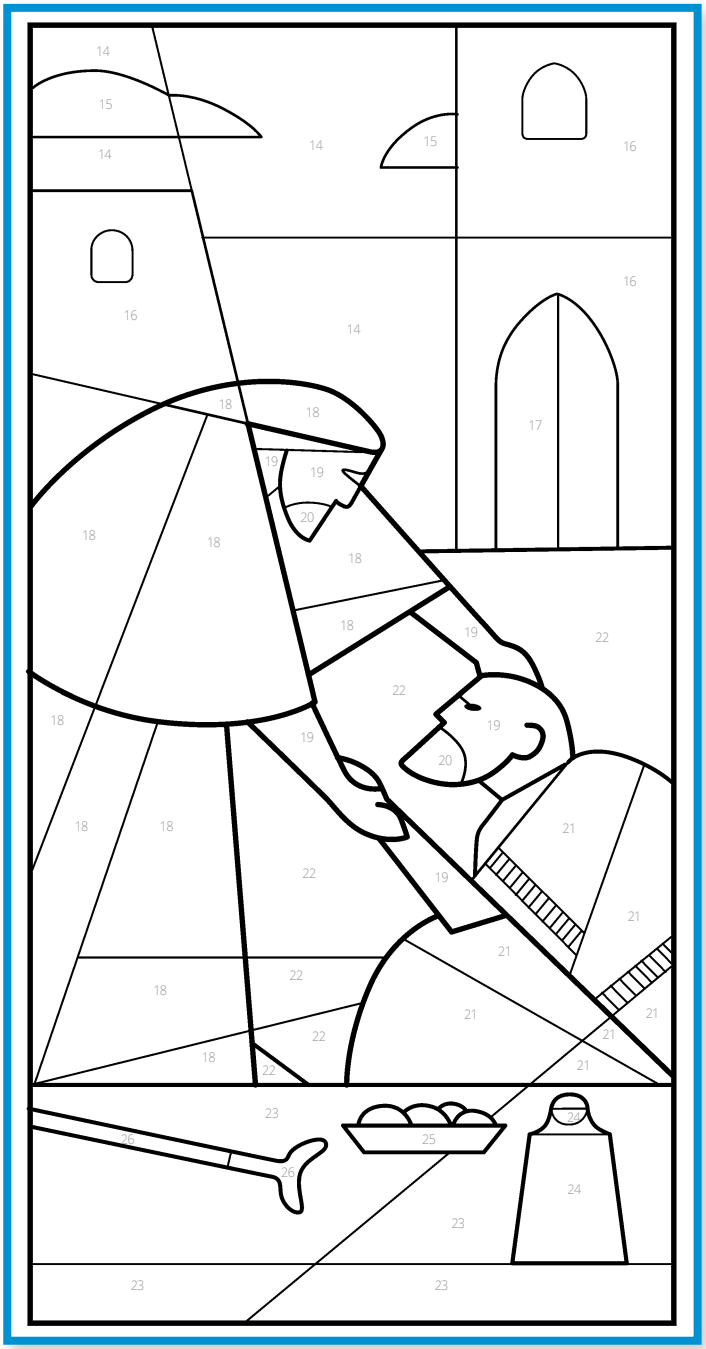

În acest an, puteți să ajungeți să-L cunoașteți pe Isus din ce în ce mai bine în timp ce citiți Noul Testament! În fiecare săptămână, vă puteți pregăti pentru lecția voastră din cadrul Societății Primare citind versetele enumerate la pagina P14. Colorați spațiile după ce ați citit.

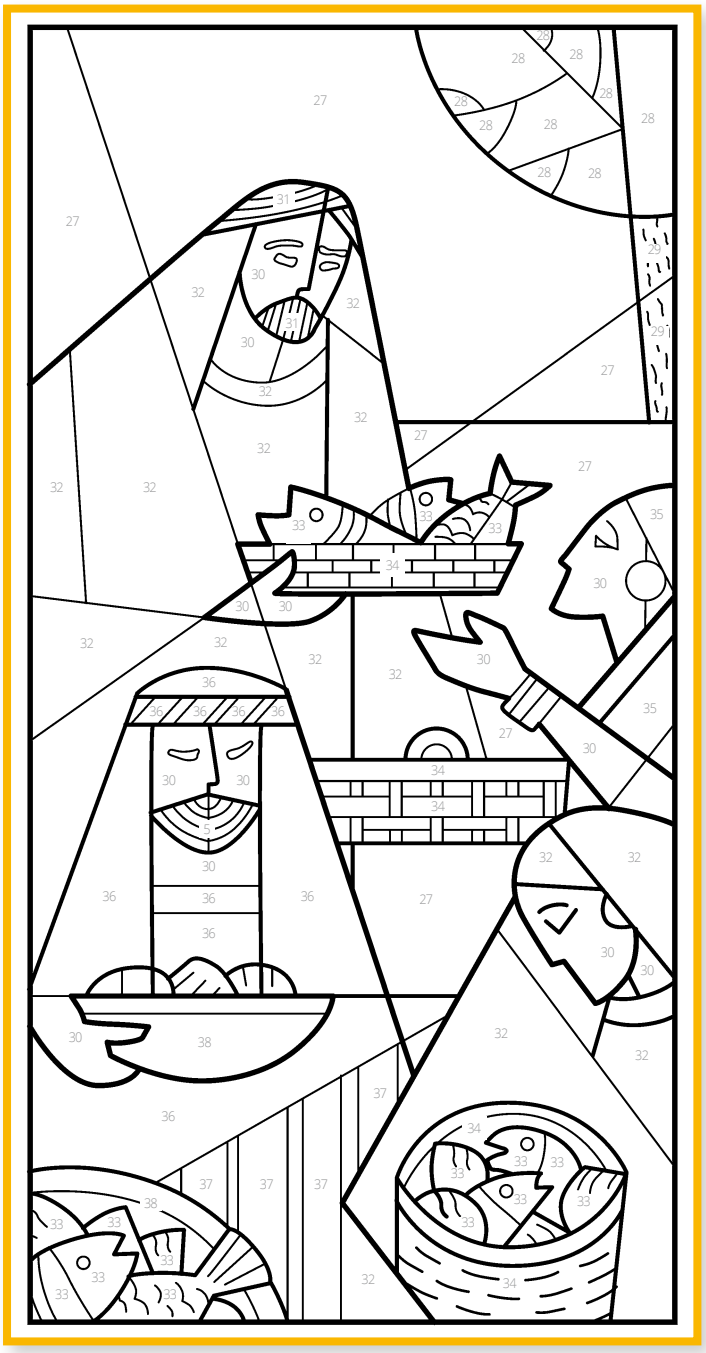

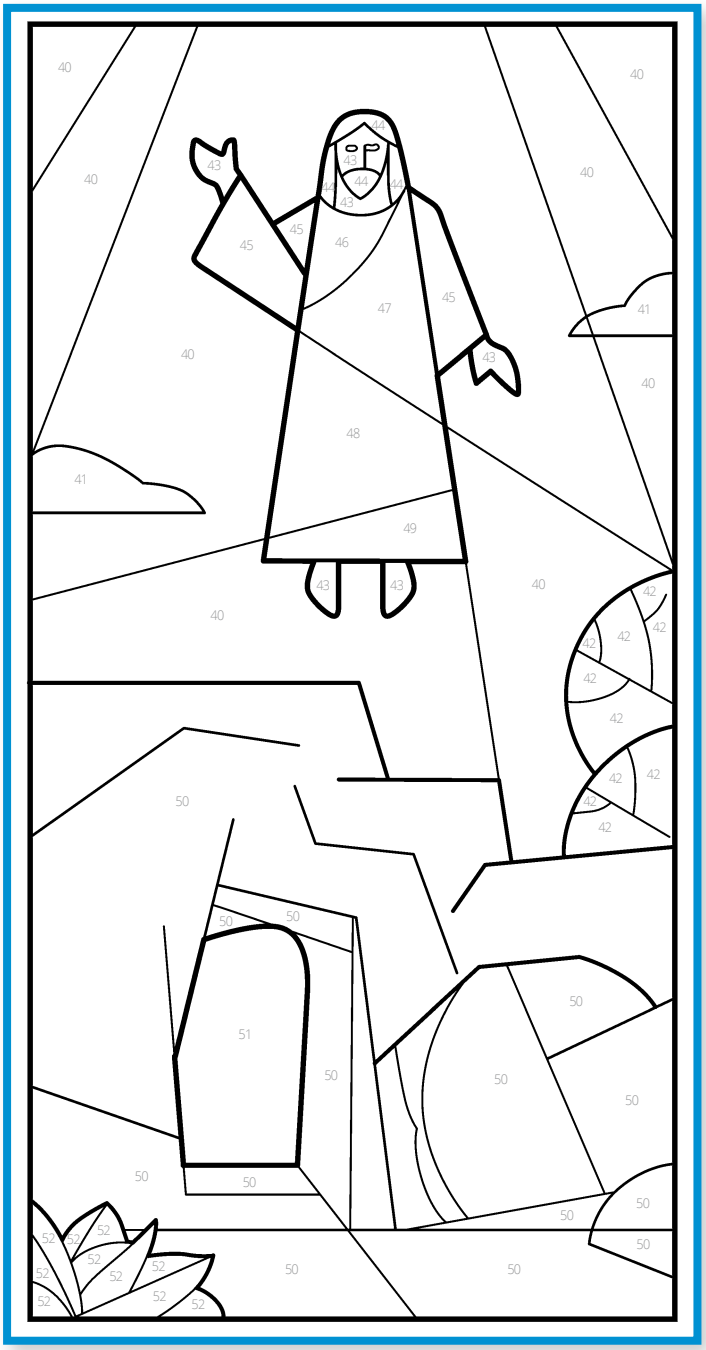

ILUSTRAȚII DE JORGE COCCO SANTÁNGELO

DIAGRAMĂ PENTRU CITIREA NOULUI TESTAMENT

Aceste versete sunt corelate cu cititul săptămânal din programa pentru anul 2019.

1. Matei 25:1-4, 8-13
2. Luca 1:30-38
3. Luca 2:40-49, 52
4. Ioan 1:1-5
5. Matei 3:11-17
6. Matei 4:1-10
7. Ioan 3:1-5, 14-17
8. Matei 5:14-16
9. Matei 6:5-8
10. Marcu 4:35-41
11. Matei 12:6-13
12. Matei 13:1-9
13. Matei 14:22-31
14. Matei 16:13-19
15. Matei 17:14-20
16. Ioan 20:10-18
17. Luca 10:30-37
18. Ioan 10:9-18
19. Luca 17:11-19
20. Marcu 10:13-22
21. Matei 21:12-17
22. Matei 25:31-40
23. Ioan 13:33-35
24. Marcu 14:22-24
25. Luca 23:32-34, 39-43
26. Ioan 20:24-29
27. Faptele apostolilor 9:1-6, 18-20
28. Faptele apostolilor 3:1-10
29. Faptele apostolilor 12:5-11
30. Faptele apostolilor 17:22-31
31. Faptele apostolilor 26:12-20
32. Romani 6:3-11
33. Romani 10:13-17
34. 1 Corinteni 2:11-14
35. 1 Corinteni 13:1-8
36. 1 Corinteni 15:13-22
37. 2 Corinteni 1:3-7
38. 2 Corinteni 9:6-9
39. Galateni 6:1-10
40. Efeseni 2:4-10
41. Efeseni 6:10-18
42. Coloseni 2:2-7
43. 2 Tesaloniceni 3:7-13
44. 2 Timotei 3:14-17
45. Evrei 1:2-10
46. Evrei 7:1-6
47. Iacov 3:1-10
48. 1 Petru 3:12-18
49. 1 Ioan 5:2-5
50. Apocalipsa 5:1-10
51. Luca 2:4-12
52. Apocalipsa 12:7-11

Mă pot ruga oricând, oriunde, în legătură cu orice. Tatăl Ceresc aude rugăciunile mele și răspunde la ele.

ILUSTRAȚIE DE MARK JARMAN

Președintele Ballard vizitează statul Texas, SUA

Apostolii călătoresc în toată lumea pentru a sluji oamenilor și a-i învăța despre Isus Hristos.

Când o furtună puternică, numită Uraganul Harvey, a lovit orașul Houston, Texas, SUA, casele multor oameni au fost inundate sau distruse. Președintele M. Russell Ballard s-a dus cu avionul acolo pentru a ajuta!

1

Imediat ce avionul a aterizat, dânsul s-a dus direct la centrul de comandă unde Biserica aduna provizii și trimitea voluntarii programului O mână de ajutor de la mormoni.

3

I-a întâlnit pe misionari și pe alți membri ai Bisericii care ajutau.

2

Apoi, a vizitat cartierele în care multe case fuseseră inundate. Unele dintre străzi erau blocate, așadar a mers din casă în casă. Dânsul i-a ascultat pe oameni și le-a împărtășit dragostea Tatălui Ceresc față de ei.

FOTOGRAFII DIN *CHURCH NEWS*

4 **Dânsul a vorbit în cadrul unei adunări de devoțiune și a trei adunări de împărtășanie pentru a putea împărtăși dragostea Tatălui Ceresc multor oameni!**

5 **Când a întâlnit un bărbat în vârstă a cărui casă fusese avariată, președintele Ballard a spus:**

Sunt unul dintre apostolii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă... Dorim să știți că vă iubim. Și suntem aici deoarece Isus Hristos Și-ar dori să fim aici.

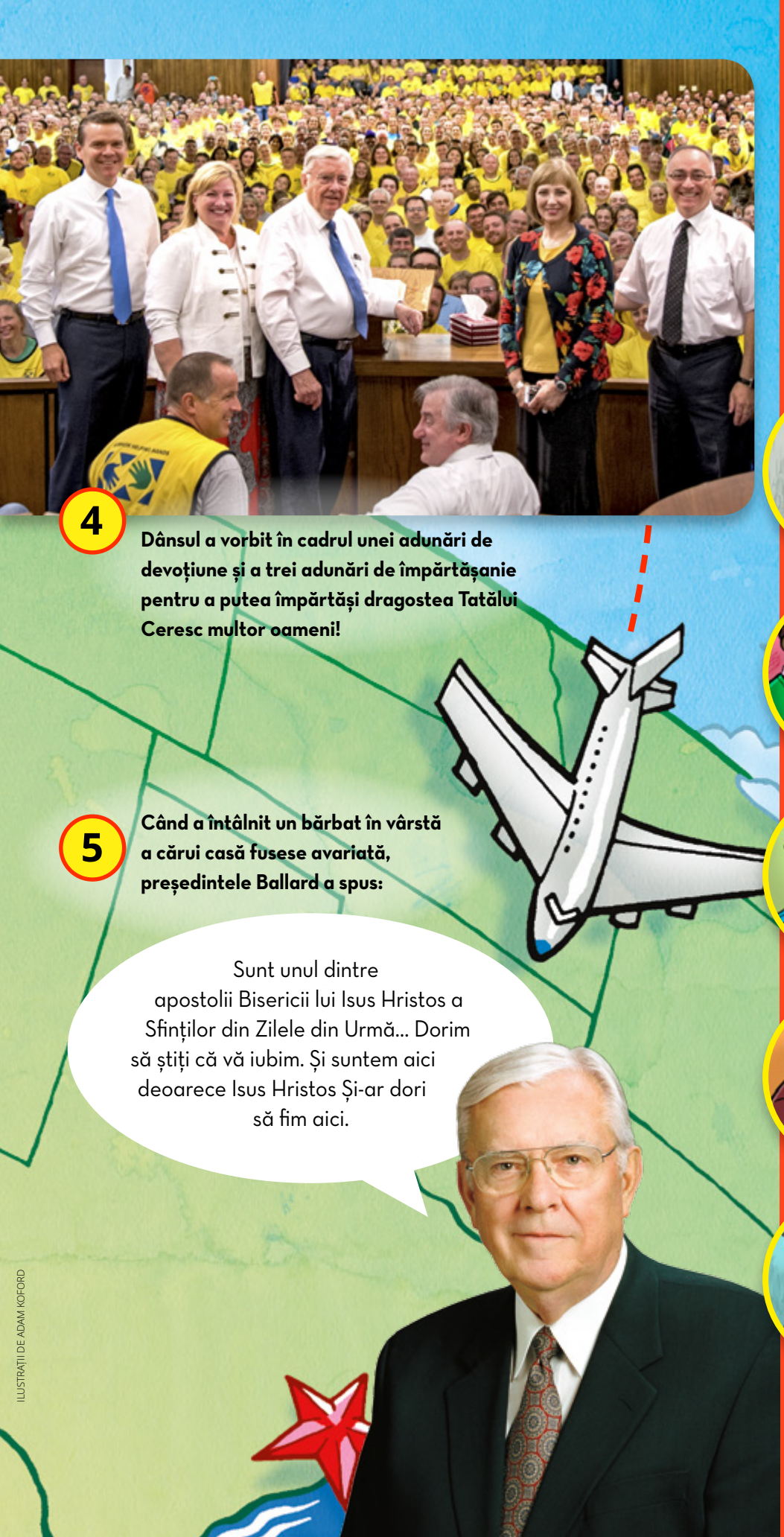

ILUSTRAȚII DE ADAM KOFORD

CE ÎNSEAMNĂ SĂ SLUJIM?

Isus Hristos a slujit altora și la fel fac și apostolii Săi. Potriviți cuvintele cu ilustrațiile care arată cum slujesc oamenii în ziua de astăzi!

Ajutând

Ascultând

Binecuvântând

Împărtășind

Fiind buni

Cum puteți să ajutați pe cineva astăzi?

Comoara perfectă
pentru împărtășit

Eric B. Murdock
Bazat pe o întâmplare adevărată

„Mâine va fi o zi specială”, a spus învățătoarea lui Diego. „Vom avea «Arată și spune»!”

Diego a zâmbit. Îi plăcea foarte mult „Arată și spune”! Abia aștepta să le arate prietenilor săi ceva special.

După școală, Diego i-a dat mamei vestea cea mare.

„Ce să duc?”, a întrebat el.

„Ceva care este special pentru tine”, i-a spus mama.

„Pot să-l duc pe Lobo!”

„Nu cred că putem să ducem un câine la școală”, a spus mama. „Dar sunt alte comori speciale pe care le poți împărtăși.”

În scurt timp, Diego a început vânătoarea de comori! A găsit o maimuță de pluș. S-o ducă pe aceasta? Însă, Diego a continuat să caute.

ILUSTRAȚII DE SHEYDA ABVABI

S-a uitat în spatele scaunelor din bucătărie. S-a uitat pe rafturile cu cărți. Nu avea să se oprească până când nu găsea ceva potrivit.

Apoi, s-a uitat către patul său. A găsit obiectul perfect!

Diego a fugit să-i arate mamei. Își ținea strâns comoara.

„Mama!”, a spus el. „Privește! Am găsit cel mai bun obiect.”

El ținea o ilustrație mică astfel încât mama s-o poată vedea. Era o ilustrație cu Isus când era băiețel. Diego a avut un sentiment bun când s-a uitat la ilustrație.

El și-a dorit ca și prietenii lui de la școală să aibă acel sentiment bun.

„Acesta este un obiect special pentru «Arată și spune»”, a spus mama. „Ce le vei spune colegilor tăi despre Isus?”

„Că toată lumea poate fi fericită”, a spus el. „Deoarece Isus iubește pe toată lumea!” ●

Isus a învățat și a crescut

Marissa Widdison
Revistele Bisericii

Isus S-a născut ca bebeluș. Și eu am fost odată bebeluș!

Maria și Iosif au avut grijă de Isus. Cine mă ajută pe mine?

Isus a crescut la fel cum cresc și eu. El a crescut în *înțelepciune*. Aceasta înseamnă că El a învățat lucruri noi.

ILUSTRAȚII DE APRYL STOTT

El a crescut în *statură*.
Aceasta înseamnă că trupul
Său a devenit mai mare.

El a devenit tot mai plăcut *înaintea lui Dumnezeu*. Aceasta înseamnă că El a învățat despre Tatăl Ceresc. El a învățat să Se roage. El a citit scripturile.

El a devenit tot mai plăcut *înaintea oamenilor*. Aceasta înseamnă că Și-a făcut prieteni noi. El a fost bun cu ceilalți. Și-a ajutat familia.

Pot să-mi ajut mintea și trupul să se dezvolte și să crească. Pot învăța să-L urmez pe Dumnezeu. Pot să fiu prieten bun. Voi crește în feluri bune, așa cum a făcut Isus! ●

Citiți despre Isus când era copil în Luca 2:40-52.

Eu cresc

ILUSTRAȚIE DE APRYL STOTT

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINTILOR

Dragi părinți

Suntem fericiți să vă prezentăm noua revistă *Prietenul*! Această revistă va veni împreună cu *Liahona* dumneavoastră. Dacă nu aveți copii acasă, sperăm c-o veți împărtăși unui nepot, vecin sau altui copil de la Societatea Primară.

Iată ce veți găsi în noua revistă *Prietenul*:

- peste 20 de pagini de povestiri, cântece și activități;
- o nouă hârtie care înlesnește coloratul, desenatul și decupatul;
- un mesaj din partea Primei Președinții;
- povestiri despre slujirea în întreaga lume a Cvorumului celor Doisprezece Apostoli;
- povestiri despre copii din întreaga lume;
- resurse pentru seara în familie și pentru studiul din scripturi împreună cu familia.

Ne-ar plăcea să vă citim ideile despre:

- experiențele trăite de familia dumneavoastră atunci când ați folosit noua revistă *Prietenul*;
- experiențele pe care le-ați avut când ați împărtășit-o altora;
- orice sugestii privind îmbunătățirea.

New *Friend*
50 E. North Temple Street, Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 USA
liahona@ldschurch.org

Cu drag,
Prietenul

Găsiți liahona ascunsă înăuntru!

CUPRINS

P2 Din partea Primei Președinții: Să învățăm despre Isus
P4 Plante ale mărturiei
P6 Activitate: Semințe de credință
P7 Muzică: Credință
P8 Salutări din Filipine!
P10 Fondul de misiune „Înghețata"
P12 Diagramă pentru citirea Noului Testament
P15 Afiș: Idee strălucită: Rugăciune
P16 Apostoli în jurul lumii: Președintele Ballard vizitează statul Texas, SUA
P18 Comoara perfectă pentru împărtășit
P20 Să-L urmăm pe Isus: Isus a învățat și a crescut
P23 Pagină de colorat: Eu cresc

PE COPERTA *PRIETENUL*
Ilustrații de Melissa Manwill.

© 2019 INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

4 021860 011717
ROMANIAN